

ሕይወቱ ማግኘት ቅዱስ ለህልውና የመረጠችው ወዳጅ ።
ወዘነባር መንፈስ የሰላም ።
ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስን ሕይወት የማደርግለት።

፲፱ ወሐቱ ይሚሆር ፍትሕ የሰላምነቱ ወኪል

፲፱ እርሱ ሃይማኖት ወንጌልን ስለሰጠ ሃይማኖት ለራትን ለእሥራኤል ስለሰጠ ።

እይደም ወኪልደርግ ።

አይሰማም ፤ ወላልዎ ዘይሰምዎ ቃሉ በም

ከራሳት በምሥራቅ ሲያስተምር የሚሰማው የለም

ተብሎ በአሳይያስ የተነገረው ትንቢት ይደርስ ይፈ

ጸም ዘንድ ። ሐብታ በየሐንሰ ወዳልዓሰ ቃሉ በምሥራቅ

ራሱ ይላል በዚህ እንዲህ አሳይያስም ቢሉ አይ

ማም ነገር እንደ ይሐንሰ ነው አስዋጥ ነው የሚ

ያስተምር ፤ ከዚህ እንዲህ ማሳቱ ውዳሴ ከንቱ

አይሰማበትም ቢል ነው ።

፳ ብርዕ ቅጥቁጥ አይሰበር ፤

፳ ከእግሩ ጭምትነት የተነሣ እስኪሉ የወጣለት

የዕንቁላል ቅርፍት አይደቅበትም ።

ውሐዕ ዘይጠይስ አይጠፍዕ ከቃሉ ልዝብነት

የተነሣ የሚጠፍጠፍስ የጤፍ ኩስታሪ አይጠፋበትም

እስከ ደንበኝ ፍትሕ መጥቶ

አሸናፊ ፍርድ በአይሁድ በአጋንንት እስኪመለስ

ድረስ ።

፳፩ ወሰሰው ዚአሁ ይትእመት አሕዛብ ።

፳፩ አሕዛብም በስሙ እስኪያምኑ ድረስ ያለው

ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ተግኝሠ እምሆ ። አንድም

በንስሐ በንዘን የሚቀጠቀጥ በተሰፋ የሚጠፍጠ

ያስ አዳም አይሐፋም ለዕለተ ዓርብ አሸናፊ ፍርድ

በአጋንንት እስኪ መለስ ድረስ እሕዛብ በስሙ

እስኪያምኑ ድረስ ብሎ የተናገረው ይደርስ ይፈ

ጸም ዘንድ ። እሕየም ። ሞተ ሥጋው ሰምተ

ነፍሱ ምልክት እንደሆነ ድኅነት ሥጋውም ለድኅ

ነት ነፍሱ ምልክት ነውና ። አንድም በቅንዓት

የሚቀጠቀጥ በቅንዓት የሚጠፍጠፍስ እይሁዳዊአይ

ጠፋም ። አሸናፊ ፍርድ በአይሁድ በዓ ዘመን እስኪ

መለስ ድረስ ። አሕዛብም በስሙ እስኪያምኑ

ድረስ ያለው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ፤ ተማከሩ

ይቅትልም ፤ አንድም መቃ መስየ የፍግ እሳት ወን

ጌል አተጠፋበትም አሸናፊ ፍርድ በአይሁድ በእ

ጋንንት እስኪመለስ ድረስ ፤ እሕዛብም በስሙ

እስኪያምኑ ድረስ ያለው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ።

ገሠዎሙ ሐብታ ፤ መቃ መስየ እሳት ወንጌልን ፤

መቃ መስየ በጋውን ማንም ሲጠቀጥቀው ይባ

ጽል ። ከረምት በሆነ ጊዜ በያለበት ያፋል ወንጌ

ልም ስትነገር አንድ ሰው በሰማዕትነት ይሞታል

ታምራት ይደረጋል ብዙ ሰው ያምናል ። የፍግ እሳት ነንድ ላይ ያቃጠሉት እንደሆነ ሁለተኛ ምስክር እቃጥሉት አይልም ተያይዞ ይነጻል ወንጌልም በመቶ ሐያ በተባበሩ ተጀምሮ እስከ ምእሳት ድረስ ስት ነገር ትጻፈላችሁ

እንደምትብሩት ብርሃን ተቀቁሙ አይሰበር ውሐዕ ዘይጠይስ አይጠፍዕ ይላል አብነታላችሁ ያጠፋችኋል ቢላቸው ስንኳን እኛን ለያጠፋ እስኪሉ የወጣለት የዕንቁላል ቅርፍትስ እንኳ አይደቅም ። የሚጠፍጠፍስ የጤፍ ኩስታሪስ እንኳ አይጠፋም ይሉታል ብሎ አሳይያስ የተናገረው ትንቢት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ፈለሰ እምሆ ።

በእንቱ ዕውር ወጽሙም

ዘበቁ ይኔን ።

፳፪ ወእምዝ አምጽኡ ገቢህ በጋኔን ዕውረ

ወጽሙመ ወበሐመ ፤

፳፪ ከዚህ ዘንድ ጋኔን ዕውር ደንቆር ድዳ

ያደረገውን ሰው ወደሱ አመጡ ።

ወፈወሱ እስከ ውሐቱ ዕውር ወጽሙም ነበበሂ ወር

አየፒ ወስምሃ፤ ።

ዕውረ ሥጋው በታምራት ዕውረ ነፍሱ በትምርት

እስኪያይ ብሐመ ሥጋው በታምራት በሐመ ነፍሱ

በትምርት እስኪናገር ፤ ድሙም ሥጋ በታምራት

እስኪሰማ ድረስ አዳነው

፳፫ ወእምዝ ወሐቱ አሕዛብ ፤

፳፫ አሕዛብ ወሐቱ አደትቱ ።

ወይቤሉ አኮነ ዝንቱ ወልደ ዳዊት ።

ያላመት ። የጥቡዕ የዳዊት ልጅ አይደለምን ይህን

ይህል ርኅራኄ ከማን አገኘው ብሰው ። ያመነት ግን

የርኅሩኅ የዳዊት ልጅ አይደለምን ምንቀ ቢያደርግ

አሉ ።

፳፯ ወረረሳውያን ሰሚዎሙ ይቤሉ ዝንቱስ

አያወሰኑ አጋንንት ዘእንበለ በብሃል ዘቡል መልእ

ኮሙ ለሐጋንንት ። ሕቲ ፱ ፤ ፴፬ ማር ፤ ፫ ፤ ፳፪ ፤

ሉቃ ፤ ፲፩ ፤ ፲፭ ።

፳፱ ረረሳውያን ግን ሰምተው ታምራት ይደ

ረጋል ሰው ይሰበሰባል ወንጌል ትሰፋለች ንሪት

ትጠፋለች ብለው የንጉሥን ጭፍራ በንጉሥ ቀላጢ

እንዲያስወጡት ካለቃቸው ከብሃል ዘቡል ተጨዋ

ውቶ ያወጣቸዋል እንጂ ያለዚያ አያወጣቸውም

አሉ ።

፳፻ ወእለመሮሙ እግዚእ እየሱስ ሕሊናሆሙ

ይቤሎሙ ከላ መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በበይና

ቲሃ ትማስን ። ሉቃ ፤ ፲፩ ፤ ፲፯ ።

፳፻፱ ጌታችን እየሱስ ክርስቶስ ነገራቸውን

ዐውቆላቸው እርሱ በርዕዮም ትለያይ መንግሥት ሁሉ

ትጠፋለች ላላቸው ንጉሡ እንዝመት ቢል ወራዊቱ

አንዝምትም ቢሉ ።

ወዘላ ሀገር ፡

እርስ በርስም የምትለያይ ሀገር አትጸናም ፡ ትፈታለች ሕግ አንገብር ሲል ሕዝቡ አንገብርም ቢሉ ፡ ወእመሂ ቤት እንተ ትትናፈት በበይናቷ ሊትቀውም እርስ በርስም የምትለያይ ቤትም አትጸናም ትፈርሳለች ፡ ዓለቤቱ ደጋ እንሁን ሲል ቤተሰቡ ቆላ እንሁን ቢሉ ፡

፳፮ ወእመሰ ሰይጣን ያወሰነ ሰይጣን ተናፈቀኪ በበናይቲሁ ፤ ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣው ከሆነ እርስ በርሱ ተለያይ ፡

፳፯ እር እንከ ትቀውም መንግሥቱ ፡ መንግሥቱስ እንደምን ትጸናለች ፤ ሐተታ ምን መንግሥት አለው ቢሉ የሐንስ ወልደ ማሪት እንዳየው ፤ አባቱ መምለክ ጣዖት ነበረ ለጣዖት ሲሰዋ ሲሂድ አስከትሎት ሄደ ሠውቶ እስኪወጣ ዕንቅልፍ መጣበት ተኛ በሕልሙ ይያብሉሰ በአምሳለ ንጉሥ ሠውዱን ደፍቶ ከዙፋኑ ሁኖ ኃያላትን በቀኝ በግራ በፊት በኋላ ሕቁዋ ያየዋል ከዳሪ መጥቶ ንገሩልኝ ይላል ይነግራለታል ይገባል ወዴት ነበርህ ይለዋል ከሀገር ፡ ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ባልና ሚስቱን ነገር ካለቀ በኋላ አጣልቼ አለያይቼ መጣሁ ይለዋል በሰንት ቀንህ ነው አለው ባ፤ ቀኔ ነው አለው ፡ አስወጣው አለው ፡ ሌላው መጥቶ ንገሩልኝ አለ ይነግራለታል ግባ በሉት ይላል ይገባል ወዴት ነበርህ አለው ከምድር ድምበር ፡ ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ወንድማማች አጣልቼ አጋድዬ መጣሁ ይለዋል በሰንት ቀንህ ነው ፳ ቀኔ ነው አለው ይለዋል አስወጣው ይላል ይወጣል

ደግሞ መጥቶ ንገሩልኝ ይላል ይነግራለታል ይገባል ወዴት ነበርህ ይለዋል ከባሕር ፡ ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ነፋስ አምጽቼ ግዕበል ሞገድ አሰነሥቼ መርከቡን ገልብጼ ሰውን አስጥሚ መጣሁ ይለዋል ሰንት ቀንህ ነው ፴ ቀኔ ነው አለ አስወጣው አለ ፡ ደግሞ ሌላው መጥቶ ንገሩልኝ ይላል ይነግራለታል ግባ በሉት ይላል ይገባል ወዴት ነበርህ ይለዋል ከገዳም ምን አድርገህ መጣህ ይለዋል ፴ ዘመን የዘጋውን መነኩሷ አስቼ ዓለማዊ ሥራ አሠርቼው መጣሁ አለው በሰንት ቀንህ አለው በዘመኑ ልክ ተዋግቼ አለው እንተንስ ሊያነግሡህ ይገባል ብሎ ከዙፋኑ ወርዶ ዘውዱን ደፍቶ ሲያነግሠው እየ ፡ ሲነቃ የመነኮሳት መከራቸው የጸና ከብራቸው እንጂ ቢበዛ ነው ብሎ አምነዋል ተጠምደል መንከሷል ፡

፳፯ ወእመሰ አነ በብዓል ዜቡል አወሰሐው ለአጋንንት ውሎታከሙ በምንት ያወሰኑሙ ፡

፳፰ እኔ አጋንንትን በብዓል ዜቡል የግወጣቸው ከሆነ ልጆቻችሁ ሐዋርያት በግን ሰም ያወጧ

ቸዋል በኔ ሰም አይደለምን ወበእንተዝ እመንቱ ፈታሕተ ይከውኑከሙ ፡ ስለዚህ ነገር ግለት እናንተ በብዓል ዜቡል ያወጸል ሰላላችሁኝ ሐዋርያት በኔ ሰም የሚያወጣቸው ሰለሆነ እነሱ መረረጃ ይሆኑባችኋል ፡

፳፯ ወእመሰ አነ በመንፈስ እግዚአብሔር አወሰሐው ለአጋንንት የጊኬ በጽሐት ላዕሌከሙ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡

፳፰ እናንተ አጋንንትን በብዓል ዜቡል ያወጣችዋል የምትሉኝ ከሆነ እኔ ግን አጋንንትን በመንፈስ እግዚአብሔር የግወጣቸው ከሆነ ሥልጣን እግዚአብሔር ልታጠፋችሁ ተቃጥታባችኋለች እንድም እናንተ በመንፈስ እግዚአብሔር ያወጣችዋል ካላችሁኝ እኔም በመንፈስ እግዚአብሔር የግወጣቸው ከሆነ መንግሥተ እግዚአብሔር ልጅነት ልትሰጣችሁ ቀርባለች ፡

፳፱ ወእለቦ ዘይከል መኑሂ በዊኦ ቤተኃያል ወበርባር ንዋየ ፡

፳፱ ካርበኛ ቤት ገብቶ ገንዘቡን መዘረፍ የሚቻለው የለም ፡

እመ ኢተደመ ዓሢርቶ ለኃያል አስቀድሞ እጁን ካልያዘው ወእምዝ ይበረብር ቤቶ እጁን ከያዘ በኋላ ገንዘቡን ይወስዳል እንደዚህም ሁሉ ሰይጣንን በቺቱ እርእሱት ኃጣውኦ ድል ነሥቼ ዋሰሁና አወጣዋለሁ እንጂ ያለዘያ አላወጣውም ፡

፴ ዘኢኮነ ምስሌየ ፅድውየ ውሕቱ

፴ በቦታ በቅዳሴ ከኔ ጋራ አንድ ያይደለ ዲያብሉስ ባለጋራዬ ነው ፡

ወዘኢይትጋባኢ ምስሌየ ይዘርወኒ ፡

በቦታ በቅዳሴ ከኔ ጋራ አንድ ያይደለ ዲያብሉስ በምእመናን እንዳላደርባቸው ያደርገኛል ፡

የምእመናንን ዝርወት አንድ አድርጎ ይዘርወኒ አለ፡ አንድም ዘኢኮነ ምስሌየ ፡ በሃይማኖት በጉባኤ ከኔ ጋራ አንድ ያይደለ ይሁዳ ባለጋራዬ ነው ፡ ወዘኢይትጋባኢ ፡ በሃይማኖት በጉባኤ ከኔ ጋራ አንድ ያይደለ ይሁዳ ፡ በመእመናን ፡ አንድም በሉ አንዳ ላደርበት ያደርገኛል ፡

፴፩ ወበእንተዝ እብለከሙ ኩሉ ኃጢአት ወጽርፈት ይትኃደግ ለሰብእ ፡ ማር፤ ፳፰ ፡ ሉቃ ፡ ፲፱፡፲

፴፩ ስለዚህ ሰውን የሰደበ ሁሉ ኃጢአቱ ይሰርዳለታል ብዬ አነግራችኋለሁ ፡

ወዘሰ ጸረፈ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኃደግ ሎቱ መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ግለት ሕጹጽ ያለ ኃጢአቱ አይሰረዳለትም ፡

፴፪ ወዘሰ ነበበ ቃለ ላዕለ ወልደ ዕዓለ እመሕያው ይትኃደግ ሎቱ ፡

፴፪ ወልደ ዕዓለ እመሕያው ከርስቶስን ግን ዕሩቅ ብእቢ ያለ ይሰረዳለታል ፡

፴፯ አስመ አምቃልክ ትጽድቅ
 ፴፯ ካነጋገርህ የተነገረ ተከብራለህና ወለምቃ
 ልክ ትትኳን
 ካነጋገርህ የተነገረ ይፈረድህሃልና፡ አዮብ ሙጠንከ
 አምቃል አቶከ፤ ሰሎሞን ሕይወት ወጥት ውስተ እድ
 ልሳን፡ ሲራክ ኃሳርከሂ ወከብርክ አምቃል አቶከ
 ያሉትን ቃል ሰውጦ አነበበው

በእንተ ትእምርተ የናል ።

፴፰ ወአሚሃ ሙጽኢ ሉብአ አምቃልክ ወአ
 ምፈረሳውያን ወይቢልዎ ሊቅ ንፈቅድ አምገ
 ቤክ ትእምርተ ንርአይ ።

፴፰ ያን ጊዜ ከጸሐፍት ከፈረሳውያን ወገን
 የሚሆኑ ሰዎች ሙጥተው ሙምር ምልክት ልታሳየን
 እንወዳለን አሉት ። ሐተታ፡ እሱ ሰው ሁኖ በቋን
 ቋቸው በዕብራይስጥ ቢያስተምራቸው እንደ ሙሴ
 ባሕር ከፍለህ ጠላት ሃድላህ ደመና ጋርደህ ሞና
 አውርደህ እንደ አያሱ በረድ አዝንመህ ፀሐይ አቆ
 መህ እንደጌዴዎን ፀምር ዘርግተህ ጠል አውር
 ደህ እንደ ኤልያሴ ሰማይ ለጉመህ እሳት አዝንመህ
 ልታሳየን እንወዳለን አሉት ።

፴፱ ወአውሥኦ ወይቢሉሙ ትውልድ ዕለት
 ወዓማጊት ወዘማዊት ትእምርተ ተጋሥሥ፡ ማቴ
 ፲፮፡፩ ። ሉቃ፡ ፲፩፡፳፱ ። ሩ፡ ፩፡፳፯ ።
 ፴፱ ሴሰኛ አሉተኛ ትውልድ ቤተ
 አይሁድ ምልክትን ትሻለች ። ቤተ አይሁድን
 ዘማ አላቸው ዘማ ነገሩ እንድ ሲሆን ዕለት ዕለት
 ወንድ ሊለወጥላት እንድቀውዳ ቤተ አይሁድም
 ዕለት ዕለት ትምህርት ቢለወጥላቸው ይወዳሉና ።
 ወትእምርተህ ኢተውፀባ ዘእንፀላ ትእምርተ የናስ
 ነቢይ፡ ምልክት ግን የናስ ካደረገው ምልክት በቀር
 ያልተደረገላት የቀረባት የማይደረግላት የማይቀር
 ላት የለም ። ሁሉን ስትዘነጋው ይህን አትዘነጋው
 ምና ኋላ በመጨረሻ ተዘከርን ዘይቤ ቅንቱ መስሐቲ
 አመ ሕያው ውክቱ አመ ግልሰት ዕለት እትነግላ
 አዝዝ እንከ ይዕቀቡ መቃብሪሁ ይላሉና ።

፵ አስመ በከመ ነበረ የናስ ውስተ አንፃሪ
 ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልዩ ኩግዑ ህለዎ ለወ
 ልደ ዕገለ እመሕያው ይነበር ውስተ ልብ ምድር
 ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልዩ ። ዮሐ፡ ፪፡፩ ።
 ፵ የናስ በከርሠ አንበሪ ሦስት መዓልት ሦስት
 ሰሊት እንደ ኖረ ወልደ ዕገለ እመሕያው ከርስቶ
 ስም ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር
 ይኖር ዘንድ አለውና ።

፵፩ ሰብአ ነጭ ይትነሥኦ አመ ዕለተ ደይን
 ምስለ ዛ ትውልድ ። ዮሐ፡ ፫፡፭ ።

፵፩ የነጭ ሰዎች በፍርድ ቀን በቤተ አይ
 ሁድ በእሳትነት ይነሡባታል ።
 ወይትፋትሕዋ ።

ይከራከራታል ።

ወያስተሐፍርዋ ።

ምሳሽ ያሳጧታል ።

አስመ ነስሐ በሰብከት የናል፡

የናስ ቢያስተቃር አምጥልና፡

ወናሁ ዘየግቢ እምየናስ ሀሉ ዝኖ።

ከየናስ የሚበልጥ እነሆ ከዚህ አስ ግለት ቤተ አይ
 ሁድ ግን እግዚአ የናስ ከርስቶስ ቢያስተምራቸው
 አናምንም ብለዋልና ።

፲፯ የናስን እጠኩ ሙሉስ ዕለት ትትገ
 ፈታዕ ነገዌ ሀገር ሀባይ አያልህ አስተምር አለው
 አይሆንም አንተ መሐሪ ነህ እኔ እንዲህ
 ብዩ አስተምራ ብትምራቸው ነቢዩ ሐሰት
 አባል የለም አለው ሁለተኛ ሂድ አላልሁምን
 አለው የናስ ግለት ርግብ የዋህ ግለት ነውና ይህ
 ሁሉ የሚዘበዝበኝ ከራቱ በያገኘኝ አይደለም ብሎ
 ወቅታዊኦ እምገጸ እግዚአብሔር ወሐረ ተርሴስ
 ዳላል ተርሴል ወደሚባል ህጻር ሲሄድ አያሌ ክሚ
 ባል ባሕር ደረሰ ወረክቁ ሐመድ ዘየነገዱ ብሔረ ተር
 ሴስ ይላል፤ በሀገራቸው ከየብሱ ዓፈቁ ይባዛልና
 ነጋድያን በመርከብ ተጭነው ወደ ተርሴስ ሲሄዱ
 አገኘ ወተአሰበ ሐመረ በንዋይ ይላል ገዝቶ ባን
 ድነት ተጭኖ ሂደ ምንት ተግባርክ ወአይ ብሔርከ
 ወአይ ሕዝብከ አሉት አይ ብሔርከ ላሉት አይመ
 ልሰላቸውም አይ ሕዝብከ ላሉት ዕብራዊ ነኝ ። ወም
 ንት ተግባርከ ላሉት የማመልከው ሰማይን ምድርን
 የብሰን ባሕርን የፈጠረ እግዚአብሔር ነው አላቸው
 ከየልቅ ባሕር ሲደርሱ ነፍስ መጣ ማዕበል ሞገድ
 ተነሣ መርከባቸው ሊሰጥም ሆነ ወገደፉ ጣህሉሙ
 ይላል፡ ገንዘባቸውን እያወጡ ይጥሉ ጀመር እንደ
 ማሟረት፤ ወንሕረ የናስ ውስተ ከርሠ ሐመር
 ይላል ሊቀ ሐመር ከሚተኛበት ንብቶ ተኝቷል እንደ
 ሄዶ ተንሥእ ወጸውእ ስመ አምላክከ አለው እግዚአ
 ብሔርን አመልክላሁ ብሏቸው ነበርና ነገሩን አይቶ
 ይህ የመጣ በኔ ምክንያት ነው አኔን ካልጣላችሁኝ
 ጸጥ አይልላችሁም አላቸው እላቸውም ሰውስ ብን
 ጥል እዳ ይሆንብናል ዕጣ እንጣጣል ብለው ዕጣ
 ቢያወጡ ወወረደ ዕግ ላክለ የናስ እንዲል በየናስ
 ዕጣ ወጣበት ወረደ ማለቱ ግን ከራሳቸው አድርገው
 ያወጡታልና ፈቃድህስ ከሆነ ዕዳ አይሆንብንም
 ብለው አውጥተው ጣሉት የታዘዘ አንበሪ ተቀብሎ
 ዋጠው ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት አላድሮ በእ
 ንጸረ ነገዌ አውጥቶ ጣለው ከዚህ በኋላ ወሰበከ
 ምህዋረ አሐቲ ዕለት ይላል ያንድ ቀን መንገድ
 ሲቀር ያኑ አስተማረ ።

ያንሩ ንተሥም ይኸን ነገር በሰማ ጊዜ ከዙ
 ፋት ወርዶ ማቅ ለብሶ አመድ ነጥሶ ንስሐ ገባ
 የወንድ ሙሽሪ ከሚገባው የሴት ሙሽሪ ከሙጋረ

ላውንም እንጂ ባወቀ አሰራርና ምርጫ አገደ
ምን ነው ይሉ ለአዳም ለሐዋን ለሕፃናቱ ለሥጋ
ለነፍሱ ለደሙ ነፍሱ እንደ ካህን ማመንት ፤ አንድም
ይቱ እድሞቹ ለሰብእ እንዲል ኃጢአትን ሞትን
ፍጥነት እንዳጠፋ ለማመንት ፤ አንድም በዕውነትም
አንድሞት ለማመንት ፤ ለሰብኛ ነፍሱ ከሥጋው
ሳይላይ ደም ከልቡ ወደቆ እስከገፋሱን ይከሰክ
ቆረቆረ በለው ከሞተበት ሰዓት ጀምረው እስከ ሞተ
በት ሰዓት ድረስ አቆይተው ነው የሚቀሰሩ የሚ
ድንም አባ የሚሞትም አለ ፈጥሮ ተነሥቶ ቢሆን
አልሞተም በሉ ነበርና በውጭት እንደሞተ ለማመ
ንት ያውቁ ይሆን ሦስት መጻላት ሦስት ሌሊት
መዴት ይገኛል ቢሉ መጻልተ ዓርብ ሌሊት ዓርብን
በቦ ሌሊት እሐድ መጻልተ አሐድን በቦ አንድም
ክርሙ ሐዋርያትን መቃብር ብሉ አንድም ዓርብ
ከነገህ እስከ ቀትር ብርሃን ከቀትር እስከ ሰዓት
ጨለማ ሁኑዋል ፤ በሠርክ ብርሃን ሁኑዋል ።

ወፍና ሠርክ ይበርህ ብርሃን እንዲል ይህ
ሁለት መጻልተ አንድ ሌሊት የቅዳሚ ሌሊትና
መጻልተ ያከሐድ ሌሊት ይህ ነው ።

ግደ ንግሥተ ዓዚብ ተትነግሶ አመ ዕለተ ደይን
ምስለ ዛትውልድ ። ፩ ፡ ነገ ፡ ፲፩ ፡ ፪ ፡ ሐዱ ፡ ፱ ፡ ፩ ።

ግደ ንግሥተ ዓዚብ በፍርድ ቀን በቤተ አይሁድ
ትነግሳታለች ወትትፋታሐ ።
ትክራከራታለች ።
ወታሰተሐፍራ ።
ምላሽ ታሳጣታለች ።

እሰሙ መጽአት እምአጽናረ ምድር ትስማዕ ጥበ
ቢህ ለሰሎሞን ።

ፎሰሎሞንን ጥበብ ልትሰማ ከአንፈ ምድር መጥታ
ለችና ወንጌላዊ በወዲያ ሁኖ ይጽፋልና የኛን አገር
ጽንፈ ምድር አለው ።

ወናሁ ዘየዓቢ እምሰሎሞን ሁሉ ዝየ ።
ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ ማለት ቤተ አይ
ሁድ ግን እግዚአ ሰሎሞን ከርስቶስ ቢያስተምራ
ቸው አናምንም ብለዋልና ።

ታሪክ የሰሎሞንን ጥበብ እያመጣ የሚነግ
ረት ታምሪን የሚባል ነጋዴ ወዳጅ ነበራት ሂጂ
ልረዳው ብላ መቶ ሃያ መከሊት ወርቅ ተንከራ
በኢትዮጵያ ይለዋል ሉል በወዲያ የማይገኝ በኛ
አገር የሚገኝ ዝባድ ገጸ በረከት ይዛ ሂደች በትሄ
ደም እያዘራች ሂደላች ስትመለስ ስንቅ ሊሆናት
አገር እንዳትዘርፍ ከእግራ አንድ ምዳቅ ቀንድም
አንድ አህያ በኩፍም ቢሉ ነበረባት ካደባባይ ስት
ደርስ ብላቴና አይቶ ገብቶ ንጉሥ በዘመንህ የማ
ይመጣ የለም እንዲህ ያለች ቤት መጥታለች አለው
ግዚ በላት አለው ስትገባ ከደጁ ወደቆ የሚኖር

ግንድ ነበር ብትረመደው ወልቆ ወደቀላት እሱምን
አይቶ በዓይኑ መፃት አየው ።

ንጉሥ ባላይ አልነገርሁህም ጠይቀህ ቅጣኝ
አለው ፤ ቢጠይቃት እውነቱ ነው ነበረብኝ ነገር
ግን ከደጅህ የወደቀ ገበሬ ታምራት ዕዕ አለ እሱ
ፈወሰኝ እንጂ አለኝው ታላቅ ነገድ ብር እሱ አንድ
ብር ሽበውበታል ከሱ በኋላ ሃያ ሰምንት ነገሥታት
ነገሠዋል ሃያ ሰምንት ብር ይሸቡበታል ፤ ወርቁን
ለይሁዳ ሰጥተው በዕንጨቱ ገታን ሰቅለውታል።
ሐፊት ወይን በእምንሁሃን ይትገዛም ወበጎል
ጎታ ይተከል ኮኔ መድኃኒትየ እጃዲል ። ብዙ አን
ቆቅልሽ ጠይቀዋለች ፤ ወአልቦ ዘኢረከረ ላቲ ወዘ
ተሰወረ እምኒህ ፤ ተሰውሮት የቀረ ያልተረጉት
የለም ።

እሱም ከዚያ ድረስ መጥታ ሥደዳቱ መንግ
ሥት አናላያት እንጂ ብሉ እሱም ሁሉን ከምታይ
በት እሷ ከማትታይበት ይታ አነገር ሥርዓቱ መን
ግሥት አላያት ። ከዚህ በኋላ በጄ በይኝ አላት የሀ
ገራችን መንግሥት በድንገልና ነው አይሆንም
አለችው እንዚያስ አንችም የኒን ገንዘብ አልነካም
ብለች ግድ አላት ግለች ።

የሚያጸግ ምግብ ሰጥቶ የምትጠጣውን ነግት
ሰሎሞን ቤተኛ አንድ አንበሳ ዓይኑን ያፈጣል
ቢነቃ ይጨፍናል ተችቶ ሳለ ያየኛል ብላ ዝም
ብላለች ነቅቶ ሳለ አሁንስ እያየኛም ተችቷል ብላ
በጥበብ ያገባው ውኃ አለ ቀድታ ልትጠጣ መንቀል
ደዛ ቀረፀች እጅሞን ያዛት አንች ከኒ ገንዘብ ላትነኪ
እኔም ያንኛን ገንዘብ ላልነኩ መሐላ አልነበረኛም
አላት ይህግ ውኃ አይደለም አለችው ከውኃ የበ
ለጠ አለ አላት ያሁኑን ተወኝ ፈቃድህን ትፈጽማለህ
አለችው ተገናኙ ምኒልክ ተፀነሰ ወጥታ ስትሄድ
ዓምደ ብርሃን ተከትሏት ቢሄድ አይቶ መንግሥት
ወደ ኢትዮጵያ ሄደች ብሉ ትንቢት ተናግሯል ።

ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው ፤ ንግሥተ ዓዚብ የዚህ
ዓለም ሰሎሞን የጌታ ጀጅ መከሊት ወርቅ የመቶ
ሃያ ቤተሰብ መቶ ሃያ መከሊት ወርቅ የተገኘ ከሱም
ነው መቶ ሃያ ቤተሰብ የተገኘ ከዚህ ዓለም ነውና ፤
ዕንቀጥ የሃይማኖት ዝባድ የተዋልፀተ ገድል ምሳሌ ፤

በእንተ መናፍስት ርከላን ።

ግደ ወእምከመ ወፅኦ መንፈስ ርከሱ እምሰ
ብእ የዓውድ በድወ ጎበ አልቦ ማይ ፤ ሉቃ ፡ ፲፩ ፡ ፳፬ ።

ግደ መንፈስ ርከሱ ሰይጣን በጸበል በጸሎት
ከሰው ከተለየ በኋላ ወደሌለበት ወደ የብስ ይሄዳል ፤
አሱስ ወኃ ወዳለበት ይሄዳል ገላቸውን ቢታጠቡ
ልብላቸውን ሲያጥቡ አድርባቸዋለሁ ብሉ ሙን
ፈስ ቅዱስ ወደ የብስ የሚወስደው ስለሆነ እንዲህ
አለ እንጂ አንድም ወደ ኢጥሙቃን ይሄዳል አሱስ
የሚሄድ ወደ ጥሙቃን ነው መንፈስ ቅዱስ ግን

ሚረዳው ስለሆነ እንዲህ አለ
እንጂ ።

እንደ የኃሥሥ ፅረፍት ።
ፅረፍትን ግለት ግደሪያ ሲሻ ወየኃጥአ ። እያገኘ
ሆኖ ሁሉ ገንዘቡ ሆኖ ፤

ፃፂ ወእምዝ ይብል እንዝለ እንከሰ ውስተ
ቢት፣ እምዝበ ወግለኩ እምኒህ ፤

ፃፂ ከዚህ በኋላ እስኪ ቀድሞ ወደነበርሁበት
ወደ ተደራ ቦታዬ ልመለስ ብሎ ያሰባል ፤ እንደ
ዓለ ርስት ባጠገብ ባጠገብ ሁኖ መጉዘገዝን እይ
ተከታትላለሁ ይረከቦ ፅሩት ወኩስቱረ ወምሩገ።
በመጣም ጊዜ ባደውን ያገኘዋል ግለት ጸሎቱን
ጸበሉን ትቶ ያገኘዋል ።

ፃፂ ወእምዝ የሐውሮ ወያሞጽአ ምስሌሁ ካል
ዓነ ሰብዓተ መናፍሰት አሉ የአክዩ እምኒህ ።
፪፻፲፡፪፡፩ ።

ፃፂ ከዚህ በኋላ እስይ ብሎ ሂዶ በከፋት
ከሉ የሚጽኑ ሰባት አጋንንት ይዞ ይመጣል ።
ወበዊእሙ የኃድሩ ውስጥ ።
መጥተው ያደሩበታል ።
ወይከውን ደጋሪቱ ለውለቱ ብእሰ ዘየዓኪ እምተ
ዳሚቱ ።

የዚያ ልው ከተደራ ሥራው የኋላ ሥራው የከፋ
ይሆናል ። ይህም እየረፋቸው ሥራ ያውራታልና ።

ከዚህ ይኸውና ለሃድ ትውልድ በዚህ እይ
ሁድ እንዲህ ይደረግታል ፤ እንድም ወእምዝመ
ወፅኦ ። እሥራኤል በጉበጽ ባሉ አምልኮተ እግዚአ
ብሔርን ይዘው ቢገኙ ተለይቷቸው ከሄደ በኋላ
የዓውድ በድወ ሃይማኖት ምግባር ወደሌላቸው
ወደ አሕዛብ ይሄዳል ፤ እንደ የኃሥሥ ፤ ማደሪያ
ሲሻ ፤ ወየኃጥአ ፤ እያገኘም ሁሉ ገንዘቡ ሆኖ ላለ
ያጣል ። ወእምዝ ይብል ፤ ከዚህ በኋላ እስኪ ከተ
ድሞው ቦታዬ ልመለስ ብሎ ያሰባል ።

ወመጸኢ ፤ እስኪ ቀድሞ ወደነበርሁበት ልመ
ለስ ብሎ በተመለሰ ጊዜ ብፁዕ ዘይበልዕ እምፍ
ርፋረ ማዕዱ ለፈርዖን ወዘይሰቲ እማየ አይኃይሃ ለግ
ብጽ ሲሉ እንደ ተገኙ ፤ ቤተ አይሁድም በመንፈስ
እግዚአብሔር ያወፅእሙ ለአጋንንት ሲሉ ቢገኙ
ተለይቷቸው ሄዶ ማደሪያ ሲሻ ሁሉ ገንዘቡ ሆኖ
ያጣል ፤ እስኪ ወደ ቀደመ ቦታዬ ልመለስ ብሎ በተ
መለሰ ጊዜ በብዓል ዜቡል ያወፅእሙ ለአጋንንት
ሲሉ መገኘታቸውን መናገር ነው ።

ወእምዝ ያመጽእ ፤ ት ካልዓነ እሥራኤል ብፁዕ
ዘይበልዕ እምፍርፋረ ማዕዱ ሲሉ ቢገኙ እስይ ብሎ
በከፋት ከሱ የጸኑ ሰባት አጋንንት ይዞ መጥቶ ባደ
ረባቸው ጊዜ እርን እርን ግበር ለነ አማልክተ ዘየ
ሐውሩ ቅድሚት ወዘይጸብኦ ፀረነ እስመ ዝኩ ሙሴ
ዘእውሐኑ እምድረ ግብጽ እንደምር ከመ ምንተ

ኮነ ብለው በኮራብ ስብኮ ላህም እንዳቆሙ ቤተ
አይሁድም በብዓል ዜቡል ያወፅእሙ ለአጋንንት
ሲሉ ቢገኙ በከፋት ከሱ የሚጽኑ ሰባት አጋንንት
ይዞ መጥቶ እደረባቸው ባደረባቸውም ጊዜ ስቅሎ
ግለታቸውን መናገር ነው ። ከግሁ ይከውና በቤተ
አይሁድ አሁን እንደተናገርሁት ይደረግባታል ።
እንድም ወእምዝመ ወፅኦ መንፈስ ርኩስ መንፈስ
ርኩስ ሰይጣን በእንብዕ በትሕርምት ከሰው ከተለየ
በኋላ ፤ የዓውድ በድወ ጎበ አልቦ ማይ ዕንቡ አልቆ
ደም ፤ ደሙ አልቆ እዝገ እዝገ አልቆ ይቡስ ከሆነው
ባሕታዊ ይደርሳል ሰትሕርምቱ ከነቅጠሉ ከተወው
ባሕታዊ ይደርሳል ። እንደ የኃሥሥ ማደሪያ ሲሻ
ወየኃጥአ እያገኘም አሁን የተመቸ እንደ አሳት ያቃ
ጥላልና ፤ ወእምዝ ይብል ከዚህ በኋላ ወደ ቀደመ
ቦታዬ ልመለስ ብሎ ያሰባል ። ወመጸኢ ይረከቦ
ፅሩት ፤ በተመለሰም ጊዜ ፅሩት ከትሩፋት ዓዶ ሆኖ
ወኩስቱረ ወደ ኃጢአት ተወልዶ ሂዶ ወምሩገ ፤
በኃጢአት ተለስኖ ያገኘዋል ወእምዝ ይብል ከዚህ
በኋላ እስይ ብሎ ሂዶ በከፋት ከሱ የጸኑ ፤ አጋንንት
ይዞ መጥቶ ያደርበታል ። ወየዓኪ ደጋሪቱ ፤ የዚያ
ሰው ከቀደሙ ሥራው የኋላ ሥራው የጸና ይሆናል
አለ ከበቃ በኋላ ዓለማዊ ሥራ ያውራታልና ።

ፃፂ ወእንዘ ይነግርሙ ዘንተ ሰሕዝብ ናሁ
እሙ ወእንደሁ ይቀውሙ አፍኦ እንዘ ይፈቅዱ
ይትናገርሙ ።

ፃፂ ግር ፡ ይ፤ ፃፂ ሉቃ ፡ ፳፡ ፲፱ ሰሕዝቡ ይህን
ሲነግራቸው እናቱ እመቤታችን ወንድሞቹ ደቂቀ
የሴፍ ሲገኙት ወደው ከደጅ ቁመው ነበር ።
ሐተታ እንዲያው አይደለም አንስ እብለክሙ አንስ
እብለክሙ አያለ ሲያስተምር ልሱን ሻ ብሎት ሊሞት
ነው የሚመከረው በመደ የሰውም ሲሉ ሰምተው
ነው ።

ፃፂ ወመጽኦ አሐዱ እምእርሳሊሁ ወይቤሉ
ናሁ እምዘ ወእንደዘ አፍኦ ይቀውሙ ወየኃሥሥ
ይትናገሩከ ።

ፃፂ ከደቀ መዛሙርቱ እንዱ መጥቶ
እነሆ ወንድሞችህና እናትህ ሲገኙህ መጥተው
ከደጅ ቁመዋል አለው ። ሐተታ እንዲህ ያለው
ማነው ቢሉ ትምህርት ሊፈታ የሚወድ ሌላን አለ
ያው ይሁዳ ነው እንጂ ፤

ፃፂ ወአውሥኦ ወይቤሉ ሰዘነገር ሙኑ ይእብ
እምየ ።

ፃፂ ለነገረው እናቱ ማናት ፡ ወእለ መኑ እሙ
ንቲ አጋውየ ። ወንድሞቼስ አለ ማናቸው ብሎ መለ
ሰለት ። ሐተታ መኑ ይእቲ እምየ ማለቱን ለገግ መን
ቀፋ ነው ቢሉ እምን በጊዜ ግብጽ ንጉሥ ገግሥት
የሚገኙበትን ሰዓት ጠይቆ መምጣት ይገባልና ።

እሱምን ለጸሐፊነትም ይህም ሊታወቅ ይህ ተቃባይ
እምሱ ለፊል ለጸሐፊነትም ይህም ሊታወቅ ይህ ተቃባይ
እሱምን ለጸሐፊነትም ይህም ሊታወቅ ይህ ተቃባይ

፱ ወለመረ ስደሁ ገቢ ለርዳላሁ ።

፱ እጁን ወደ ደቀ መዛሙርቱ አመለከተ
እጅ ለነገር ያግዛልና ።
ወይቢሉም ናህ እምነ ወለታውያ ።
እናቱም ወንድሹም እነሆ በጉባዔ ያሉ ሕዝብ
ናቸው አላቸው ።

፱ አሸመ ዘሉ ዘይገብር ፈቃድ ለአሰባዩ ዘበሰ
ሰማያት ውለቱ እጉየ ወለጎትየ ወእምየኒ ውለቱ ።

፱ የሰማይ አዳኑን ፈቃድ የሚፈጽም ሁሉ
ወንድሜም እጎቱም እዳቱም እሱ ነውና ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወበይሐቲ ዕሱት ወጌላ እግዚእ ሊጥሱሰ
እምቤት ነበረ መንገሰ ሐይቀ ባሕር ።

፩ በዚያች ቀን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከቤት
ወጥቶ ከወደቡ ተቀመጠ ።

፩ ወተጋበአ ገቢሁ ለብላ ብዙኃን እስከ ለባ
የዓርግ ውስተ ሐመር ወይንብር ማር ፤ ፩ ፤ ፩ ።

፩ ከመርከብ ወጥቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ
ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ ። ሐተታ ሲሰማ ሲሰማ
ከመርከብ ከተረራ ሆኖ ማስተማር ልግጅ ነው ።
መምህርክና ካለ ቦታ ስማዕያን ዘቅ ካለ ቦታ ሲሆኑ
ትምህርት ለሰማዕያን ይረዳልና ። ወይረጅ ከመ ጠል
ነቢብየ እንዲል ።

ወሐሉ ሐዘኑ ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ ።
ሐዘቡ ሁሉ ከወደቡ ተቀምጠው ነበር ወትቀውም
ንግሥት በየማንክ እንዲል ፤ ባሕር የመለኮት ፤
ሐመር የትሰብአት ምሳሌ ፤ መለኮቱን ትሰብአቱን
ከማመን በአፍኦ እንደ ነበሩ ለማጠየቅ ውስተ ሐይቅ
ይቀውሙ አለ ። አንድም ባሕር የትሰብአት ሐመር
የመለኮት ፤ መለኮቱን ትሰብአቱን ከማመን በአፍኦ
እንደነበሩ ለማጠየቅ ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ አለ
አንድም ባሕር የጥምቀት ሐመር የቤተ ክርስቲያን
ምሳሌ ከጥምቀት ከቤተ ክርስቲያን አፍኦ እንደ
ነበሩ ለማጠየቅ ውስተ ሐይቅ ይቀውሙ አለ ።

፫ ወነገርሙ ብዙኃን በምሳሌ እንዘ ይብል ።

፫ ለታዩ ፪ እንዲህ ብሎ በምሳሌ ብዙ ነገራ
ቸው ። እንደም ብዙኃን ምሳሌ ብዙ ምሳሌ ነገራ
ቸው ። እንደም ወመሰሉ ሉሙ ብዙኃን ምሳሌ
ብዙ ምሳሌ መሰለላቸው ሐተታ ምሳሌውም

በሆነ ነው እንጂ ባልሆነ ምሳሌ አይደለም ለገበሬ
በዘር ለሴት በርሾ ለነጋዴ በዕንቁ ለዓሣ ወጋሪ
በዘረ መተራን መስሎ አስተምሯል ። በምሳሌማ
ማስተማር ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ለፈጸም
ትንቢት እክሥት በምሳሌ አፋየ ወእነግር አምሳሌ
ዘእምትካት ተብሎ ተነግሯል ፤ ምሳሌም ቀድሞ
አባቶቹ ነቢያት በምሳሌ እንበለ ምሳሌ አስተምረ
ዋል እሱም በምሳሌ ይኸን እንበለምሳሌ ብፁዓንን
አስተምሯልና ትንቢቱን ዐውቆ አናገሯል ምሳሌ
ወንም እንጂ ባወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ እንደ
ምነው ቢሉ ሳዋቂ ለመግለጽ ካላዋቂ ለመሠመር ።
አንድም ደቀ መዝሙር ሁል ጊዜ ተርታ ነገር ቤት
ግሩት አይነቃምና ለማንቃት ።

ናሁ ወዕለ ዘራኢ ከመ ይዝራዕ ።

ገበሬ ሊዘራ ወጣ ዘሩም የተሰጠረ የተነጠረ ነው

፪ ወእንዘ ይዘርዕ ዕ ዘወድቀ ውስተ ፍዋት ።

፪ ጨብጦ ሲዘራ ከመንገድ የወደቀ ዘር አለ ።

ወመጽኦ አእዋረ ሰማይ ወበልዕዎ ።

አዕዋፍ ጸጥተው የለቀሙት ።

፭ ወቦ ዘወድቀ ዲባ ከገባሉ ገቢ አልቦ

መራት ብዙኃን ወወለቱ ጊዜ ሠረዘ ።

፭ ብዙ መራት ከሌለው ከጥንጣሩ ላይ የወደተ

ፈገገ የበቀለ አለ ።

እስመ አልቦ ዕመቅ ለመራቱ ።

ለመራቱ ጥልቅነት የለውምና ፤

፮ ወሶሱ ስረቀ ፀሐይ መጽልዎ ወየብሰ ፤

፮ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ጠውልን ደረቀ ።

እስመ አልቦ ዕመቅ ለመራቱ

ለመራቱ ጥልቅነት የለውምና ፤

፯ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ሦክ ።

፯ ከሾህ መካከል የደቀ ዘር አለ ።

ወበተሉ ሦክ ጠበቆ ወሐነቆ ።

በበቀለ ጊዜ እንዳያደግ እሾህ አሜንቆ አስቀረው ።

፰ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሦናይ ።

፰ ከበገ- ምድር የወደቀ ዘር አለ ።

ወወፀብ ፍሪ ።

ፍሪ ያቀረጸ

ቦ ዘየ ።

መቶ ቅንጣት ።

ወቦ ዘደ ።

ሰሳ ቅንጣት ።

ወቦ ዘ፴ ።

፴ ቅንጣት ያቀረጸ አለ ። አንድም ናሁ ወዕለ ብለህ
መልሰ ጌታ ሲያስተምር በው ሆነ ፀአተ ይሰሚ
ሥጋዊሁ እንዲል ከዚህ ፀአተ አለ ሐዋርያው በአተ
ይለዋል ፤ ወእንዘ ይዘርዕ ፤ ሰው ሁኖ ሲያስተምር
በልብ ዝንተዓን ያደረ ትምህርት አለ ። ወመጽኦ
አዕዋፍ አጋንንት ያሳቱት አዕዋፍ አላቸው
ለማሳት ይፈጥሩሉና ። ኢትሕሚ ለብላ ውስተ
ቤትክ እስመ ያረ ሰማይ ያወዕለ ለነገርክ እንዲል

በሐያ ግለሰብ የበሉት ደስ እንዲያሰኝ ሲያስቀ
 ደስ ይላቸዋልና ወደ ዘወድቀ ዲበ ኩኩሕ ረጥና
 በወትሮ ተረፋሁ ከግሌ ስፍሐ እስከ ስፍሐ ከሌለው
 ልብና ያደረ ትምህርት አለ እሱም አልቦ ስፍሐ አለ
 ጥር ግለት ጥልት ዕውቀት የለውምና = ወሰበ
 መረቀ ፀሐይ = ከረሰ በመጣፀት ጊዜ ረጥና የካዶ
 እው = ከረሰ = ስፍሐ እስከ ስፍሐ የለውምና = ወሰ
 በወደቀ ወቅት ምክ ከወሰደች ልብና ያደረ ትም
 ትምህርት አለ = መቀተሉ ተጥር በውቀ ሥራ እው
 ልብና ያደረ ጊዜ እውነት ግብረት ያስተረፀት፤ በዕል
 ፍጥነት ግለት አታላይ ቆይታ ሐልፍ መንበርት
 ግለት ይታ ግለብ ትካዜ ግለጥ ፍትረ ብሏሲት
 ፍትረ ውሐድ ናቸው፤ ወደ ዘወድቀ ውስተ
 ምድር ውናይት በወጡ ልብና ያደረ ትምህርት አለ
 ይገኛሉት ወደ ወደ ወደ ሥራውን በሞላት ወገን
 ያመነቃል ይመዘገባት ይገለጻል፤ በፍጥነት
 ከወሰደች ይወርሱታልና፤ ባለ መቶ ባለ
 ስላ ባለውላላ አለ = እንደም ባለ መቶ ሰማዕታት ባለ
 ስላ መነኩሳት ባለ ፴ በሕግ የጸኑ ሰብአ ዓለም ናቸው
 እንደም ሁሉም በሁሉ አሉ ብሎ ከሰማዕታት
 እንደ ቅዱስ ጊዮርጊስ እንደ ቲርቆስ እንደ ፋሲለደስ
 ያሉት ባለ መቶ፤ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለ ስላ ከነዚያ
 ዝቅ ያሉት ባለ ሠላሳ ናቸው = ከመነኩሳትም
 አሉን ዕንጦንስ እንደ መቃርስ እንደ አብነ ተክለ
 የይማናት እንደ አሉን ገብረ መንገደስ ቅዱስ ያሉት
 ባለ መቶ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለ ስላ ከነዚያ ዝቅ
 ያሉት ባለ ሠላሳ ናቸው ከሰብአ ዓለምም እንደ ኢየሱስ
 እንደ አብርሃም ያሉት ባለ መቶ ከነዚያ ዝቅ
 ያሉት ባለ ፳ ከነዚያ ዝቅ ያሉት ባለ ፴ ናቸው =
 እንደም በ ዘወድቀ ውስተ ፍናት፤ ፍናት የተባለ
 መንግሥተ ሰማያት ድሉት ለጸድቃን ገሃን መላሳት
 ድሉት በጋጥአን እንደሆነች ተምር በውቀ
 ሥራ አስራለሁ ሲል አጋንንት ያስቀረፀት
 ነው = ወደ ዘወድቀ ዲበ ኩኩሕ፤ ኩኩሕ
 የተባለ ካልተማሩ አያውቁ ካሳወቁ አይጸድቁ እን
 ዲሉ እማራለሁ አውቃለሁ ሲል ሳይማር ሳያውቅ
 የቀረ ነው፤ ወደ ዘወድቀ ውስተ ምክ =
 ምክ የተባለ ትሩፋት አፍአዊን ሠርቶ ትሩፋት ስው
 ርት የቀረችበት ነው፤ ወደ ዘወድቀ ውስተ ምድር
 ሠናይት ምድር ሠናይት ያለው ሁሉንም የሠራ ነው
 በ ዘምአት ወደ በስሳ ወደ ዘሠላሳ፤ ይህም ወሥርዓተ
 ፍድፋዴ ዓለማውያን አስተጋብረ ለገበ ሠለስቱ
 ክፍል እንዲል ሰማዕታትን በበጎ ልጅ መነኩሳትን
 በበጎ ሉሉ ሕጋውያንን በበጎ ባሕሪ መስሎ
 ይናገራል = በጎ ልጅ አባቱ ባለ ካባቱ ጋራ ይወጣል
 ይወርዳል አባቱ ከሞተ በኋላ ባባቱ ርስት ዘምቶ
 ይሞታል፤ የሰማዕታት ወደበኞች ሐዋርያት ናቸው
 በጎ ልጅ ካባቱ ጋራ እንዲወጣ እንዲወርድ ሐዋር

ያትም ጌታ ባለ ከጌታ ጋራ ያስት ዓመት ከሦስት ወር ሲወጡ ሲወርዱ ኑረዋል ። አባቱ ከሞተ በኋላ ባባቱ ርስት ዘምቶ እንዲሞት ጌታ ከሞተ በኋላ ወንጌልን ሲያስተምሩ በሰማዕትነት መተዋልና ፤ በጉሉሌም ጌታው ሸማ አጥበህ ማገር ቆርጠህ ና ያለው እንደሆነ ጌታዩ አይችልም ብሎ ነው እንጂ ልወጥ የሚሆን ዓሳ የሚማርበት ልጥ ይገረ ብሄድ ይከፋልን ብሎ ልብሉን አጥቦ ዓሣውን ይዞ ማገሩን ቆርጦ ልሙን ጨምሮ ይዞ ይሄዳል ። መነኩሳትም ሚስት እግብታችሁ ዐሥራት በኩራት ተዳምያት አውጥታችሁ እንገዳ ተቀብላችሁ ሥጋውን ደሙን በሚገባ ተቀብላችሁ ኑሩ ቢላቸው ባሕርያቸው ደካማ ነው እይቻላቸውም ብሎ ነው እንጂ ኪሕን ሥጋ ሕገ ነፍስ ከሕገ እንስሳ ሕገ መላእክት እንዲበልጥ ታውቆ የለም ብለው ከሴት ርቀው ንጽሕ ጠብቀው ይኖራሉና በጉ ባሪያ የቀመውን ቁረጥ የተኛውን ፍለጥ ቢሉት ያዘዙትን ፀሎ ያደርጋል ። ሕጋውያንም ባዘዛቸው ትእዛዝ በበራላቸው ሥራት ጸንተው ይኖራሉና ። ወእንዝ ዝሩት ይእቲ ማእከሰ አድባር ወአውገር ወቆላተ ገዳም ተጋ ቢላ ትከውን አሐተ ጵርስፎራ እንዲል መቶው ፡ ሰላው ፡ ውላባው ቅንጣት ተሰብስቦ እንድ ጎበስት እንዲሆን ሰማዕታትም መነኩሳትም ሕጋውያንም በግዕዝ ርትዕት እንድ ናቸው ።

၆။ ဟိုအဖေက ဝမ်းနည်းနေတာကို ခုခံရတာပဲ။

፱ በግ ጆሮ ያለው ይሰማ ግለት ፍኖት የተባለ በቁሙ ፍኖት እንዳይደለ ልቦን ዝንጉግን እንደሆነ ኩኩሕ የተባለ በቁሙ ኩኩሕ እንዳይደለ ሰፍሐ አለምሮ የሌለው ልቦና እንደሆነ ሦከ የተባለ በቁሙ ሦከ እንዳይደለ ብዕል ሰፋጢት ሐልዮ መንበርት ያስተረበት እንደሆነ አዝን ልቦና ያለው ያስተውል ።

፤ ወተረዮሙ ለርዳኢሁ ይባልዎ በእንተ ምንት
በምሳሌ ትትናገርሙ ልሕዝብ ፤

፲ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ለሕዝቡ በምሳሌ
በለምን ታሰብምራቸዋለህ አሉት ።

፲፩ ወሎ-ሥላ ወይቤሎ- አስመ ለከሙ ተውሀበ አለም፣ ምሥጢራቲሃ ለመንግሥተ ሰማይ፤

15 የወንግሥተ ሰማይን ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተሰጥቷልና ግለት የወንጌልን ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተሰጧልና = ወሎውስ ኢተውህ ቦሙ፤ ለሳቸው ግን ስልተገለጽላቸውም ።

፲፪ አሰመ ለዘሰ ይሁብዎ ። ማቴ ፳፭ ፡ ፳፱ ።

፲፪ ላላው ይሰጡታልና ማለት አእምሮ ላላው ይሁብዎ ምሳሌውን ይነግሩታልና ፤ ወይዌስኮም = ምሥጢሩን ይጨምሩለታልና ለከሙ ተውቲብ ላላው ወለዘሰ አልቦ አለሂቦ የኃይድም = አእምሮ የሌለውን ግን ያለውን ይቀሙታልና ማለት እንዳያውቀው

አድርገው ይመስሉበታልና ሎሎሰ አተውህበሳላው
 አንድም ምሳሌውን ለያዘ ይህ-በም ወይዘሰክም እንደ
 ወገን ምሥጢሩን ትርጓሜውን ይነግሩታልና ሰከሙ
 ታውህዘላለው ወለህሰ አልቦ ምሳሌውን ላልያዘ
 ግን ያለውን አለምሮውን ነሥተው በግንዛቤ እንሰሳ
 ያቀሙታልና ወሎሎሰ አተውህዘላለው =

፲፫ ወበእንተ ዘንቱ በአምሳል እትናገሮሙ =

፲፪ ሰላዚህ በምሳሌ እነግራቸዋለሁ እሰሙ
 እንዘ ይፈለጁ ኢየሩሳሌም =

እናያለን ሴሉ አያዩምና =
 ወእንዘ ይሰምዱ ኢየሱምዱ እንሰማለን ሴሉ አይሰ
 ሙምና ወኢየሱሳው እናውቃለን ሴሉ አያውቁምና

፲፬ ከሙ ይትረጎም ላዕሌሆሙ ትንቢተ አላ
 ይያዝ ነቢይ ዘይቤ = አሳ፤፱ = ማር ፬ ፲፪ ፡ ሉቃስ ፡
 ፳፲ ፡ ዮሐ ፲፪፻፵ = ግብ ፳፻፳፯ ፡ ፩ ፡ ሮሜ ፪ ፡ ፳ =
 ሹቃ ፡ ፲ ፡ ፲፬ =

፲፭ ነቢይ ኢሳይያስ የተናገረው ትንቢት ባላ
 ቸው ይፈጸም ዘንድ =
 ሰሚ፤ ትሰምዱ ወኢየሱሳው መሰማቱን ትሰማላ
 ቸሁ አታስተውልም ኢየሱምዱ ላለው ነጻሮተ ትኔ
 ጽሩ ወኢየሱሳው ማያትን ታያላችሁ ማለት እናያ
 ለን ትላላችሁ አታስተውሉም ኢየሩሳሌም ላለው =

፲፭ እሰመ ገዝፈ ልቡ ለዝ ሕዝብ
 ፲፭ አለዋቆች ሁነዋልና =

ወእዘኒሆሙ ያንቀው እምሰሚዕ የኢሳይያስ ቃል
 መናቸ ፡ ጀሯቸው ከመሰማት ያንቀሯልና ኢየሱ
 ምዱ ላለው =

ወከደት አዕይንቲሆሙ ከሙ ኢየሩሳሌም በአዕይንቲ
 ሆሙ እንዳያዩ ዓይናቸውን ወፍነዋልና ማለት
 ምሥጢር ከማየት ተከልክለዋልና ኢየሱሳው ሳላው
 ወበእዘኒሆሙ ኢየሱምዱ = በጀሯቸው እንዳይሰሙ
 ወበልቦሙ ኢየሱሳው = በልባቸው እንዳያስተውሉ
 ከሙ ኢየሱሳው የሙ ገቢየ ፡ ወደኔ እንዳይመለሱ =
 ወኢየሱሳው ይቅር እንዳልላቸው =

፲፭ ወለከሙሰ ብፁዓት አዕይንቲከሙ =

፲፭ ለናንተ ግን ሳይናችሁ ምስጋና ማለት እና
 ንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ =
 እሰመ ይፈለያ = ያያሉና ማለት አይታችሁኛልና =
 ወአዕዛኒከሙ እሰመ ይሰምዓ = ጀሯችሁ ይሰማልና
 ማለት ሰምታችሁኛልና ንዑዳን ክቡራን ናችሁ =

፲፭ አማን አብለከሙ ከሙ ብዙኃን ነቢያት
 ወጸድቃን ፈተው ይርእዩ እንትሙ ዘትሬእዩ ወኢር
 እዩ ፡ ወፈተው ይሰምዱ እንትሙ ዘትሰምዱ ወኢሰ
 ምዱ ሉቃስ ፡ ፳፱ =

፲፭ ብዙ ነቢያት ጸድቃን እናንተ የምታዩትን
 የምትሰሙትን ማለት ዛሬ የምትሰሙኝ የምታዩኝ
 እኔን ሊያዩኝ ሊሰሙኝ እንደ ወደዱ እንዳላዩኝ እዳን
 ልሰሙኝ በእውነት እነግራችኋለሁ = ሐተታ ነቢያት

አላቸው ያበር የቸነፈር የጸዋዊን ነገር ተናግረዋልና
 ጸድቃን አላቸው እንደመጠናቸው ወቂት ትፋት
 ሠርተዋልና ፤ ኢርእዩ ወኢሰምዱ አለ የሥጋዊ ነገር
 አልተገለጸላቸውምና ፤ አንድም ያጋት አለ ኢሳይ
 ያስ እኔ ኢርምያስ ናቸው ብሎ ወበደቸዋል ብሎ
 ነቢያት አላቸው የሥጋዊ ነገር ተገልጸዋል ቀና
 ግረዋልና ጸድቃን አላቸው ብዙ ትፋት ሠርተዋ
 ልና እንዳላዩኝ እንዳልሰሙኝ አለ ገልጸላቸው ተና
 ግረውት ዐረፍተ ዘመን ለገቷቸው ሳያዩት ቀርቀዋ
 ልና =

፲፭ ወእንትሙሰኬ ስምዱ ምሳሌሁ ሰዘይዘርዕ
 ፲፭ እናንተሰ የሚዘራውን ምሳሌ ሰሙ =

፲፬ ዙሉ ዘይሰምዕ ነገረ መንግሥተ ሰማያት
 ወኢይሌቡ ይመጽኡ እኩይ ወይመሥጥ ቃለ ዘተ
 ዘርዓ ውስተ ልቡ ወእቀኬ ዘተዘርዓ ውስተ ፍፍት

፲፬ በመንገድ የወደቀው ዘር የመንግሥተ ሰማ
 ያን ነገር ሰምቶ የሚያስተውለው እኩይ ዲያብሉስ
 ሙጥቶ በልቡናው የቀዘፈውን የሚያጠፋበት ነው =

፳፱ ወዘሰ ውስተ ሙጥቶ ተዘርዓ ውስተ ዘንገረ
 ይሰምዕ ወቂቢሃ ዘፍሥሐ ይትወክር =

፳፱ ዘቂንጫ ላይላየወደቀው ዘር ነገርን ሰምቶ
 ለጊዜው ደስ ብሎት የሚቀበለው ነው =

፳፱ ወቂቱ አልቡኑ ሥርወ ላዕሌሁ ለጊዜ
 ዳዕሙ ውስተ ወከዊናሰ ምንዳቢ ወፈደት በእንተዝ
 ነገር በጊዜህ የዓለ =

፳፱ ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ ሥር የለው
 ምና ስላዚህ ነገር መከራና ባደት ቢደረግ ሊደረግ
 ይከዳል =

፳፱ ወዘሰ ውስተ ሙጥቶ ተዘርዓ ውስተ ዘንገረ
 ይሰምዕ ወትካዝ ግለም ወስፍጠተ ብዕል ተሐንቆ
 ለነገር ወዘእንበለ ፍራ ይከውን =

፳፱ በሾሁ የተዘራው ዘር ነገሩን ሰምቶ የብል
 ጽግና ማታለልና ይህን ዓለም ማሰብ አንቆት ያለ
 ፍራ የሚሆን እሱ ነው =

፳፱ ወዘሰ ውስተ ምድር ሠናይት ተዘርዓ ዝው
 እቲ ዘነገረ ይሰምዕ ወይሌቡ ወይፈሪ ወይገብር =

፳፱ በወጉ ምድር የተዘራው ዘር ግን ነገርን
 ሰምቶ የሚያስተውለው የሚሠራው ነው =
 ዐ ዘምእት ወቦ ዘፍ ወቦ ዘፍ = መቶ ስላሳ የሚ
 ያፈራ አለ =

በእንተ ምሳሌ ዘሥርዳይ ሠናይ
 ወዘክርዳድ =

፳፱ ካልዕተ ምሳሌ እምጽእ ሎሙ = ማር ፬ ፡ ፳፯
 ፳፱ ሁለተኛ ምሳሌ ሌላ ምሳሌ መስሎ ነገራቸው
 እንዘ ይብል ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሰ
 ዘዘርዓ ሠናይ ዘርዓ ውስተ ገራሳቱ =
 መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ፡ ሕገ ወንጌል ተስፋ
 ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ የተበጠረ የተንጠረጠረ

እንዲታወቅ፡ ገደግዎሙ ተዋቸው አስከ ተባሕትዎ ድረስ ሳንድነት ይኑሩ። ወዘጊዜ ግዕዝ ስር። በተባሕትዎ ጊዜ ሥርዓት የሚሠሩ አበውን አዛቸዋለሁ። አስቀድሞችሁ ክፉውን ሕሊና ከበጉው ሕሊና ለይታችሁ። በየአገባቡ በቀናና አርቁት። ወሥርናዩስ በጉውን ሕሊና ግን በመንፈስ ቅዱስ አስጠብቁት እላቸዋለሁ። መዛግብት አለው መንፈስ ቅዱስን ስለሀብቱ ብዛት።

በእንተ ምሳሌ ዘሕጢተ ሰናፔ።

ጧ፩ ካልዕተ ምሳሌ አምጽኦ ሎሙ ሁለተኛ ምሳሌ፡ ሌላ ምሳሌ መሰለሳቸው። ማር ፩ ጧ፩ ሉቃ፡ ፲፫፡ ፲፱

ጧ፩ እንደባለ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ንጠተ ሰናፔ እንተ ተነሥኦ ብእሲ ወዘርዓ ውስተ ገራገቱ። መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል፤ ሕገ ወንጌል ተስፋ ተስፋ እየሱስ ከርሰቸሰ በርሻው የሰናፍቁ ቅንጣት የሚዘራ ገበሬን ትመስላለች። ገራገት ይህ ዓለም። አንድም መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ገበሬ በእርሻው የዘራት ሰናፍቁን ትመስላለች ገራገት ልቡና። ሐተታ ሰናፍቁ ፍጽምት ናት ነቅ የለባትም ወንጌልም ነቅዓ ነፋቂ የለባትምና። ሰናፍቁ ሳይዋ ቀይ ውስጥ ነቁ ነው። ወንጌልም በላይ ደግሞችሁን አፍሱትላለች። በውስጥ ግን ሕገ ተስፋ ናትና፤ አንድም ሰናፍቁ ጣዕሟ ምረሯን ያዘነጋዋል፤ ወንጌልም ተስፋዋ መከራዋን ያዘነጋዋልና። አንድም ሰናፍቁ ቁስለ ሥጋን ታደርቃለች። ወንጌልም ቁስለ ነፍስን ታደርቃለችና። አንድም ሰናፍቁ ደም ትበትናለች ወንጌልም አጋንንትን መናፍቃንን ትበትናለችና። አንድም ከምትደቁስበት ተሐዋስያን አይቀርቡም። ወንጌልም ከምትነገርበት አጋንንት መናፍቃን አይቀርቡምና። ሰናፍቁ ስትደቁስም ስትበላም ታስለ ቅሳለች። ወንጌልም ሲጣሯትም ሲያስተምሯትም ታሳዝናለችና። ሰናፍቁ ከበታችዋ ያሉትንም እታክልት ታመነምናለች፤ ወንጌልም የመናፍቃንን ጉባኤ ታጠፋለችና። ሰናፍቁ አንድ ጊዜ የዘራት እንደሆነ ባመት ባመት ዝናኝ አትልም ተያይዞ ስትበቅል ትናራለች። ወንጌልም በመቶ ሃያ ቤተሰብ ተጀምራ አስከ ምጽአት ድረስ ስትነገር ትናራለችና።

ጧ፪ ወይኦቲ ትንእስ አምሁሉ አዝርዕት።

ጧ፪ ስትዘራ ከአዝርዕት ሁሉ ታንሳለች።

ወሰበ ልህቀት ተዓቢ እምሁሉ አሕማላት። ባደገች ጊዜ ግን ከአዝርዕት ሁሉ ትበልጣለች፤ እንደሷ ካሉ ከዋፍ ዘር ከነመን ዘር። ወትከውን ዕፀ ዐሮዩ። ደግ ዕፅ ትሳለለች። እስከ ይመጽኡ አዕዋፈ ሰማይ ወያደልሉ ታገተ አዕጼቂሃ። አዕዋፍ መጥተው ማረፊያ መስፈሪያ ዛፍ አስከያደርጓት ድረስ። አንድም ወይኦቲ ትንእስ ብለህ መልስ። ወንጌል ስትነገር ከሁሉ ታንሳለች

በመቶ ሐያ ቤተ ሰቡ መዝመሯን ትንእስ አለ። በጉባኤ በተነገረች ጊዜ ግን ከሕገጋት ሁሉ ትበልጣለች። ወትከውን፤ ደግ ሕግ ትሆናለች፤ ወይመጽኡ ሕዝብ አሕዛብ አስከያምትባት ድረስ። አንድም ትመስል ብለህ መልስ። በጥምቀት በተአምና ኃጣውአ ያሉ ሰዎች በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን ያሉ ሰዎችን ይመስላሉ። ወይኦቲ ትንእስ፤ በጥምቀት የሚሰጠው እጋ በመጠኗ ነውና፤ ትንእስ አለ ያም ኃጢአቱን ሲናገር ተዋርዶ ነውና። ወሰበ ልህቀት፤ በጥምቀት ያገኘውን እጋውን በሥራ ባስፋው ጊዜ ያም ቀናናውን በፈጸመ ጊዜ ከሰው ሁሉ ይበልጣል። ወትከውን። ደግ ሰው ይባላል፤ ወይመጽኡ ሰው ሁሉ መጥቶ ከአግሩ ወድቆ አትርሳኝ አስከለው ድረስ።

በእንተ ምሳሌ ዘብሐኦ።

ጧ፫ ካልዕተ ምሳሌ ነገርሙ። ሉቃ ፲፫፡ ፳፩።

ጧ፫ ሰቀረበው ካልዕተ ይላል ሁለተኛ ምሳሌ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው።

ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብሔኦ ዘነሥኦት ብእሲት ወአብገኦቱ ውስተ ሠለስቱ መሥፈርተ ሐሪጽ መንግሥተ ሰማያት እንዳለፈው፤ በሦስት መሥፈሪያ ዶቂት የሸሸገችው ማለት ሦስት መስፈሪያ ዶቂት የለወሰችበትን ሲት የያዘችውን። ወአብገኦ ነሱ።

ሁሉን ወደ ምጽት የሳበ እርሾን ትመስላለች። ብጉኦ ጌታ ብእሲት ጥበቡ ውስተ ሠለስቱ መሥፈርተ ሐሪፅ፤ ሥጋን ነፍስን ደመ ነፍስን ያዋሐደችው። ወአብገኦ ነሱ በተዋሕዶ ሥጋን የበሕርይ አምላክ ማድረጉን መናገር ነው። አንድም ብእሲት መምህራን ብጉኦ ወንጌል፤ ውስተ ሠለስቱ ወንጌል መሠራቷ ለሦስቱ ነገድ ነውና ለነገደ ሴም ለነገደ ያፈት ልነገደ ካም፤ ወአብገኦ ነሱ በወንጌል ሁሉ መክበሩን መናገር ነው። አንድም ብእሲት መምህራን ብሔኦ ጥምቀት፤ ውስተ ፫ቱ፤ ጥምቀት በሦስቱ ስም ነውና ወአብገኦ ነሱ በጥምቀት ሁሉ መክበሩን መናገር ነው። አንድም ብእሲት ቀሳውስት ብጉኦ፤ ሥጋው ደሙ፤ ውስተ ሠለስቱ። ለቀድሶተ ሥጋ ወነፍስ ወመንፈስ ብለው ይሰጣሉና ወአብገኦ ነሱ፤ በሥጋው በደሙ ሁሉ መክበሩን መናገር ነው። አንድም ብእሲት ቡርከት ነፍስ፤ ብጉኦ እጋ ጥምቀት ውስተ ፫ቱ መሥፈርተ ሐሪፅ ውስተ ፫ቱ መክፈልተ ሕሊናሃ እንዲል፤ ሥራውን በሦስት ወገን ትሠራዋለች በወጣኒነት በማእከላዊነት በፍጹምነት ክብሩንም በዚያው ልክ ትወርሰዋለችና፤ ወአብገኦ ነሱ። በሥራው ሁሉ መክበሩን መናገር ነው፤ አንድም ብጉኦ ጌታ ብእሲት የሴፍ ኒቆዲሞስ። ውስተ ሠለስቱ፤ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በክርሠ መቃብር መናፍን

መናገር ነው። ሙሉ ባለው ሁኔታ መታወቅን አጥፍቶ እንደ ወገን ሁኔታ መነግብን መናገር ነው።

፴፩ ወገንተ ሁሉ ተናገረ እግዚአብሔር በምሳሌ ለአሕዛብ ። ግር ፻፩።

፴፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአሕዛብ ይህን ድምፅ አስተገራቸው።

፴፫ ምሳሌ ለተናገረው።

ያለ ምሳሌ ገን አላስተገራቸውም አለ በዚህ ቀን አንድም በሆነ ምሳሌ እንጂ ባልሆነ ምሳሌ አላስተገራቸውም።

፴፬ ከሙ ይትረጎም ዘተብህሉ በነቢይ እንደ ይባላ እኩሥት በምሳሌ አቶ ወእነግር አምላላ ዘእ ምትክት።

፴፭ ሙሉ ፻፲፩ አራን ምሳሌ እገልጻለሁ የተገነባ ምሳሌ አስተምራለሁ ተብሎ በነቢይ የተነገረው ትንቢት ይደርስ ይረጸም ዘንድ። በከመ ይደ አፋፍ የግራ አብነት ይገኛል ስዳዊት ሁለት

መቶ ስጥን ስምንት መዘምራን ነበሩት አለቆቻቸው አላፍ ቀረኩ ገን አይትም ይባላሉ በየአለቆቻቸው

ኳራት ተከፍለው ዐሥራ ሁለት ዐሥራ ሁለት እየ ሆኑ በገና አራት ጊዜ ይጻፋሉ።

ልክ ናቸው እሱም ከደባይ በግደማቸው ነገር በግ ይቆገሩት ጊዜ እየገደደደ ይረገጣል ምረ ሙቃት የላታ

ወደህ ጊዜ አጽኑ ለአፋፍ ደርሶት ነበርና ስለዚህ ወክሙ ይባላ አላፍ የግራ አብነት ይገኛል።

በእንተ ፍካሬ ዘምሳሌ ክርዳድ።

፴፮ ወእምዝ ጎደንሙ ለአሕዛብ ወቦአ ውስተ ቤት።

፴፯ ከዚህ በኋላ ሕዝቡን በአፍአ ትቶ ከቤት ገባ ወቀርቡ ጎቤሁ አርዳኢሁ። ደቀ መዛሙርቱም

ወደቡ ቀረቡ ወይቤልም ረከር ለነ ምሳሌ ዘክርዳድ ወዘገራህት።

በክርዳድ በገራህት የመሰልከውን ተርጉመህ ገል ጸዞ ንገረን አሉት እንደ ከተማ ደቀ መዛሙር አይደ ሉምና የከተማ ደቀ መዛሙር ቢያየውም ባያየውም

ዝም ብሎ ይሄዳል።

፴፯ ወእውሥአ ወይቤሉሙ ዘይዘርዕስ ሠናየ ዘርዓ ወልደ ዕገለ እመሕያው ውእቱ።

፴፰ ያ መልካም ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው ብሎ መለሰላቸው።

፴፱ ወገራህትን ዓለም ውእቱ፤

፵፩ እርሻውም ዓለም ነው።

ወሰናይኒ ዘርዕ ውሉደ መንግሥት እሙንቱ።

መልካም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው።

ወክርዳድ ውሉደ ለእኩይ።

ክርዳዱም የከፋ ልጆች ናቸው።

፴፱ ወዐራዊኒ ዘዘርዶ ዲያብሎስ ወእቱ። ፴፻ ራዕ ፲፩፡፲፩ የዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው።

ወግዕረርኒ ጎልቀተ ዓለም ውእቱ።

መከሩም የዓለም ፍጻሜ ነው ወግጽድኒ መላእክት

እሙንቱ እሙጆችም መላእክት ናቸው።

፵ ከመኪ የዓርይም ለክርዳድ ትድመ ወያውዕ ይዎ በእሳት።

፶ ክርዳዱን አለቀድመው መርጠው በእሳት እንዲያቃጥሉት፤ ከግሁ ይከውን በጎልቀተ ዝንቱ ዓለም።

በዚህ ዓለም ፍጻሜ እንዲህ ይሆናል።

፶፩ ይፈንዎሙ ወልደ ዕገለ እመሕያው ለመ ላእክቲሁ።

፶፪ የሰው ልጅ መላእክትን ያዛቸዋል።

ወየዓርዶ እመንግሥቱ ሁሉ ዓላውያን ወእለ ይገብሩ አበሳ በደል የሚያደርጉትንና ወንጀለኞችን ከመን ግሥቱ ላይ ለይተው።

፶፫ ወይወድይዎሙ ውስተ እቶን እሳት ጎበ ህሎ ብካይ ወሐትየ ሥነን።

፶፬ ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበት እቶን እሳት ይጨምሯቸዋል።

፶፭ አሚሃ ይበርሁ ጸድቃን ምስብዒተ እደ እምበርሃን ካሐይ በመንግሥተ እቡሆሙ።

፶፮ ጥበ፤ ፫፯። ዳን ፲፪፫። ያን ጊዜ ጸድቃን ሰማያዊ እባታቸው በሚያወርሳቸው በመንግሥተ ሰማይ ከፀሐይ በባት እጅ ያበራሉ።

ዘቦ እዝን ሰሚዓ ለይሰማዕ። ሰሚ ጆና ያለው ይሰማ ግለት እዝን ልቡና ያለው ያስተውል።

በእንተ መድፍን ወባሕርይ ወገራፍ።

፶፯ ወካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት መድ ፍን ዘገቡዕ ውስተ ገራህት።

፶፱ ለቀረበው ካዕበ ይላል ሁለተኛ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተስፋ፡ ተስፋ አየ

ሱስ ክርስቶስ ዘገቡእ ዝገብ ይላል በእርሻ ውስጥ የተ ቀበረች ወርቅን ትመስላለች። ወርኪቦ ብእሲ ጎብእ

ሰው እግኞቶ የሰወራትን፤ ወእምፍሥሐሁ ሐረ ወሚጠ ዙሎ ዘቦ ወተማየጣ ለይእቲ ገራጎት፤

ከደስታው የተነሣ ሂዶ ያለ ገንዘቡን ሽጦ ያቺን እርሻ የገዛላትን። ሐተታ ምድሩን ካልገዛሁ ወርቁን አላገኛም ብሎ ባልሆነ ምሳሌ አያስተምርምና

የኢዶምያስ ሰዎች የቀበሩት ወርቅ ነው። እንድም ካዕበ ትመስል መድፍን ብለህ መልስ ብእሲ ጌታ

መድፍን እዳም ገራጎት ይህ ዓለም ነው፤ ወርኪቦ ጌታ እዳምን በዚህ ዓለም ንስሐ ገብቶ ባገኘው ጊዜ

ባሕርዩ እዳምን ባሕርዩ እድርን እዳምን ግዳኑን መናገር ነው። እንዲሁ ለዘንሥእ እመላእክት ዘእ

ንበለ ዳዕሙ አምዘርአ አብርሃም አንዲል = አንድም ብእሲ የሲፍ መድፍን ጌታ ገራጌት አመቢታችን ፤ የሲፍ ጌታን አመቢታችንን ባገኛቸው ጊዜ ቤቱን ንብረቱን ትቶ ተከትሎ ግብጽ መውረዱን መናገር ነው አንድም ብእሲ ሐዋርያት መድፍን ጌታ ገራጌት ይህ ዓለም ወረኪሶ ሐዋርያት ጌታን በዚህ ዓለም ባገኘት ጊዜ መረባቸውን መርከባቸውን ትተው ጌታን መከተላቸውን መናገር ነው = አንድም አምስቱን ግብረት ባም ስቱ ግብረት ተሰውረው ባገኛቸው ጊዜ ተፍሥሕትን በኃዘን ኃይልን በድካም ብዕልን በንዴት ልዕልናን በትሕትና ግዕዛንን በግብርናት ተሰውረው ባገኛቸው ጊዜ ተፍሥሕቱን ለኃዘን ኃይልን ለድካም ብዕልን ለንዴት ልዕልናውን ለትሕትና ግዕዛትን ለግብርናት ሰጥቶ አዳምን ግዳትን መናገር ነው = አንድም ምእመናን አምስቱን ግብረት ገንዘብ ማድረጋቸውን መናገር ነው = አምስቱ ግብረት የተባሉ ፤ ዓለም ተውላጠ ዓለም ምግባር መንፈሳዊ ቃለ መጻሕፍት ቃለ መምህራን ናቸው = ዓለም ይህ ዓለም ነው ሁሉ የሚገኝ ከዓለም ነውና ፤ ተውላጠ ዓለም አንድ የዋህ ጳውሊ ባለጸጋ አባት ነበረው አባቱ መቶ በገንዘብ ከወንድሙ ጋራ ተጣልቶ ወደ ዳኛ ሲሄድ እንዳባቱ ያለ ባለጸጋ መቶ ወደ መቃብር ሲወሰዱት አገኘ ይህ ምንድነው ብሎ ጠየቀ ባለጸጋ ነበር መቶ ሊቃብሩ ይወስዱታል አሉት = ለዚህ ብዩ ከወንድሜ ተጣላሁን አንተን ይምሰል ብሎ ጥሎት ሄዷል = ምግባር መንፈሳዊ አንድ አብርሃም መርዓዊ ነው እድ ብርሀት ከጌገላው አውጥታ እየመራች ገዳም ወስዳዋለች ቃለ መጻሕፍት አንድ አባ ዕንጦንስ ምንተ ይበቁረሽ ለሰብእ ለእመ ኩሎ ዓለሙ ረብሐ ወኑሩሶ ኃጉሉ ያለውን ይዞ መንፍ ሄዷል = ቃለ መምህራን አንድ አትናስያምአ መናንን የምትረዳ ደግሌት ነበረች ሰይጣን በዝሙት ድል ነግት ምእመናንን የማትጠይቃቸው ሆነ ሰይጣን ልጃችንን ቀማን በተቻለህ ርዳን ብለው ከዮሐንስ ሐጺር ላኩ ሂዶ ንጉራላች አለ ነገሩለት ግባ በሉት አላች ገባ አስነጥፋ ና ከጠገቤ ተቀመጥ አላችው በወንበር ከፈቷ ተቀምጦ እያያት ያለቅስ ጀመር ምነው ታለቅሳለህ አላችው መልክ መልካም ነሽና ብቃሳዛኝን ነው አላት ይህማ ደስ ያስኛል አንጂ ያሳዘናል አላችው መፍረስ መበስበስ አለና ምን ይሆናል አላት ለዚህ ምን ይበጃል አላችው ብትተ ይው አላት ብተወው ጌታዬ ይምረኛል አላችው ይምርኛል አላት አንድም እሱ በገባ ጊዜ ሲያስስንዋት የነበሩ አጋንንት መብራት አንድ አቡርባቸው አርጋብ ሲወድቁባት ሲነሱባት እየ እንዲህ ሲሆኑ ብሽ እየሁ አላት ለዚህም ይባጃኛል አላችው ብትተይው ብተወው ጌታዬ ይምረኛልን አላችው አምን ይምርኛል ተከተይኝ ብሏት ወጣ አብረው

ወጣት አባቱ ቆየኝ ትለዋለች ድረሽብኝ ይላታል አግሯ አልተል ቢል ከልብሷ አየቀደደች አንድ ማን እያደረገች ትከተለዋለች = አባቱ ቆየኝ ትለዋለች ድረሽ ይላታል ከባታው ይላታል አላቱን አንድዶላት ተቀመጠች እሱ አልፍ ብሎ ጸሎቱን ያዘ በዚያ ሌሊት ዐረፈች ሰዋሰው ብርሃን ተተክሎ መላእክት ሲወጡ ሲወርዱ ያያል ማዕርጉ ጽማዌ ነውና የተላኩበትን ግን አያውቅም ሊኃጋ መልአክ መጥቶ ያች ያመጣሃት ሴት በርፋለች መቃባረን አንበሳ ይቆፍርልሃልና ቅበራት አለው ይህሰ ይሁን ዛሬ ሌሊት ስትወጡ ስትወርዱ ያየኋችሁ ምንድን ነው አለው ነፍሷን ስናሳርግ ነው አለው ተቀበላትን አለው እዎን ተከተይኝ ብለሃት ተከትላህ በወጣች ጊዜ ተኃድገ ለኪ ብሏታል ብሎ ነግሮታል =

፵፭ ካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሲ ወያጤ ዘየኃሥሥ ባሕርዩ ሠናየ =

፵፭ መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተሰፋ፤ ተሰፋ ሊያሰሰ ከርስቶስ ብሩሃ ሲል ነው ዕንቁን የሚሻ ነገደን ትመስላለች =

ወረኪሶ አጋተ ባሕርዩ እንተ ብዙን ሢጣ ሐረ ወሢጤ ኩሎ ዘበ ወተማየጣ =

ዋጋዋ ብዙ የሆነ ዕንቁን ባገኘ ጊዜ ያለ ገንዘቡን ሽጦ የገዘትን ብእሲ ጌታ ዕንቁ አዳም፤ አዳምን ንባሐ ገብቶ ባገኘው ጊዜ ባሕርዩን ባሕርዩ አድርጎ አዳምን ማዳትን መናገር ነው = አንድም ብእሲ ጌታ ዕንቁ አዳም መንግሥተ ሰማያት ሐዋርያት አዳምን የሚሻ ጌታን ይመስላሉ =

አንድም መንግሥተ ሰማያት ምእመናን ጌታን የሚሹ ሐዋርያትን ይመስላሉ ፤

ሐዋርያት የሚሹት ጌታን ይመስላሉ =

፵፮ ካዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ገራረ አንተ ተወድየት =

፵፮ ውስተ ባሕር ወአስተጋብአት እምኩሎ ዘመደ ዓጣት =

፵፯ መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተሰፋ፤ ተሰፋ ሊያሰሰ ከርስቶስ ከባሕር ላይ ፵፯ የጣሏትን ዓጣን ሁሉ ሰብስባ የያዘች ዘረ መትራንን ትመስላለች =

፵፰ ወሰበ መልአት አዕርግዋ ውስተ ሐይቅ ፵፰ በመላች ጊዜ ከወደቡ ያወጧትን ወነቢርሙ ዓረዩ ሠናየ ወወደዩ ውስተ መዳዮሙ = ከወደቡ ተቀምጠው ደጋጉን እየመረጡ ከጣጥናቸው አኖሩ = አረዩ ኃረዩ በየኑ ቤጹ ይላል ወእኩዮስ ገደፍዎ አፍኦ፤ ከፋውን ግን መልሰው ከባሕር ጣሉት አፈራግዛ ራስ ከብዶ ይባላል =

፵፱ ከማሁ ይከውን በጎልቀተ ዓለም

፶፱ በዕለተ ምጽአት እንዲህ ይደረጋል =

፩ ወይመጽኡ መላእክት ወደረሰው ኃጽኑ
እማእከሉ ለጸድቃን ወይወደደው ውስተ
አቶን እሳት ገበ ሀሉ ብዙ ወሐቅየ ሰነን።

፪ መላእክት መጥተው ጸድቃንን ለይተው በሙ
ንግሥተ ሰማይ ያዩረቸዋል ። ኃጽኑን ከጸድቃን
ለይተው ልቅሶ ጥርስ ተርጥጦት ባለበት ለገሃንም
ያናረቸዋል ። አንድም ትመስል ገሪፈ ብለህ መልስ
ገራፍ መጓጓዣ በሕይወቱ ለሰዓት ወደሰባት ብለች
። ሕይወቱን እሕዛቡን አንድ ያደረገችው ወሰብ መልአት
ይህ ዓለም የሚያልፍ ጸድቃን በነገደ ዲያብሎስ
ልክ ሲሆኑ ነው። አንድም ገሪፍ ሥርዓተ ማኅበር
ባሕር ገዳም ። ወደሰባት ብለች ሰውን ሁሉ የሰበሰበ
በች ወሰብ መልአት ብሎ ዘመን ከረዳ በኋላ ተባብሮ
ትም ያዝ ይሉታል ። በቺ በ፯ ህ በ፲ ምልክት ይታ
ይለታል ። በ፩ኛው በ፳ኛው በ፲ኛው ተባብሮ
ይይዛል ምልክት ባይታይላት የረዳበት ዘመን ተቀ-
ጥሮ ይይዛል ምልክት ለሁሉ አይታይምና ወእኩየሰ
ሳይረዳ ተባብሮ እይዛለሁ ያለውን ግን ገና ነህ
ርዳ ይሉታል ወያወፅኦም ዘበክሥሮት እንዲል ።
ከማዞ ይከውን በህልቀት ዝንቱ ዓለም በዕለተ ምጽ
አት እንዲህ ይደረጋል ።

፫ ወይመጽኡ እግዚእ ኢየሱስ ለበውክሙኒ
እንከ ዘንተ ዙሉ ።

፬ ጌታ ይህን ሁሉ ዐወቃችሁት አላቸው ።
ሐተታ እንደካተግ ሙጥህር ሕይወትም የከተግ
ሙጥህር በሆኑት ባያደሉትም ዘም ብሎ
ይረዳል ።
ወይመጽኡ እው ፤
አምን አሉት ፤ እሳቸውም እንደ ከተማ ደቀ መዝ-
ሙር አይደሉምና ያወቁትን አምን ያላወቁትን
ፈክሮ ለነ ይሉታልና ።

፭ ወይመጽኡ በእንተ ዝንቱ ዙሉ ጸሐፊ
ዘይፀመድ ለመንግሥተ ሰማይ ይመስል ብእሴ በዓለ
ቤት ዘያወፅእ እመዝገቡ ሐዲስ ወብሎየ ።

፮ ስለዚህ ነገር ወንጌልን የሚያስተምር ሁሉ
አሮጌና አዲስ ከሣጥኑ የሚያወጣ ማለት ልልበስ
ያለውን የማያጣ ባለጸጋን ይመስላል ። ልጥቀስ
ቢል አያጣም ። አንድም አዲሱን ለመልበስ ብሎዩን
ለማናፈስ ከሣጥኑ የሚያወጣ ባለጸጋን ይመስላል ።
ሐዲሱን እያስተማረ ብሎዩን የሚማር ይሆናል ።
አንድም ዘያወፅእ እመዝገቡ ብሎየ ። ወዘይወዲ
ውስቲቱ ሐዲስ ብሎዩን ከሣጥኑ የሚያወጣ
በሣጥኑ ሐዲሱን የሚያናር ባለጸጋን ይመስላል
አእምሮን ገንዘብ የሚያደርግ ውገደተ አእምሮን
የሚያርቅ ይሆናል ።

ዘከመ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ናዝሬት።

፯ ወሰበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ እሉንተ
ምሳሌያተ ተገሥኦ እምህየ ወሐረ ሀገሮ፤

፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ሁሉ
በምሳሌ አስተምሮ ከፈጸመ በኋላ ከዚያ ተኔ
ሥተ ወደ ሀገሩ ወደ ናዝሬት ሄደ ።

፱ ወመሀርሙ በምክረቦሙ

፲ ማር ፡ ፮ ፡ ፩ ሉቃ ፡ ፬ ፡ ፲፮ ከምክረብ
ገብቶ አስተማረቸው ።
እስከ ሶበ ይደመሙ ወይብሉ እምአይቱ እንከ ሎቱ
ዝንቱ ዙሉ ጥበብ ወኃይል ።
ይህ ሁሉ ጥበብ ኃይል ከወዴት ተገኘለት ብዕው
እስከያደንቁ ድረስ ጥበብ ምሳሌ መስሎ ወኃይል
ትርጓሜ ተርጉሞ ማስተማር ። አንድም ጥበብ
ምሳሌ መስሎ ተርጓሜ ተርጉሞ ማስተማር ወኃይል
ታምራት ማድረግ ከማን አገኘው ።

፫ አኮነ ዝንቱ ውለቱ ወልዱ ለፀረቢ ። ዮሐ
፮ ፡ ፱፻

፭ የፀረቢ የዮሐና ልጅ አይደለምን አሉ ።
በሀገራቸው ልጅ ያባቱን ሥራ ይማራል እንጅ ልላ
አይሠራምና ።

ወሰማ ለእመ ማርያም ።
እናቱስ ማርያም አይደለችምን ድኃ ማለት ነው ።
ወሐንዊሁኒ ያቀቀብ ወየሰ ስምዖን ወይሁዳ ።
ወንድሞቹስ እነዚህ እነዚህ አይደሉምን ።

፮ ወደኃቲሁኒ ዙሉን ሀለሞ ነቢነ

፯ እንተቸሰ ቁኝ ዘንድ ያሉ አይደሉምን ።
አንድም መንፈስ ቅዱስ ፈታቸውን ጸፍቶ እሳቸውን
ከፍቶ ምንቀ ብሆደርግ የፀረቢ ሰማያት ወምድር
የእኩ ልጅ አይደለም እናቱስ እግዚአብሔርን
ማርያም አይደለችም ሲያስኛቸው ነው ።
እምአይቱ እንከ ሎቱ ዝንቱ ዙሉ ጥበብ ወኃይል ።
ይህን ሁሉ ጥበብና ኃይል ከወዴት አገኘው እንዳ
ለፈው

፱ ወአኃዙ ያንጉርጉሩ በእንቲአሁ ።

፯ ባሉ ነገር ይታወክ ጀመር ።
ወይመጽኡ እግዚእ ኢየሱስ አይትሚነን ነቢይ
ዘእንበለ በሀገሩ ወበቤቱ ።
ነቢይ ከቤቱና ከሀገሩ በቀር አይነቀፍም ማለት
በሀገሩ አይከበርም አላቸው ።

፻ ወኢገብረ በህየ ኃይል ብዙኃ በእንተ ሕጻተ
አሚናቸው ።

፻፩ ስለ አለማመናቸው ብዙ ታምራት አላ
ደረገም ።

በእንተ ሀለዩ ሂድሮስ ላዕለ ኢየሱስ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

፩ ወበውለቱ መዋዕል ሰምዓ ሂድሮስ ንጉሥ
ነገር ለእግዚእ ኢየሱስ ። ማር ፮ ፡ ፲፱ ሉቃ ፱ ፡ ፯

፩ በዚያ ወራት ሂድሮስ የጌታችን የኢየሱስ
ክርስቶስን ነገር ስምቶ ማለት ያደረገውን ታምራት

የወራውን ትሩፋት ሰምቶ ደምዐ ነገሩ ይላል አብ ነት የታረመችን ዜና ሰምቶ ።

፪ ወይቤ ዝውክሉ የሐንሰ መጥምት ውለቱ ተንሥክ እምውታን ።

፪ ለብላቴናቸው ይህ የሐንሰ መጥምት ነው እሱ ከመታን ተንሥቶ ይሆናል ።
ወበእንተዝ ይትገበራ ሎቱ ኃይላት ።
በግፍ አስገደየው ነበርና ስለዚህ ታምራት ይደረ ግለታል አላቸው ።

፫ እስመ ውለቱ ሄሮድስ አጋዝ ለየሐንሰ ወም ቅሐ በቤተ ሞቅሐ ማር ፮ ፡ ፲፯ ሉቃ ፫ ፡ ፲፱ ።

፫ ሄሮድስ የሐንሰን ይዞ አስሮ አግዞት ነበርና በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ እጉጉ ፊልጶስ ።
በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት ።
እስመ ኪዳን አውሰበ ።
እሷን ስለአገባ ።

፪ እስመ ይቤሉ የሐንሰ ሎቱ አይከውነክ ታውሰብ ብእሲተ እጉክ ፊልጶስ ።

፪ የወንድምህን የፊልጶስን ሚስት ማግባት አይገባህም ቢለው ።

፪ ወእንዘ ይፈቅድ ይቅተሉ ይፈርሆሙ ለሕዝብ ፪ ሊገድለው ወደ ሳለ ሕዝቡን ይፈራቸው ነበረ ።

እስመ ከመ ነቢይ ይፈለይዎ ለየሐንሰ ።
የሐንሰን እንደ አባት ያፍሩታል እንደ መምህር ያክ ብሩታልና ።

፪ ወከዊና ዕለተ ልደቱ ለሄሮድስ ዘፈነት ሎቱ ወለተ ሄሮድያዳ በማእከሉ ።

፪ ሄሮድስ የተወለደበትን ቀን በዓል አድርጎ ሳለ ወለተ ሄሮድያዳ መጥታ በመኳንንቱ ራት ዘፈ ነችለት፤ ሐተታ አሕዛብ የተወለዱበትን ቀን ያከብራ ሎና በዚህ ቀን ተወልደን ከዚህ ማዕርግ ደረሰን ሲሉ ፡ እንድም ከጫላማ ወደ ብርሃን ከጸባብ ወደ ሰፊ የወጣንበት ሲሉ ።

ወአደመቶ ለሄሮድስ ።

ሄሮድስን ደስ እስኘችው ።

፪ ወበእንተዝ መሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰለሉት ።

፪ ስለዚህ የለመነችውን እንዲሰጣት ማለላት።

፪ ወይእቲስ እቅደሙት እእምሮ በጎበ አማ ።

፪ እሷ እስቅድማ ከናቷ ዘንድ ነገሩን ዕውቃው መጥታ ነበርና ታሪክ ከዕለታት ባንድ ቀን ካንች በቀር ሌላ የምወደው እንደሌለ አምላክ እስራኤል ያውቀዋል ። ነገር ግን ይኸ ነቢይ ይዘልፈናል አላት ለዚህም ምን ትገረህ በዓል የምታደርግበት ቀን ደር ሷል ልጄ መጥታ ትዘፍንልሃለች ትብቸቦውን እስቆ ርጠህ ስጣት ከዚህ በኋላ የወደድንውን እናደርጋለን አለችው ከዚህ በኋላ ስትሄድ ምን ላድርግልኸ ያስኸ እንደ ሆነ ሌላ ነገር አትለምኝ ትብቸቦውን ቂርጠህ

ስጠኝ በይው ብላ መከራ ሰዳታለች ። ሂጻ ዘፈነች ለት በማርቆስ እስከ መንፈቀ መንግሥቱ ይላል ።
የመንግሥቱንም እኩሌታ ቢሆን እስጥሻለሁ አላት ሂጻ ነገረቻት ይልቅስ የነገርሁኸን አድርጊ መንግ ሥቱንማ መላውን ማን ነሥቶናል አለቻት ሂጻ ፡
ወትቤሉ ሀበኒ ይኤዜ ርእሶ ለየሐንሰ መጥምት በጥ ሕል ።
የየሐንሰን ራሱን እስቆርጠህ በግሕል ስጠኝ አለችው

፪ ወተኮዘ ንጉሥ በእንተ መሐላሁ ።
ስለመሐላው ማለት ከድታ አማለችኝ ብሎ አዘነ ።
ወበእንተ እለ ይረፍቱ ምስሌሁ ከሱም ጋር ሰለተቀ መጡት መሐላ አፍራሽ ይሉኛል ብሎ ፡ እንድም ወበእንተ እለ ይረፍቱ ነቢየ እግዚአብሔር አስገደለ ይሉኛል ብሎ ።
ወእዘዘ የሀብዋ ።
ቆርጣችሁ ስጧት ብሎ አዘዘ ።

፫ ወፈጸም መስተራትዓተ ሐራ ።

፫ ጥፍራውን የሚሠሩ የሚቀጡ ባለወገኝን ላክ ቤተ አንግ ቤተ እይጽ ሰቃይ ቆራጭ አንዳለ ።
ወመተሩ ርእሶ ለየሐንሰ በቤተ ሞቅሐ ።
በግዞቱ ቤት ሳለ የየሐንሰን ራስ ቆረጡ ።

፫ ወአምጽኡ ርእሶ በግሕል ወወሀብዋ ሰይእቲ ወለት ።

፫ በግሕል አምጥተው ለብላቴናቸው ስጧት ።
ሐተታላጊቢው እስራኤል ደም ይጸየፋሉ ፍጻሜው ግን የከበረ የየሐንሰ ራስ በዚች በርኩስት እጅ እንዳት ያዝ ነው ።

ወይእቲ ወህበት ለአማ ፡ እሷም ወስዳ ለናቷ ስጠች ግዳይ ጣለች ። ሐተታ ትስፋም ትፈትልም ነበር ቢሉ ንጉሥ ንግሥት ስትዘልፍ አታፍር የነበረች እንደበት ታተመች ብላ በያዘችው ግልጽልጽ እደ ረገችው ወተሰፍሐት ይእቲ ርእሷ ወሠጠቀት ዓረፍተ ቤት እንዲል ፡ ሁለት ከንፍ አውጥታ ግንቡን ሠጥቃ ወጥታ ጌታ በደብረ ዘይት ሲያስተምር ሂጻ ሰገደች ለት ። ባለሽበት ተወስነሽ አስተምራ አላት ። ዐሥራ አምስት ዓመት አስተምራ በብሔረ ዓረቢያ ዐርፋለች ነጋድያን ሲያልፉ እንደ ዕንቁ ስታበራ እይተው የመምራችሁ ራስ ከዚያ ወድቃለች ብለው ለደቀ መዛሙርቱ ነገሯቸው ወስደው ቀብረዋታል ።

እሷስ እንደምን ሁኖለች ቢሉ እናትና ልጅ ዘፈን እና ደርሳለን ብለው ሲሄዱ እናቱን ምድር ተከፍቶ የጣት ልጇቱ እናቱን ብላ እጅዋን ይዛ ቀርታለች ። ከዚህ በኋላ ሄሮድስን አይደልወክ ታውሰብ ብእሲተ እጉክ ፊልጶስ አለችው ቀድሞ ያልሆነ ሥራ ታሠራ በኋላ ምሥጢር ታወጣንሳ በሰይፍ በላት ብሎ በስ ይፍ አስመትቷታል ። ገድሎ እንበረ የጣት ይላልሳ ቢሉ ሁሉም ተደርጎባታል የሚሰይፍበት ቦታ ከባ

ሕር፡ አጠገብ ነው በባይኛ መታት ደም ተከሱዋት ወርዳ ዘባሕር ወደቀች እንበሪ ተቀብሎ ዋጣት ፡ እንድም ገና ሳይቀጣት ፡ የታዘዘ እንበሪ ያዛት የንጉሥ ተለዛዝ እይቀርምና በባይኛ መታትት ሩባል ተቀብሎ ውጧታል ፡ እንድም አናትና ልጁ ሂደው ሄርድሰን አይደልወከ ታውሰብ ብለው ተከሱት እንከ ራሳቸው እሳት ተደግፈው ያልሆነ ሥራ ያወጡ ሌላ ምሥጢር ያወጡ ሕሉ እስከገንታቸው እስከብር መገን እስከጽዋቸዋል ፡ እንድም እናትና ልጁ ዘረን እና ድሳለን ብለው ሲሄዱ እናቲቱን ምድር ተከፍቶ ጥጣት እንድ ልው እጅግን ይዞ ቀረ ልጇቱ ሂዳ ሄሮ ድሰን አይደልወከ ታውሰብ ብለው አንከ ራሳቸው አለችው ቀድሞ ያልሆነ ሥራ ታወራ ጻፋ ምሥጢር ታወጣ ገሳ በባይኛ በላት ብሎ በባይኛ አስመትታ ታል ፡ ያ ሰው እናታም እንጂ እንዳህ ሁኔ ሞተች አሳ በምን ዐውቀህ አሉት እጅግን አሳይቷል ፡ እሱስ እንደምን ሁነዋል ዐሉ አጣጣየኝሳል አግች እሳው ዘግትን እየሰበሰበ ልጇን ያስቀናታል ሆነ ብሎ አገር መታቀሣር ይህን ሰምቶ ያስደረረን እሱ እንጂ ነው ብሎ አስጠርቶ ወስዶ አጋዘው ከዚያ እእምርውን አጥቶ የገዛ አካሉን እየነጩ እየበላ ሸተ ተልቶ አብሎ ረንድቶው ብሎ ደርቆ ተበላሽተ መታል፡፡ ወወጭቶጽድቅ ይኳንን ረሣጻን ያለው ሊደርሰ ሊረጸም ፡

፲፪ ወመጽኢ አርዳኢሁ ወነሥኡ በድኅ ወተ በርዎ ፡

፲፫ ደቀ መዛሙርቱ በድኑን ወሰደው ተበሩት ልቡ ለጸድቅ ውክልኼ መ እንበሳ እንዲል ርሱን ያገኘ ያገኘናል ሳይሉ ወመጸኢሙ ዜነውዎ ለእግዚአ ኢየሱስ ፡ መጥተው የየሐንሰን ሞት ለጌታ ነገሩት ፡

በእንተ ቀዳሚት አብዝኖተ ኅብስት ፡

፲፬ ወሰሚያ እግዚአ ኢየሱስ ተገነሠ እምሆ በሐመር ውስተ ገዳም እንተ ባሕቲቱ ፡ ማር. ፮ ፡ ፴፩ ፡ ሉቃ ፱ ፡ ፲ ፡ ዮሐ ፮ ፡ ፩ ፡

፲፭ ጌታም የየሐንሰን ሞት ሰምቶ በዓሕር በመርከብ ተጭኖ ወደ ገዳም ሄደ ፡ ሐቀታ እርድሕተ የሐንሰ ኅዘንተኞች ናቸውና ለማሳረፍ ፡ እንድም ሰብአ ሁለቱ እርድሶት መጥተው እጋንንት ገረሩ ለነ ብለውታል ነገሩ እንደምን ነው ለማለት ፡ ወሰሚያው ሕዝብ ተሰውዎ በእግር እምበሐውርት ሕዝቡ መሄዱን ሰምተው ከሀገሩ ተወጥተው የብሱን በእግር ተከተሉት ፡

፲፮ ወወሂኦ ርእየ ብዙኃን እሕዛብ ፤ ፲፯ በወጣም ጊዜ ብዙ ሰው እየ ወምህርው ፡ እዘነላቸው ወእሕየወ ድውያኒሆሙ ፡ ድውያኑን አዳነ ፡

፲፩ ወምላተ ከዌና ቀርቡ ገቢሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ገዳም ወሕታ ብሔሮ ፡

፲፪ ሲመሽ በመሽ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀር በውለዋት ምድረ በዳ ነው ፡ ወሰንቅጊ ኃላፊ ፍትሐው ሰሐዝብ ፡ ጊዜውም መሸቷል ሕዝቡን እሳናብታቸው አሉት ከሙ ይሐፋ ውስተ አህጉር ወይሳየው ለርእሰው መብልዓ ወደ ሀገር ገብተው ምግባቸውን ይገዙ ዘንድ ፡ ሐቀታ በቤተሰብ ልማድ እሰን እሰን ባዮች ናቸውና እሁን ዝም ብለን ኋላ ለዚህ ሁሉ ሰው ምግብ እቅርቡ ቢለን ከወደት እናመጣለን ብለው ፡

፲፫ ወይቤልዎ ሕዝቢ አይሰሰ አኮ መፍትው ይሐፍ ርኽባኒ ሆሙ ፡

፲፬ እንደ ተራቡ ሲሄዱ አይገባም እሳቸው እላ እንትሙ ሀብም ዘይበልዑ ፡ የሚበሉትን እናንተ ሰጧቸው እንጂ ፡

፲፭ ወይቤልዎ አልብኑ ዝያ ዘእንበለ ኃምስ ኅብስት ወይቲ ዓሣ

፲፮ ከዚህ ከሁለት ዓሣና ካምስት እንጀራ በተር ሌላ የሰንም አሉት ፡

፲፯ ወይቤልዎ አምጽአምን ሌተ ዝያ ፡ ፲፰ ይህሰ ካሰ ወዳህ አምጽአን እላቸው ፡ ፲፱ ወሐዘሞ ለሰብኢ ይርፍቱ ዳበ ሣሰር ፡ ፲፲፬ ከመስኩ ተቀመጡ እላቸው ፡ ወነሥኦ ውሕተ ኃምስ ኅብስት ወደኢ ዓሣ ወነጸራ ሰማየ ፡ ሁፅቱን ዓሣ አምስቱን እንጀራ ይዞ ወደ ሰማይ እየ ፡ ሐቀታ ይህን ኅብስት የማበረክትበት ሥልጣን ካንተ ጋራ እንድ ነው ሲል እንድም ታምራት ይደረግልን ባላችሁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር አመልክቱ ለማለት አብነት ለመሆን ፡ ባረኩ ገመበ ቀረሰ ፡ ወራተተ ፤ አጠቃቀን ፡ ወወህደሙ ለአርዳኢሁ ፡ ልደቀ መዛሙርቱ ሰጡ ብሎ ሰጣቸው ፡ ወአርዳኢሁኔ አቅረው ለሕዝብ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ አቀረቡ በሱም እጅ በሐዋርያትም እጅ ሳለ ይበረክት ነበር በረከት መንፈሳዊ እሰከ ምጽአት እንዳያቋርጥ ያጠይቃል ፡

፳ ወበልዑ ዙሉሙ ወጸግቡ ፡ ፳ ሁሉም በልተው ጸገቡ ፡

ወአግኝው ዘተርፈ ፍተታተ ፡ የተረፈውን እነሡ ወመልዓ ዐሠርተ ወጀተ መዛርዓ ምሉአ ፡ መሳይምተ እከፋረ እሰረፊዳት ይላል ጋዘና መሶብ ቅርጫት ማለት ነው ፡

፳፩ ወእሰሰ በልዕዎ የእኩሉ ያደ ዕደው ዘእን በለ እንሰት ወደቅ ፡

፳፪ የበሉት ሰዎች ከሴቶችና ከሕፃናት በቀር ጅሸህ ያህል ይሆናሉ በሀገራቸው ሴትና ወንድ አቀላ ቅሎ መቀጠር የለምና ዘእንበለ እንስት አለ ፡ ልጅ ችም አይበሉምና ፤ እንድም ሴቶች ወንድ ሲያያቸው ፡

ያፍራሉና ሕፃናትም ከሚበሉት የሚያበላሹት ይበ
 ዛልና ፤ ግንግታቸው ባሥራ ሁለቱ ሥዊጣን
 ባሥራ ሁለቱ ከዋክብት ምሳሌ ፣ በልተውሰት የተ
 ረፈው በዘመነ ሐዲስ የተገለጸ ምሥጢር ነው ካራቱ
 ባሕርያት ካምስተኛ ባሕርያት ነፍሱ የተፈጠረ ሰው
 የሚቻለውን ያህል ነፍሱን የቀረው በልበ ሐዋርያት
 እንደ ቀረ ያጠይቃል ። እምስቱ ያምስቱ አዕማደ
 ምሥጢር ሁለቱ ዓሳ የፍትረ ቢጽና የፍትረ እግዚአ
 ብሔር አንድም የሥጋው የደው ምሳሌ ፣ የተረፈው
 ነም ከግርያም መግደላዊት ቤት አትረውት በዘመነ
 ደዌ ለፈውሰ በዘመነ ተጠና ለበረከት ይወሰዱት
 ነበር ሲመሽ ያደረገው ጧት ያሳደረገው ስለምን ቢሉ
 ጧት አድርጎት ቢሆን ምሳቸውን የበሉ ምሳትንን
 በልተን ያልበሉ የበላነው ሳይሉማንን ብንበላው
 በረከተ እንጂ እንዳይሉ ሁሉም በሚሹበት ጊዜ
 እደረገው ምሥጢር ግን በፍጹም ዘመን መንፈሳዊ
 ምግብ እመግባችኋለሁ ሲል ነው ቢገዳም ያደረገው
 ስለምን ቢሉ ለጊዜው ከመንደር አወጣጥ አድርጎት
 ቢሆን ፈጣን ፈጣን ደቀ መዛሙርት አሉትና ከዚያም
 ከዚያም እያመሉ በላይ በላይ እየወጡበት በረከተ
 እንዳይሉ ፣ ፍጹሙ ግን እሥራኤል በገዳም ፃዕኑን
 መና የመገብሁ እኔ ነኝ ሲል እንድም ከዚህ ሳልም
 አፍአ በምትሆን በመንግሥተ ሰማያት መንፈሳዊ
 ምግብ እመግባችኋለሁ ሲል ፣ በመስክ ያደረገው
 ስለምን ቢሉ ለጊዜው ለልብሳችን ስንጠነቀቅ ባንበ
 ላው በረከተ እንጂ እንዳይሉ ፣ ምሥጢር ግን በምቼ
 ቦታ በመንግሥተ ሰማይ እናራችኋለሁ ሲል ፣
 በወኃ እጠገብ ያደረገው ስለምን ቢሉ ለጊዜው እጃ
 ቸንን ባንታጠብ ተጸይፈን ባንበላው በረከተ እንዳ
 ይሉ ፣ ምሥጢር ግን በጥምቀት በሚገኝ ክብር እከ
 ብራችኋለሁ ሲል ።

ዘከመ ሐረ እግዚአ ኢየሱስ መልዕልተ ማይ ።

፳፪ ወእገብርሙ ሶቢሃ ለአርዳኢሁ ከመ ይአ
 ርጉ ውስተ ሐመር ወይቅድምም ኅብ ማዕደተ ባሕር
 አስከ ሶበ ይፈንምሙ ለአሕዛብ ። ማር ፮ ፣ ፵፭ ።

፳፫ ከዚህ በኋላ ሕዝቡ ቢራቡ ያመሳል ቢታ
 መው ይፈውላል ቢሞቱ ያሥነዳል እንዲህ ያለ
 ውን በያነግሡት ምን ይብላል ነገር ግን ማን ይይ
 ዝልናል ብለዋል ሐዋርያት እለን እለን ባዮች ናቸ
 ውና እኛ እያለን እኛ እንይዝላችኋለን ብለዋቸዋል፤
 ሕዝቡን እስኪያስናብት ድረስ በመርከብ ተጭነው
 ባሕሩን ተሻግረው ይቆዩት ዘንድ ተሻግረችሁ
 ቆዩኝ አላቸው ። እንድም ለይዘት ወደው ፈርተው
 ቆመዋል ዐውቆባቸው ሄዱ ብላችሁ አላቸው ።

፳፫ ወእምዝ ፈቲሐ እሕዛብ ዓርገ ውስተ ደብር
 እንተ ባሕቲቱ ይጸሊ ። ዮሐ ፮ ፣ ፲፭ ።

፳፫ ከዚህ በኋላ ሕዝቡን አስናብቶ ለብቻው
 ለጸልይ ወደ ተራራ ወጣ ። ሐተታ ሰውም እያን

ግሡን ልዑላ ባሕርይ ነኝ ሲል ይፀሊ ግለቱ ታም
 ራት ተደረገልን ብላችሁ ጸሎታችሁን አትተው ልግ
 ለት አብነት ለመሆን ።
 ወምሴተ ከዊና ባሕቲቱ ሀሎ ህያ ሲመሽ ብቻውን
 ከዚያ ነበር ።

፳፭ ወሐመርስ ናሁ ማእከለ ባሕር ህሉ ።

፳፭ መርከቡ ግን እነሆ ከባሕር መካከል ነበር።
 ወርሱት እምሐይት መጠነ እሥራ ወፎቱ ምዕራፍ
 ከወደቡ ሃያ ሕምስት ምዕራፍ ያህል ርቆ ነበር ።
 ወይቅዕመክ አዋገድ ።

ከግዕበሉ የተነጣ ይናወጽ ነበር እስመ እምቅድሚሁ
 ውእቱ ነፋስ ።

ነፋስ ከወደፊቱ ተነሥቶ ነበርና ።

፳፭ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽኔ ኀቢ
 ሆሙ እግዚአ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር ።

፳፭ ባራተኛው ሰዓተ ሌሊት ጌታችን ኢየ
 ሱስ ክርስቶስ በባሕር ላይ እየሄደ መጣ ። ሐተታ
 ቀዳማይ አካቶ ካልዓይ አካቶ ግልሳይ አካቶ ራብ
 ዓይ አካቶ አላቶ ፣ ምሥጢር ግን በአራተኛው ከፍለ
 ዘመን ጌታ ሰው መሆኑን ያጠይቃል ።

፳፭ ወሶባ ርእይዎ አፍጽኢሁ እንዘ የሐውር
 ዲበ ባሕር ደንገዱ ወተሐውኩ እንዘ ይብሉ ምት
 ሐት ውእቱ ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ በባሕር ሲሄዱ ባዩት
 ጊዜ ምትሐት መስሏቸው ፈሩ ደነገጡ ። ሐተታ ፣
 ከሄሮድስ ከተማ ያሰወጣነው ሰይጣን በየብስ መጣላት
 ባይሆንለት ነፋስ እምጥቶ ግዕበል ሞገድ አስነሥቶ
 ሊያሰጥመን መጣ ብለው ። ወእምግርማሁ እውየው
 አሱን ከመፍራታቸው የተነጣ አስምተው ተናገሩ ።

፳፭ ወበጊዜሃ ተናገርሙ እግዚአ ኢየሱስ
 እንዘ ይብል እነ ውእቱ ወኢትፍርሁ ።

፳፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጥኖ እኔ ነኝ
 አትፍሩ አላቸው ።

፳፭ ወእውሥአ ኢጥሮስ ወይቤሉ እመስ እን
 ተሁ እግዚአ አዝዘኝ እምጸእ ኀቢክ እንተ ዲበ ማይ

፳፭ ኢጥሮስ መሐስ ለቤቱ እንተስ ከሆንህ
 በውኃው ላይ ወዳንተ እመጣ ዘንድ እዘዘኝ አለው ።

፳፱ ወይቤሉ ነፃ ።

፳፱ ና አለው ።

ወወሪዶ ኢጥሮስ እምዲበ ሐመር ሐረ ዲበ ማይ ይብ
 ጸሐ ኀብ እግዚአ ኢየሱስ ።

ኢጥሮስ ወደ ጌታ ሲደርስ ከመርከብ ወርዶ በወ
 ኃው ላይ ሄደ ሃይማኖቱ ውኃውን እንደ ፍንጃል አጽ
 ንቶለት ።

፴ ወሶበ ርእየ ነፋስ ኃያለ ።

፴ ጽኑ ነፋስ ሲነፍስ ባዩ ጊዜ ፈራ ማለት ሃይ
 ማኖቱን ሰቀቀ ወእኛዘ ይሰጠም ።

ውኃውም ጽንዑን ሰቀቀው ይሰጥም ጀመር ።

ወአውየው ሶቢሃ እንዘ ይብል እግዚእ አድነኒ ።
ያን ጊዜ እቤቱ አድነኝ ብሎ አሰምቶ ተናገረ ።
፴፩ ወዕቤሃ ሰፍሎ እዲሁ እግዚእ እየሱስ
ወእጋዝ ።

፴፩ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ያን ጊዜ እጁን
ዘርግቶ አወጣው ።
ወይቤሉ ሰውነድ ሃይማኖት ለምንት ናፈቀ ፤
እንተ ሃይማኖት የሌለህ ለምን ትጠራጠራለህ
ከሱ ጋራ ሳለህ ጥፋት አያገኘኝም በሱ ስም አጸና
ጥለሁ አትልም አለው ። ሐተታ ሃይማኖቱ ፍጹም
ቢሆን የፍጹም ሥራ ሠራለት ሃይማኖቱ ወጣኒ
ቢሆን የወጣኒ ሥራ ሠራበት ። አንድ ሦስት መነኩ
ሳት ወደ ለር እንጠንል ሲሄዱ አንዱ ከመንገድ ሞተ
አንዱ ደከሞ ቀረ አንዱን ጅድ ብርህት እየመራች
ከሱ ዘንድ አድርሳለች ። አባ አሞን ይባላል ያንን
ሰው ሰዶ አስመጥቶታል ፤ ይ የወጣኒ ይህ የፍጹም
፴፪ ወአረገ ውስተ ሐመር ውለተ ጊዜ ጎደን
ነፋስ ወኮነ ዛጎን ።

፴፪ ወደ መርከብ በወጣ ጊዜ ነፋስ ጸጥ አለ ።
፴፫ ወእለሰ ውስተ ሐመር ሰንዱ ሉቱ እንዘ
ይብሉ አማን ወልደ እግዚአብሔር እንተ ።
፴፫ በመርከብ ያሉት በውነት የእግዚአብሔር
ልጅ ነህ ብለው ሰንዱለት ፤ አንድም ትስብእቱን
በማመን ያሉ በውነት የአብ የባሕርይ ልጁ ነህ
ብለው ሰንዱለት ።

ዘከመ ዓደወ ውስተ ገንቢሬጥ ፤

፴፬ ወዓዲዎሙ በጽሑ ምድረ ገንቢሬጥ ማር
፮ ፡ ፶፫ ።

፴፬ ባሕሩን ተሻግረው ገንቢሬጥ ደረሱ ።
ገንቢሬጥ ባሕሩ ምድር ወደቡ ነው ።

፴፭ ወአእመርም ሰብእ ውለቱ ብሔር ።
፴፭ የዚያ አገር ሰዎች እይተው አወቁት ።

ወፈነው ጎበ ዠሉ አድያም ።
ወደ ሀገሩ ሁሉ ሳኩ ። ድውይ ያለህ ምዘዝ እሉ ።

ወእምጽኤ ሉቱ ዠሉ ሕመማን ።
ሕመማንን ሁሉ አመጡለት ።

፴፮ ወእስተብቀዕም ከመ ይግሥሡ ዘፈረ
ለብሱ ።

፴፯ የልብሱን ዘርፍ ይዳሥሡ ዘንድ ማለዱት ።
እስመ ዠሉሙ እለ ገሠሥዎ የሐይው ።

የልብሱን ዘርፍ የዳሰሱ ሁሉ ይድኑ ነበርና ።
በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓቶሙ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወእምዝ መጽኤ እምኢየሩሳሌም ጸሐፍት
ወፈሪሳውያን ጎበ እግዚእ ኢየሱስ ማር ፮ ፡ ፩ ።

፩ ዘ ሲናገረው የመጣ ነው ። ከዚህ በኋላ
ጸሐፍት ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ጌታ መጡ ።

፪ እንዘ ይጸሉ ለምንት ይትዓደው አርዳኢከ
ሥርዓተ ረዘናት ወትእዛዎሙ ለሊቃን ካህናት ።

፪ ደቀ መዛሙርትህ የረዘናትን ሥርዓት ያሊ
ቃኝ ካህናትን ትእዛዝ ለምን ይተላለፋሉ አሉት ።
እስመ እይትሐፀቡ እያደህሙ ሶበ ጎብስተ ይበልዑ
እንጀራ በሚበሉባት ጊዜ እጃቸውን እይታጠቡም
ነበርና ይላል ጸሐፊው ። ለእመ በሕቁ ኢተሐጽቡ
ይላል በማርቆስ ።
እነሱ መላልሰው ደም እስኪሰርበው አስኪመሰጥ
ካልታፀቡ አይበሉም ነበር ።

፫ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ለምንት አንትሙኒ
ትትዓደው ትእዛዝ እግዚአብሔር በእንተ ሥርዓ
ትከሙ ።

፫ እናንተሰ የናንተን ሥራት ለማጽናት ያእግ
ዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ታፈርሳላችሁ እላቸው

፬ ወእግዚአብሔር ይቤ አከብር አባከ ወእመከ
ዘፀ ፡ ጽ፲፪ ። ዘዳ ፮፡፲፮ ። ኤፈ ፮፡፱ ። ዘፀ ፳ ፡ ፩-፲፯
ዛፊ ፳ ፡ ፱ ። ምሳ ፳ ፡ ፳ ።

፬ እግዚአብሔርስ እናት አባትህን አከብር
ማለት እርዳ ብሏል ።

ወዘእሕሠመ ቃለ ሳቦለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ሰይሙት
ባባቱና በናቱ ከፋ ነገር የሚናገር ማለት አባት እና
ቱን አልረዳም ያለ ሰው ፈጽሞ ይሙት ብሏል ።

፭ ወአንትሙሰ ትብልም ዘይቤሉ ለአቡሁ
ወለእሙ ሀብተ ቱርባን ዘረባገክ እምክየ ።

፭ እናንተ ግን ካኔ ይልቅ ይረባገኛል ይጠቅመኛል
ያልከው ይርዳህ ያጽባሕ ። አንድም ዘረባገክ ዘበ
ቱግክ ይላል ። እኔን ከመውሰድህ የተነሣ የበላኸው
መሥዋዕት የረባህ የጠቀመህ ነው በለው ትሉታላ
ችሁ ። ሐተታ አዕሩጎ እሥራኤል የወለዱት የሚበ
ሱት ያልወለዱት የሚበሉት መሥዕት አለና ፤ አን
ድም ዘረባገኩክ ዘበቃዕኩክ ይላል ። እኔን ለቤተ
እግዚአብሔር ከመስጠትህ የተነሣ እስጥላሁ ያል
ኩህ ገንዘብ የቤተ እግዚአብሔር ነው በለው ብላ
ችሁ ላባትና ለናቱ የሚመልሰውን ምላሽ ትነግሩ
ታላችሁ ። ጌታ ሙሴን የግብጻውያንን በኩር አጥ
ናጅ አውጥቻችኋለሁና በኩር ለኔ ይገባል በኩሩን
ለይልኝ አለው ቢያስቁጥር ሁለት እልፍ ከሁለት
ሺህ ሁለት መቶ ሰባ ሦስት ሆኑ ። ሌዋውያንን ቱጦ
ራቸው አለው ፤ ሁለት እልፍ ከሁለት ሺህ ሆኑ ፤
ዐሁለት እልፍ ከሁለት ሺህ በኩር እኒህን ተቀብ
ያለሁ የሁለት መቶ ሰባ ሦስቱን ዋጋ አምስት
አምስት ቀመት እየተቀበልህ ከቤተ እግዚአብሔር
አግባ ገንዘብ ያለው ገንዘብ እየሰጠ ልጁን ይውሰድ ፤
ገንዘብ የሌለው ልጁን ይስጥ ብሎታል ገንዘብ ያለው
እየሰጠ ልጁን አስቀርቷል ገንዘብ የሌለው ልጁን
ስጥቷል ፤ የመቶው አምስት መቶ የመቶው አምስት
መቶ የሰባው ሦስት መቶ ያሥሩ እምሳየምስቱ አስራ

አምስት ሺህ ከሦስት መቶ ስላ አምስት ይሆናል ።
 ከዚህ በኋላ አባት እየደከመ ገንዘብ እያስተካከለው ልጅ
 ገንዘብ እያገኘ ይሄዳል ምንጡ ለቤተ እግዚአብሔር
 ብሰጠው ልጅ አይደስም ። ርዳኝ ልባለው ብሎ
 ይሄዳል እንዲህ ብዙህ መልሰላት ብለው ተንኮል
 ያስተምሩታልና ።

፩ ዝብሃል አያከብር አባሁ ወእዋ፤

፪ እንዲህ ግለት እናት አባቱን አይርዳ ግለት
 ነው ።

ወወዳርከው ቃሉ ለእግዚአብሔር በእንቅ ሥርዓ
 ትከሙ ።

የናንተን ሥርዓት ለግድናት የእግዚአብሔርን ትእ
 ዛዛ አረረላችሁ ።

፫ አ መደልዋን ሠናዩ ተነበዩ ኢሳይያስ ላዕ
 ሌክሙ ።

፬ እናንተ ግብዞች እሙን ቢል ነው ኢሳይ
 ያስ በናንተ እውነት ነገርን ተናግርባችኋል ።

፭ እንደብል ዝሕዝብ በከናፍሪሁው ያክብ
 ሩኒ ። ኢሳይያስ ፤ ፪ ፡ ፪ ።

፮ እኒህ ሕዝብ በአፋቸው እናከብርሃለን ይሉ
 ኛል ግለት እናምንባለን ይሉኛል ።

ወበልሎሰ ነዋን ይርገቱ እምነ፤

በልሎናቸው ግን አስረዝመው ይርቃሉ ግለት ዕሩቅ
 ብእሴ ይሉኛል ።

፬ ወክንቱ ያመልኩኒ ።

፭ በሐሰት ያመልኩኛል ።

እንዘ ይሚህሩ ትምህርተ ሥርዓታተ ሰብእ ።

የሰውን ሥርዓት እያስተማሩ ግለት ሰው ወይሽ ቅም
 ርት እያስተማሩ ።

፩ ወጽዎሙ ሰሕዝብ ወይቤሉሙ ሰምዎ ወላ
 ብው ከመ እኮ ዘይብውኡ ውስተ እፍ ዘያረኩሶ ለሰ
 ብእ ። ግር ፡ ፩ ፡ ፲፱ ።

፲ ሕዝቡን ጠርቶ ሰውን የሚነዳው ባፍ የሚ
 ገባው እንዳይደለ ስሙ ዕውቁ አላቸው ።

፲፩ አላ ዘይወዕኔ እምወስተ እፍ ውእቱ ያረ
 ኩሶ ለሰብእ ።

፲፪ ካፍ የሚወጣው አሱ ይነዳዋል እንጂ ።

፲፫ ወእምዝ ተሪቦሙ እርዳኢህ ይበልዎ አተ
 እምርሁ ከመ ረሪሳውያን ሰሚያሙ ቃለከ እንጉር
 ርጉሩ ።

፲፬ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ረሪ
 ሳውያን ትምህርትህን ሰምተው እንዳዘኑ አታውቅ
 ምን አሉት ። እንደዚህም ከሆነ ጅብም ቀበሮም
 ቢበሉ እይጉዳማ ብለው ነው ሐዋርያት በነጹ እያ
 ሉበት ረሪሰውያንን ጥገ አድርገው ይጠይቁታል ።

፲፭ ወእውሥኦ ወይቤሉሙ ዘላ ተክል እንተ
 ኢተከሳ እቡየ ሰማያዊ ትሪረው ዮሐ ፤ ፲፩ ፡ ፪ ።

፲፮ ሰማያዊ አባቱ ያልሠራት ሥራ ሁሉ ታል
 ፋለች ትውር ትለፍ አላቸው ።

፲፯ ገደግዎሙ እስሙ ዕውረን እሙንቱ አም
 ህርተ ዕውረን ። እምርህት እምህርት ይላል ።

፲፰ የዕውረን አእምሮ መሮች መምሮች ናቸ
 ውና ተዋቸው አለዕውር ዕውረ ለእሙ መርህ ይሆሙ
 ይወድቁ ውስተ ግብ ። ዕውር ዕውረን ቢመራው
 ሁለቱም ከጉድገድ ይወድቃሉ ዕውር ዕውርን ቢሸ
 ተል ተያይዘው ገደል እንዲሉ ።

፲፱ ወእውሥኦ ዲጋሮስ ወይቤሉን ንግረን ዘንተ
 ምሳሌ ግር ፡ ፩ ፡ ፲፮ ።

፲፳ ዲጋሮስ መለሰ ይህን ነገር ተርጉመህ ገል
 ጸዕ ንገረን አለው ይኸው ወይሥኦ ዲቢየ ሠለሰቱ
 ምሳሌያት ዘለው አንዱን ነገር አንዳለው ።

፲፱ ወይቤሉሙ እግዚእ አዮሱስን ዓዲሁ እን
 ትውረ ኢስዘውከሙን ዘንተ ።

፲፱ ጌታም እናንተም ገና ይህን እነወቃችሁትም
 አላቸው ።

፲፱ አተአምሩኩ ከመ ዛኩ ዘይቤውእ ውስተ
 እፍ ውስተ ከርሥ ይትደመር ።

፲፱ ባፍ የሚገባው ሁሉ በሆድ እንዲወሰን
 አታውቁምን ወጽመ ይትከባው ።

፲፱ ተቂት ቆይቶም አንዲረሰ ወጽዎ ይትከፍው ይላል
 በማርቆስ ። እሠር እሠሩ እንዲረሰ ሐተታ የበላነውን

የጠጣነውን መሬት ይሸከማል ውን ያረጥባል ። እሳት
 እንደ ገና ያስሰላሰ ነፋስ እረቂ እረቂውን ወደ ላይ

ይዞ ይወጣል የሰው አሥራው ፤ ፪፻፮ ፡ ፲፱ ፤ ፳፮ ፡ ለሰ
 ሳው ሰሳው ለሰድስት መቶው ያቀብላሉ በዚህ ጊዜ

አሠር አሠሩ ቁልቁል ይወርዳልና ።

፲፱ ወዘሰ ይወዕኔ እምወስተ እፍ እምልብ
 ይወዕኔ ።

፲፱ በእፍ የሚያደግው ግን ከልብ ይወጣል
 ወውእቱ ያረኩሶ ለሰብእ ። ይህ ሰውን ይነዳዋል

ሰውን የሚገነዳው ይህ ነው ።

፲፱ አስመ እምወስተ ልብ ይወዕኔ ሕሊና አኩይ
 ፲፱ ከልብ ከፋ አሳብ ይነቃልና ዘውእቱ ቀቲል

አኩይ ያለውን ይተረትራል ያውም ነፍስ መግደል
 ነው ወዝሙት ፤ ዝሙት ነው ስርቅ ፤ መስረት ፤ ስምዕ

በሐሰት ። በሐሰት መመስከር ነው ።

፳ ወዕርፈት

፳ ሰድብ ነው ። እሉኬ ዘያረኩሰዎ ለሰብእ
 ሰውን የሚነዳት እሊህ ናቸው እሊህ ሰውን ይጉዱ

ታል ። ወዘእንበለ ተሐፅዖ አድስ በሊዕ ኢያረኩሶ
 ለሰብእ ።

እጅ ሳይታወቅ መብላትሰ ሰውን አይነዳውም በይ
 ውም መሬት ተበይውም መሬት ምን ይነዳል ።

፳፩ ወወግኦ እግዚእ አዮሱስ እምሆየ ተግኝሠ
 ውስተ ደወለ ጢርስ ወሲዶና ።

፳፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ ወጥቶ
ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አውራጃ ገባ ።

በእንተ ከነናዊት ።

፳፪ ወናሁ መጽአት ብአሲት ከነናዊት እም
ወአቱ አድዋል ።

፳፫ ማር ፡ ፯ ፡ ፳፭ ። ከነናዊት ከነዓናዊት ይላል
ከነናዊት ቢል የከናኒዎን ወገን ከነዓናዊት ቢል የከ
ነዓን ወገን የምትሆን ሴት ከዚያ አውራጃ መጣች ።
እንዘ ትጸርገ ወትብል መሀረኒ ወልደ ዳዊት ።
ወልደ ዳዊት አቤቱ እዘንልኝ እያለች እየጮኸች ።
እስመ ለወለትዩ እኩይ ጋኔን አጋዛ ።
ልጄን ቢሰ ጋኔን አድርገታልና ፡ ወየዓብዳ አአምሮ
ዋን ያላጣታልና ።

፳፫ ወኢያውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ቃለ ፤

፳፫ ጌታም ነገር አልመለሰላትም ወቀረቦሙ
እርዳኢሁ አስተብዮዕዎ እንዘ ይብሉ ፈንዋ ለዛቲ
ብአሲት ።
ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ይህኛን ሴት አሰናብታት
ብለው ማለዱት ።
እስመ ትጸርሕ በድኅሪ። በኋላ በኋላችን ትሙሃለችና
ሐተታ ፤ ትምህርት ታስፈታለች ብለው ። አንድም
ወይ ተናገረው አያስደርጉ ወይ አያሰናብቱ ትላለች
ብለው ብታሳዝናቸው ።

፳፭ ወኢያውሥአ ወይቤሉሙ ኢተፈናኩ ዘእ
ንበለ ገቢ አባግዕ ዘተታጉላ ሸቤቱ እሥራኤል ማቴ
፲ ፡ ፯ ።

፳፭ ትምርት መምህር አጥተው የተጎዱ እሥራ
ኤልን ላስተምር ሰው ሁኛለሁ አንጂ ፡ ያለዚያ
ሰው አልሆንኩም ብሎ መለሰላቸው ።

፳፭ ወተረባ ሰገደት ሉቱ ። ማር ፯ ቀ ፡ ፳፮ ።

፳፭ ቀርባ ሰገደችለት እንዘ ትብል እግዚአብሔር
ርድኦኒ አቤቱ ጌታዬ እዘንልኝ ብላ ።

፳፮ ወኢያውሥአ ወይቤላ ኢኮነ ሠናየ ነሢአ
ጉበስተ ውሉድ ወውሂብ ሰከለባት ።

፳፮ የልጆችን ዳቦ ለውሻ መሰጠት አይገባም
ማለት ለእስራኤል የማደርገውን ታምራት ለአሕዛብ
አላደርገውም አላት ።

፳፯ ወትቤሉ አወ እግዚአ ።

፳፯ አቤቱ አዎን ውሻ ነኝ አላችው ከለባትኒ
ን ይበልው እምፋርፋራት ዘይወድት እማዕደ አጋዕ
ዝቲሆሙ ።

ውሾችም እንጂ ውሾችም እኮን ከጌታቸው ማዕድ
የወደቀ ፍርፋሪን ይመገባሉ ። እንደዚህስ ሁሉ ለእስ
ራኤል ደጋጉን ታምራት ብታደርግላቸው ለኔ
ጥቃትኑን ታምራት አታደርግልኝም አለችው ።

፳፰ ወእምዝ አውሥአ ።

፳፰ ከዚህ በኋላ መሰሰ ።
ወይቤላ ብአሲቶ ዓቢይ ሃይማኖትኪ ።

አንቺ ሆይ ሃይማኖትሽ ታላቅ ነው ማለት ፍጹም
ነው ።

ይኩንኪ በከመ ተአመንኪ ።
እንዳመንሽ ይደረግልሽ አላት ሐተታ ሦስት ነገር
አግኝተላታል ሃይማኖት ትሕትና ጥበብ ፡ ሃይማኖት
ያድንልኛል ብሎ መምጣት ። ትሕትና በውሻ ቢመ
ሰላት እዎን ውሻ ነኝ ማለት ጥበብ መስሎ ቢነግራት
መሰሎ መናገር ነው ።
ወሐይወት ወለታ እምእይቲ ጊዜ ።
በዚያን ጊዜ ልጅዋ ዳነች ።

በከመ ተፈወሱ ካልአን ሕመማን ።

፳፱ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምሆየ በጽሐ
ገቢ ሐይቀ ባሕር ዘገሊላ ፤

፳፱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ አልፎ
ከገሊላ ባሕር ወደብ ደረሰ ።
ወዓሪጎ ደብረ ነበረ ሆየ ፤
ከዚያ ከተራራ ላይ ወጥቶ ተቀመጠ ።

፴ ወቀርቡ ገቢሁ አሕዛብ ብዙኃን እንዘዎ
ምስሌሆሙ ሐንካሳን ወጽውራን ወጽሙማን ወዕው
ሳን ። ኢሳ ፡ ፴፭ ፡ ፭ ።

፴ ብዙ ሰዎች ዕውራንን ሐንካሳንን ደንቀሮ
ዎችን ልምሾ የሆኑትንም ይዘው መጡ ።
ወባዕዳነሂ ብዙኃን ድውያን ሌሎችን ብዙ ድውያንን
አመጡ ።

ወገደፍዎሙ ታገተ እገራሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
ከእግሩ አፈሰሷቸው ፡ ወፈወሰሙ ፤ አዳናቸው ።

፴፩ እስከ ሶበ አሕዛብ ያነከሩ እንዘ ይሬእዩ
ከመ በሐማን ይትናገሩ ።

፴፩ በሐማን ሥጋ በታምራት በሐማን ነፍስ
በትምህርት ሲናገሩ ።

ወሐንካሳን የሐውሩ ። ሐንካሳን ነፍስ በትምህርት
ሲሄዱ ወዕውራን ይሬእዩ ፤ ዕውራን ሥጋ በታምራት
ዕውራን ነፍስ በትምርት ሲያዩ አይተው አሕዛብ
እስኪያደንቁ ድረስ ፤

ወሰብሕዎ ለአምላክ እሥራኤል ዘወህበ ዘከመህ ሥል
ጣን ለሰብእ ለሰው እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠ ማለት
አላመኑም ቢሉ ደግ ነቢይ ያስነሣልን ብለው አምነ
ዋል ቢሉ ሰራሱ ድንነት ይሻ የነበረ ሥጋን ከባሕርይ
ልጅህ ጋራ አዋሕደህ ድንነትን እንዲያድል ያደረገ
ኸው ብለው የእሥራኤልን አምላክ አመሰገኑ ።

በእንተ ካልዕ አብዝኖተ ጎብሸት ።

፴፪ ወጸውዎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእርዳኢሁ
ወይቤሉሙ ያምህሩኒ እሉ ሕዝብ ማር ፡ ፭ ፡ ፩ ።

፴፪ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እኢህ ሰዎች ያላ
ዝኑኛል አላቸው ። እስሙናሁ ሠሉሰ መዋዕል እምዘ
በልቡ እከለ እህል ከበሉ ሦስት ቀናቸው ነውና ።
ወአልሞሙ ዘይበዑኡ ።
የሚበሉት የላቸውምና ።

ወኢይፈቅድ እፈንዎሙ ርትባኒሶሆሙ ፡
 እንደተራቡ ላሰናብታቸው አልወድም ፡
 ከመ ኢይመጽልው በፍኖት ፡
 ከጉዳና በስልት አንዳይወድቁ

፴፫ ወይቤልም አርዳኢሁ እምአይቴ እንከ ለነ
 በገዳም ኅብስት ዘያጸግብ ለዘመጠነዝሐዝብ ፡

፴፫ ለዚህን ያህል ሰው የሚበቃ እንጀራ ከወ
 ዴት አናገኛለን አሉት ፡

፴፬ ወይቤሎሙ ሚመጠን ሐባውዝ ብክሙ ፡

፴፭ ምን ያህል እንጀራ እላችሁ አላቸው ፡
 ወይቤልም ሰብሱ ፡

ሰባት እንጀራ ፡ ወገዳጥ ዓሣ ፡ አንድ ዓሣ ሎምቢ
 ዓሣ እል አሉት ፡ ወገባሩ ገዳጥ እንዲል ፡

፴፭ ወእዘዘሙ ለሕዝብ ይርፍቁ ዲበ ምድር ፡

፴፭ ሕዝቡን ከምድር ተቀመጡ አላቸው ፡

፴፮ ወነሥእ ሰቡን ኅብስተ ወዓሣኒ ፡

፴፮ ሰባቱን ኅብስት ዓሣውንም ያዘ ፡

ወይእተ ጊዜ እእኩተ ፡

ያን ጊዜ እመሰገን ፡

ባረከ ፡ ገመሰ ፡ ወፈተተ ፡ ቈረሰ ፡ ወወህቦሙ ለአዳር
 ኢሁ ፡ ሰው ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ፡

፴፯ ወበልዑ ዙሎሙ ወጸግቡ ፡

፴፯ ሁሉም በልተው ጠገቡ ፡ ወዘተርፈ ፍተ
 ታተ አግኝሙ ሰባት አስፈራዳተ ምሉአ ፡

መሳይምተ መዛርን አከፋረ አስፈራዳተ ይላል ፡

የተረፈውን ፤ መሰብ ዕንቅብ ቅርጫት ማለት ነው
 መልተው አንሱ ፡

፴፰ ወእለሰ በልዕም የእኩሉ ፻፴ህ ዘእንበለ
 አንስት ወደቅ ፡

፴፰ የበሉት ሰዎች ከሴቶችና ከሕፃናት በቀር
 አራት ሺህ ያህል ይሆናሉ ፡ ሐተታ እንዳለፈው
 ምዕራፍ ፲፬ ቀ፡ ፳፩ ፡ ሰባት ማንሳታቸው ዘሰባቱ ዕለ
 ታት በ፯ ልዑካን ምሳሌ ፪ሺህ ሰዎች በልተውለት
 የተረፈው በዘመነ ብሉይ ከተገለጸው ምሥጢር
 ካራቱ ባሕርያት የተፈጠረ ሰው የተቻለውን ያህል
 ነሥቶለት የተረፈው በልበ ነቢያት እንደቀረ ያጠ
 ይቃል አምስተኛ አልፎመረፋቸውም በግዕዝ እን
 ሰሳ ናችሁ ሲል እንጀራውም ገብሰ ነው ገብስ
 ምግብ አንስሳ ነው በግዕዝ እንስሳ አላችሁ ሲል ፡
 እንድም ገዳም በሄዳችሁ ጊዜ ምግብ አታሻሽሉ
 ለማለት ፡ ከምስቱ አሥራ ፀላት ከሰባቱ ሰባት አነሡ
 እል ጥቂቱን ብዙ ብዙውን ጥቂት የማደርግ አኔ ነኝ
 ሲል ፡

፴፱ ወፈቲሐ እሕዛበ ዓርገውስተ ሐመር ወሐረ
 ውስተ ደወለ መጌዶል ፡

፴፱ ሕዝቡን አሰናብቶ በመርከብ ተጭኖ ወደ
 መጌዶል ሄደ ፡

ዘከመ ኅሠሁ ትእምርተ እምሰማይ ፡

ምዕራፍ ፲፯ ፡

፩ ወመጽኢ ገቢሁ ፈረሳውያን ወሰዱቃውያን
 እንዘ ያሚከርዎ ወይቤአልም ትእምርተ እምሰማይ
 ያርአዮሙ ማር ፳ ፡ ፲፯ ፡

፪ ከዚህ በኋላ ሰዱቃውያንና ፈረሳውያን ሲፈ
 ትኑት ከሰማይ ምልክት አሳየን ሲሉት መጡ ሐተታ
 እንዳለፈው ፡ ምዕ ፲፪ ቀ፡ ፴፰ ፡

፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ እምከመ መስዩ ወኮነ
 ሕዋዩ ትብሉ ጽሕወ ብሔር ፡ ሉቃ ፲፪፡ ፶፪ ፡

፬ የመሸ ድግዝግዝታም የሆነ አንደሆነ ብራ
 ያድራል ትላላችሁ ፡
 እስመ ያጥየሐይሕ ሰማይ ፡ ሰማይ አልፎ አልፎ
 በቀይ ሰብኳልና ፡

፭ ወእምከ ጽሕወ ትብሉ የምሰኬ ይዘንም ፡
 የነጋ እንደሆነ ግን ዛሬ ይዘንማል ትላላችሁ ፡
 እስመ ያጥየሐይሕ ሰማይ ድሙን ፡
 ደመና ዳር እስከ ዳር ገጥሞ ይፈልቃልና ፡
 አ መደልዋን ፡
 እንናት ግብዞች ፡

፮ ገጸ ሰማይኑ ተአምሩ ፈከር ማቴ ፲፪፡ ፴፱ ፡
 የሐ ፪ ፡ ፩ ፡

፯ የሰማይን ፊት ማለት የሰማይን ግብር እናው
 ቃለን ትላላችሁ ወተእምረ መዋዕልሰ እፎ ኢተአምሩ
 በዘመናችሁ የተደረገውን ታምራት አለማወቃችሁ
 ስለምን ነው ፡ እንድም እምከመ መስዩ ብልህ መልስ
 ሥጋ የለበስ ተስፋ የደረሰ እንደሆነ ፡ ጽሕወ ብሔር
 ሥጋ አለበሰም ተስፋ እልደረስም ትላላችሁ እስመ
 ያጥየሐይሕ ሰማይ ፡ የተነገረው ትንቢት የተቆጠ
 ረው ሱባዔ ገና ነውና ብላችሁ ፡ ወእምከመ ጽሕወ
 ሐሳዊ መሲሕ ግን የተወለደ እንደሆነ ገና ዛሬ ሥጋ
 ለበሰ ተስፋ ደረሰ ትላላችሁ ፡ በሐሰት ተጨፍኖ
 አምላክ ነኝ ብሏልና ፡ አመደልዋን ፡ እናንት ግብዞች
 ገጸ ሰማይኑ ፡ ሰማያዊ ልደቱን እናውቃለን ትላላችሁ
 ወተእምረ መዋዕልሰ ፡ በዘመናችሁ የተደረገውን
 ምድራዊ ልደቱን አለማወቃችሁ ስለምን ነው ፡
 ወይቤሎሙ ትውልድ ዕለት ወዘማ ትእምርተ ተጋ
 ሥሥ ፡ ዕምቢተኛ ሴሰኛ ቤተ አይሁድ ምልክትን
 ትሻላች ፡ ወትእምርትስ ኢተውህባ ዘእንበለ ትእም
 ርተ ዮናስ ነቢይ ምልክት ግን ዮናስ ካደረገው ምል
 ክት በቀር አይሰጣትም ፡ ም ፲፪ ቀ፡ ፵፱ ተመልከት ፡
 ወእምከ ኃደገሙ ወሐረ ፡
 ከዚህ በኋላ ትቷቸው ሄደ ፡

በእንተ ብኑአ ፈረሳውያን ወሰዱቃውያን ፡

፪ ወበጺሐሙ አርዳኢሁ ማዕደተ ረስው ነቢአ
 ኅብስት ፡

፤ ደቀ መዛሙርቱ ወንዙን ተሻግረው ከ፯ዱ ወገን እንጂ ረቡ ግለት አለመያዛቸውን ዐወቁ ።

፤ ወይቤቱም እግዚእ ኢየሱስ ዐቱ ወተዓ ተቆ እምባተያው ለፈረሳውያን ።

፤ ጌታ ሕረረሳውያን እርሾ ተክልክሉ አላቸው እውነት ሲሆን ለእርሱም ሕረረሳውያን ጌታ ጌታ ሕረረሳውያን ።

፤ እርሱም ሕረረሳውያን ለሰው እንጂ ለአዳዝን ምናተገተቱ ይለናል አሉ ።

፤ ወዘላለማዊ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤቱም ምን ትፈልፍ በበይነታቸው አሕጺፃን ሃይማኖት ።

፤ ጌታም አውቀዋቸው አናንት ሃይማኖት የሌላችሁ እናንት በናንት ለምን ታስባላችሁ አላቸው ። እሴታው ገብስት አልብክም ። እንጂ ለአዳዝነት ምናተገተቱ አልጓችሁን ።

፤ ዓዲሁ አትልብሙት ወኢትዜክሩ ሀላውንም ስንት እለለፃ ምእት ። ግቴ ፲፱ ፣ ፲፱ የሐፄ ፤ ፱ ።

፤ እምባት እንጂ ለበርክቼ ላምስት ሽህ ሰው ባበላሁ ጊዜ የተደረገውን አታስተውሉም አታስቡትምን ወሚመዘን መዛርዓ አግኝታቸው ምን ያህል ቅርጻችን እነሣችሁ ።

ወይቤልም ፲ወጀት ።

አሥራዕለት እነሣችን አሉት ። እንድም ዘአግኝሥ ከሙ ያገኘችሁት ምን ያህል ነው አላቸው ዐሥራ ፊት ነው አሉት ።

፤ ወአመሂ ሰብዑ ገብስተ አለ ለ፱ ምእት ። ግቴ ፲፭ ፣ ፱ ።

፤ ሰባቱን እንጂ ለበርክቼ ላራት ሽህ ሰው ባበላሁ ጊዜ የተደረገውን አታስታውሉም ። ወሚመዘን ለሰረጸት አግኝታቸው ። ምን ያህል እንቅብ እነሣችሁ አላቸው ፤ እነሣችን አሉት ዘአግኝሥ ከሙ ያገኘችሁት ምን ያህል ነው ሰባት ነው አሉት ።

፤ እርሱም ዘኢትሌብው ከሙ አኮ በእንተ ገብስት ወላለክሁ ተዓቀቡ እምባተኦሙ ለፈረሳውያን ወስ ደቃውን ።

፤ እንዲህ ከሆነ ተዓቀቡ ያልጓችሁ በቁሙ ከፈረሳውያን ከሰዱቃውያን እርሾ እንዳይደለ እንደ ምን አታውቁ አላቸው ።

፤ ወእምዝ ለበው ከሙ አኮ ወይቤቱም ይት ዓቀቡ እምነ ብገዓተ ገብስት ።

፤ ወከዚህ በኋላ ተጠበቁ ያላቸው ስለ እርሾ እንዳይደለ ዐወቁ ።

አላ እምነ ትምህርተ ፈረሳውያን ወሰዱቃውያን ። ከፈረሳውያን ከሰዱቃውያን ትምህርት ነው እንጂ ።

በከሙ ተአመነ ጴጥሮስ ።

፤ ወበዲሕ እግዚእ ኢየሱስ ብሔረ ቂሳርያ ወረሐደስ ። ማር ፩ ፣ ፳፮ ሉቃ ፱ ፣ ፲፭ ።

፤ ጌታ የፊልጶስ ግዛት ከምትሆን ከቂሳርያ አውራጃ በደረሰ ጊዜ በቂሳር ቂሳርያ ተብላለች በጤ ባርዮስ ጥብርያዶስ በፊልጶስ ረሐደስዋስ እንደተባለች ። ይህ ፊልጶስ የአስከንድር አባት የሄሮድስ ወንድም ሐዋርያው ፊልጶስ ከሰባቱ ዲያቆናት አንዱ ነው ።

ተሰኝሎ ለአርዳኢሁ እንዘ ይብል መነ ይብላኒ ሰብእ ለወልደ ዕንሰ እመሕያው ።

ወልደ ዕንሰ እመሕያው አኔን ሰው ማን ይለኛል ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ጠየቃቸው ።

፤ ወይቤቱ ቦ አለ ይብሉክ የሐንስሃ መጥምቀ

፤ የሐንስ መጥምቀ ነው የሚሉህ የሐንስ መጥምቀ እንደሆንክ የሚናገሩልህ አሉ ። ንጽሕና ውን አይተው ።

ወካልዓን ይብሉክ ኤልያስሃ ። ኤልያስ ነው የሚሉህ አሉ ኤልያስ እንደሆንክ የሚናገሩልህ አሉ ድንግል ናውን አይተው ወመንፈቆሙ ይብሉክ ኤርምያስ ። ኤርምያስ ነህ የሚሉህ አሉ ። ኤርምያስ እንደሆንክ የሚናገሩልህ አሉ ። ቅድስናውን አይተው ።

ወእመ አኮ ፩ዱ እምነቢያት ቀደምት ።

ይህም ባይሆን ከቀደሙ ነቢያት ማለት ሙሴን አያሱን ነው የሚሉህ አሉ አሉት ታምራቱን አይተው ።

፤ ወይቤቱም አንትመኬ መነ ትብሉኒ ።

፤ እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ ። ከዊን ይላል አብነት በምን ሀልዎት አለ ትሉኛላችሁ አላቸው ።

፤ ወአውሥእ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤ እንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ። የሐፄ ፤ ፳፱ ፣ ፩ ።

፤ ጴጥሮስ አስከ ክርስቶስ ተብሎ የተነገረልህ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብሎ መለሰ ።

፤ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ።

፤ ጌታም መለሰ ።

ወይቤ ብፁዕ እንተ ስምዖን ወልደ ዮና ፤ ዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ንዑድ ከቡር ነህ ። እስመ ኢከሠተ ለከ ዘሥጋ ወደም ፤ የኔን አምላክነት ሥጋዊ ደማዊ አእምሮ አልገለጸልህም ። አላ አቡየ ዘበስማያት ፤ ስማያዊ አባቴ ገለጸልህ እንጂ ፤ አንድም ሥጋዊ ደማዊ መምህር አላስተማረህም ስማያዊ አባቴ አስተምርሃል እንጂ ።

፤ ወአነኒ አብሰከ ከሙ እንተ ኩኩሕ ፤ የሐፄ ፤ ፵፪ ።

፤ እኔ መሠረት ነህ ብዬ መሠረት እንደሆንህ እናገርልሃለሁ ፤ በጥንተ ሰብከት እንተኬ ትሰመይ ኬፋ ብሎት ነበርና ያ እንደተፈፀመለት ለማጠየቅ መሠረትነቱ የሃይማኖት የሹመት ወዲስ ዛቲ ኩኩሕ አሐንጸ ለቤተ ክርስቲያን ። ባንተ መሠረትነት ምእመንን እንዲታለሁ አጸናታለሁ ።

ወአናቅጽ ሲኦልኒ ኢይጌይልዋ አጋንንት አያናውጹ
ዋትም ማለት ድል አይነሱዋትም ፡ ሐተታ አናቅጽ
አላቸው በበር ይወጡበታል ይገቡበታል እንዲገቡ
በት ጸድቃን ድል ነሥተው ይገቡባቸዋልና እንዲ
ወጡበት ኃጥአን ድል ተነሥተው ይወጡባቸዋልና፡

፲፱ ወእሁበከ መራኑተ ዘመንግሥተ ሰማያት
ኢሳ፡፳፪ ፡ ፳፪ ዮሐ ፳ ፡ ፳፫ ፡

፲፱ የመንግሥተ ሰማያት መክፈቻ ማለት ከመ
ንግሥተ ሰማያት የምታወጣበት ወደ መንግሥተ ሰማ
ያት የምታገባበት ሥልጣን አሰጥላሁ ፡ የኪዳን የቼ
መት ፡ ዘአሰርከ በምድር ይኩን አሱረ በሰማያት ፡
በምድር ያሰርኸው በሰማይ የታሰረ ይሆን ዘንድ ፡
ወዘፈታሕከ በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማያት ፡
በምድር የፈታኸው በሰማይ የተፈታ ይሆን ዘንድ
አንድም ዘአሰርከ በል ፡ በምድር አንድ ያደረግኸው
በሰማይ አንድ ይሆን ዘንድ ፡ ወአሰረ ፪ተ ህላዌ
ያተ እንዲል ወዘፈታሕከ በምድር የለየኸው በሰማይ
የተለየ ይሆን ዘንድ ፡ አንድም ዘአሰርከ በል ፡ ኢደ
ለዎሙ ለእለ አሰርናህሙ እንዲል ፡ በምድር የቀጸ
ርኸው በሰማይ የተቀጸረ ይሆን ዘንድ ፡ ወዘፈታሕከ
ያሰናበትኸው በሰማይ የተሰናበተ ይሆን ዘንድ ፡
ይሁን ብዮ እንዲሆን እሁበከ በል ፡

፳ ወእምዝ አዘዞሙ ለአርዳኢሁ ከመ አይን
ግሩ ወኢለመኑሂ ከመ ወኡቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡

፳ ከዚህ በኋላ ክርስቶስ እንደሆነ እንዳይናገሩ
ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው ፡

ዘከመ ተነበዮ ኢየሱስ ሕግዋ ፡

፳፩ ወአሚሃ አጋዘ እግዚእ ኢየሱስ ይንግርሙ
ለአርዳኢሁ ፤ ከመ ህሰዎ ይሑር ኢየሩሳሌም ፡

፳፩ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከዚያ ቀን ወዲህ ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ እንዳለው
ለደቀ መዛሙርቱ ይነግራቸው ጀመር ፡

ወብዙኝ የሐምም ረበናት ሽማግሎች ብዙ መከራ
እንዲያመጡበት ፡

ወሊቃኝ ካህናት ፡

የካህናትም አለቆች ፡

ወጸሐፍት ፤

ጸሐፍትም መከራ እንዲያመጡበት ፤

ወይትቀተል ፡ እንዲሞት ፤

ወዚህልስት ዕለት ይትነሣእ ፡

በሦስተኛ ቀን እንዲነሣ ይነግራቸው ጀመር ፡

፳፪ ወተሠጥዎ ኢፕሮስ ፡

፳፪ ኢፕሮስም መለሰለት ፡

ወይቤሉ ሐሰ ለከ እግዚእ ይኩን ላዕሌከ ዝንቱ ፡

አቤቱ ይህ ሞት ባንተ ለደረግ አይገባም አለው ፡ ፡

፳፫ ወተመይወ ይቤሉ ለኢፕሮስ ሑር እምድ
ገሬዮ ሰይጣን ፡ ማርቆስ ፳ ፡ ፴፫ ፡

፳፫ ወደ ኢፕሮስ ተመልሶ ሰይጣን ከኋላየ
ወገድ አለው ፡ ጽኑ ባላጋራዩ ሲል ነው ራስ አይቶ
የሚመጣ ጣላት ጽኑ ነውና ፡ ወአቀሞ ዓዶርሃ ሰይ
ጣን ላዕለ ሰሎሞን እንዲል ፡ አንድም የምእመናን
የነቢያት ጽኑ ባላጋራቸው ሲል ፡ ጌታችን አይሙት
ማለት ነቢያትን ሐሰተኞች ማድረግ ነውና ፡ ምእመ
ናንም አይዳኑ ማለት ነውና አንድም ክብዕናን ወደ
ተግሣፅ ተመልሶ ሑር አለው ፡ ከዚያ እንደ ጊዜ
ግብሩ ብዕናን ሰጧው ከዚህም እንደ ጊዜ ግብሩ ሰይ
ጣን አለው ፡ አንድም በኢፕሮስ እንጸር ሰይጣንን
ሲገሥጽ እንዲህ አለ በእንጸር በለስ ረገማ ሰጋጤአት
እንዲል ፡ እስመ ኮንከኒ ሊተ ዕቅፍተ ፡ መሰናክል
ሆነህብኛልና ፡ እስመ ኢትሄሊ ዘእግዚአብሔር ዘእ
ንበለ ዘሰብእ ፡

ሙቶ ፈርሶ በሰብሶ ይቀራል ፤

ትላለህ አንጂ ይነሣል አትለኝምና ፡ አንድም ከሰው
ቸመት ሽልማት ትሻለህ እንጂ አግዚአብሔር የሚ
ያወርሰህን ክብር አትሻምና ፡

ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ገዲን ርእሰ

በእንተ ክርስቶስ ፡

፳፪ ወእምዝ ይቤሉሙ እግዚእ ለአርዳኢሁ
ዘይፈቅድ ይትልወኒ ይጽላዕ ነፍሶ ያጥብዕ ወይንግእ
መስቀሰ ሞቱ ወይትልወኒ ፡ ማቴ ፫ ፡ ፴፯ ሉቃ ፱ ፡ ፳፩ ፡

፳፪ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
ሊክተሰኝ ማለት ሊመሰለኝ የሚወድ ሰውነቱን
ለመከራ አሳልፎ ሰጥቶ ጩከኖ ነፍሱን ከሥጋው
የሚሰይበትን መከራ ተቀብሎ በመከራ
ይምሰለኝ ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው ፡

፳፮ ወዘሰ ይፈቅድ ያድገና ለነፍሱ ለይግድፋ
ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፫ ፡

፳፮ ዮሐ ፲፪ ፡ ፳፮ ፡ ሰውነቱን ለያድናት የወ
ደደ ይጣላት ፡

ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲእየ ይረከባ ፡ ስለኔ የጣላት
ሰውነቱን ያገኛታል ፡ ትርጓሜ እንዳስፈው ም ፲
ቀ፡ ፴፮ ፡

፳፯ ወምንተ ይበቀዶ ለሰብእ ለእመ ዙሉ ዓለመ
ረብሐ ወነፍሶ ኃጉለ ፡

፳፯ ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ማለት ፡
ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ በነፍሱ ከተነጻ ምን ይረበዋል
ወምንተ እምወሀበ ሰብእ ቢዛሃ ለነፍሱ ምረረ ገሃነምን
ጣዕመ መንግሥተ ሰማይን ባያውቅ ነው እንጂ ፡
ቢያውቅ ለነፍሱ ቢዛ ምን በሰጠ ነበር ፡ ምንት
እምኢወሀበ ምን አልስጥ ባለ ነበር ፡

፳፯ እስመ ሀሰዎ ሰወልደ ዕንላ እመሕያው
ይምጸእ በሰብሐተ አቡሁ ምስሰ መሳእከቲሁ ፡
ግብ ሐዋ ፲፯ ፡ ፴፩ ፡ ሮሜ ፪ ፡ ፯ ፡

፩፻ ለወልደ ዕጻለ እመሕያው ለክርስቶስ መላ
እኩትን አስከትሎ ባባቱ ጌትነት ይመጣ ዘንድ አስ
ውና =

ወአግፕ የዓሥጥ ሰዓሉ በከመ ምግባሩ =
ላሁሉጥ እንደ ሥራው ይሰጠዋል =

፩፻ አግፕ እብልክው ይ አጥኦላ ሀላው ይተ
ውው ወደ እሳብ ለይተው ልዋት እሰኩ አው ይረ
እያዋ ልወልደ ዕጻለ እውረያው እንዘ ይመጽእ
ሎንገሥቱ = ግር፩ = ፳፱ = ሉቃ ፱ : ፯ =

፩፻ ወልደ ዕጻለ እመሕያው ክርስቶስ በጌት
ነኩ መጥቶ እሰኩያዩት ድረስ ከዚህ ቁመው ካሉት
የገገጥቱ እንዳሉ በዕውነት እንገራችኋለሁ ሐተታ
ደብረ ታየር አላለፈም ቢሉ የተመቸ አልፋዋል
ቢሉ የሐንሰን ያያል =

ዘክ = ተወልዶ ሊያሰሰ በደብረ ታየር =

ጥዕረፍ ፲፯ =

፩ ወእምድገረ ሰሱ መዋዕል : ነሥአው እግ
ዚእ ሊያሰሰ ለኢፕሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ
እኩት ወአዕረገው ደብረ ነዋሳ እንተ ባሕቲቶው
ግር፱ : ፩ = ሉቃ ፱ : ፳፰ =

፩ ስለ ሦስት ነገር ያመጣዋል = አማን እብለ
ከው በ እጥኦላ ሀላው ይተውው ዝየ እለ ሊይጥዕ
ፖፖ ልዋት እስከ አው ይረእይዎ ለወልደ ዕጻለ እመ
ሕያው እንዘ ይመጽእ በመንግሥቱ ብሎ ነበርና
ከዚያ ለግያያዝ : እሞታለሁ ቢለው ቅዱስ
ኢፕሮስ ሐስ ለከ ብሎት ነበርና ሎቱ ስም
ዕዎ ለግለት በባሪያ ቃል የተነገረውን በጌታ ቃል
ለግስመሰከር : ከመ ፩ዱ እምነቢያት ብለውታልና፡
እግዚአ ነቢያት እንደሆነ ለማጠየቅ የስድስተኛው
ድገር ሰባት ነው = በቂሳርያ መነ ይብልዎ ስብእ ለወ
ልደ እመሕያው ባላቸው በሰባተኛው ቀን ሦስቱን
ባለግሉቹን ለብቻቸው ወደ ተራራ ይዟቸው ወጣ =
ሐተታ ሄቅ ብሎ ቢሆን በነቁ ነበር = ከፍ ብሎ ቢሆን
በዘነት ነበርና እመሀይ ቀን ሽቶ = ባለግሉቹስ እነ
ግናቸው ቢሉ ጌታ እንደ ሰው ወረተኛ ነውን ጥንተ
ባለግሉቹ ናቸው = እኒህንስ ባለግሉ ያደረገበት
ፖንድነው ቢሉ እልታወቀም ሙሴን ለምስፍና
ኦርገን ለከሀነት የመረጠበት ግብር እንዳልታወቀ
እንደጥ ታውቋል ከሀይት በኒህ ጸንቷልና : ኢፕሮስ
እሞታለሁ ቢለው ሐስ ማለቱ ሹመት ሽልማት ሽቶ
አይደለምን : እኒያስ አሐድነ በየማንከ ወአሐድነ
በፀጋምከ ማስታቸው ሹመት ሽልማት ሽተው እይ
ደለምን =

አንድም ለፍቅሩ ይሳሳሉና በፍቅሩ ይናደዳሉና
ኢፕሮስ እመውት ቢለው ሐስ ማለቱ ቢናደድ አይ
ደለምን እኒያስ ትከሉኑ ሱቶ ጽዋዕ ዘአነ እስቲ

ቢላቸው አወ ንከል ማለታቸው ቢናደዱ አይደለም
ለፍቅሩ ይሳሳሉና በፍቅሩ ይናደዳሉና : ስምንቱን
ከእግረ ደብር ትቶ ሦስቱን ይዟቸው ወጥ
ቷል = ስልምን ቢሉ በይሁዳ ምክንያት = ይዞት እን
ዳይወጣ ያለትትም ለቃጥእ ከመ ኢይርአይ ስብሐተ
እግዚአብሔር ተብሎ ትንቢት ተነግሮበታል : ለይ
ቶም እንዳይተው ከምሥጢረ መንግሥቱ ቢለ
የኝ ከሞቱ ከገባሁበት ባለ ነበርና : ነገር ግን በር
እስ ደብር ለሦስቱ የተገለጠ ምሥጢር በእግረ ደብር
ላሉ ለስምንቱም ተገልጧል = በደብረ ሲኖ ለሰባ ሊቃ
ናት የተገለጸ ምሥጢር በከተማ ላሉ ለኤልዳድ ለመ
ዳድ እንደተገለጸ = ተራራ የወንጌል ምሳሌ ተራራ
ሲወጡት ያጥራል ከወጡት በኋላ ግን ጭንጨውን
ግጭውን ሲያሳይ ደስ ያስኛል = ወንጌልም ሲማሯት
ታጽራለች = ከተማሯት በኋላ ግን ጽድቅና ኃጢአት
ለይታ ስታሳውቅ ደስ ታስኛለችና = አንድም ተራራ
የመንግሥተ ሰማያት ተራራን በብዙ ጸዕር እንዲወ
ጡት መንግሥተ ሰማይንም በብዙ መከራ ያገኛታ
ልና : እስመ በብዙኅ ጸማ ሀሰውን ንባእ ለመንግሥተ
እግዚአብሔር አንዲል : ተራራውንም ሐዋርያት
በሲኖዶስ ታየር ብለው እንሥተውታል = በታየር
ያደረገው በሌላ ያላደረገው ስልምን ቢሉ ትንቢቱ
ምሳሌው ሊፈጸም ትንቢት ታየር ወእር
ሞንጌም በስመ ዚአክ ይትፈሥሑ ተብሎ ተነግ
ሯል = ምሳሌ ባርቅ ሲሳራን ድል ነሥ ቶበታል =
ጌታም በልበ ሐዋርያት ያደረ ሰይጣንን ድል ይነ
ሣበታልና : በተራራ ያደረገው በመንደር ያላደ
ረገው ስልምን ቢሉ በመንደር መካከል አድርጎት
ቢሆን ምሥጢር እፈላ በሆነ ነበርና = ስለዚህ በተ
ራራ አደረገው =

፪ ወተወሰጠ አርአያሁ በቅድሚያው =

፪ መልኩ በራታቸው ተለወጠ = ወእምድገረ
ውሳጢ ይመጽእ ካልእ ውሳጢ እንዳሰው ያለ
አይደለም ሦስቱ ከንድ ከስንዝር እካል ምሉክ ብር
ሃን ሁኑዋል ጽጌያት ከአዕጼቃቸው እንዲፈነዱ =
ወአብርሃንጌ ከመ ፀሐይ =
እንደ ፀሐይ ብሩህ ሆነ =
ወአልባሲሁኑኑን ጸዓዳ ከመ በረድ =
ልብሱ እንደ በረድ ጸዓዳ ሆነ = ይህ ሁሉ ጌትነቱን
ገለጸ ማለት ነው =

፫ ወናሁ አስተርአዩ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ
ይትናገሩ ምስሌሁ =

፫ ሙሴ ኤልያስ ከሱ ጋራ ሲናገሩ ተሰሙ = ሙሴ
ኤልያስ መሆናቸው በምን ታውቋል ቢሉ ሙሴ በል
ቁትነቱ ኤልያስም በጸገርነቱ = በነፍስስ ልቀትነት
የልም ካባ ዕንጦንስ ዘንድ እንኳ ሲላከ ዘፍነው በነ
ፍሱ ይለዋል በአካለ ነፍስ መጥቶ ተርጉሞላቸዋል

ብሎ ብሩህ ሁኖ ተወልዷል ይህ ጸጋው ነው አይነ
 ሣውምና ኤልያስን ዘጥብሎል በእጽርቅተ እሳት
 ይለዋል ይህ ጸጋው ነው አይነሣውምና በዚህ ታው
 ቋል ፡ አንድም ባነጋገራቸው ታውቋል ፡ ሙሴ የኔን
 የሙሴን ጌታ ማን ሙሴ ይልሃል እግዚአ ሙሴ ይበ
 ሉህ እንጂ ፤ ኤልያስም የኔን የኤልያስን ጌታ ማን
 ኤልያስ ይልሃል እግዚአ ኤልያስ ይበሉህ እንጂ
 ሲሉ ተሰምተዋል ፡ አንድም ሙሴ እኔ ባሕር ብከ
 ፍል ጠላት ብገድል ደመና ብጋርድ መና ባወ
 ርድ እሥራኤልን ከከፋታቸው መልሶ ማዳን እል
 ተቻለኝም ላንተ ግን መልሶ ማዳን ይቻልሃል ፡
 ኤልያስም እኔ ሰማይ ብለጉም እሳት ባዘንም እሥራ
 ኤልን ከከፋታቸው መልሶ ማዳን አልተቻለኝም
 ላንተ ግን መልሶ ማዳን ይቻልሃል ሲሉ ተሰምተ
 ዋል ፡ አንድም ምውቱ ለሕያው ሕያው ለምውት
 ሲጸልዩ ተሰምተዋል ፡ ምውቱ ለሕያው አቤቱ
 ሁሉን ለንስሐ ሳታበቃ በሞት ባትጠራው የሚሻል
 ይመስለኛል ሲል ሕያው ለምውት የሰው ፍቅር
 አገብሮህ ልትሞት ወደዚህ ዓለም መጣህን ሲል ፡
 እነዚህንን ይመጣበት ምክንያት ምንድነው ቢሉ
 ሙሴ ፊትህን ሳየው እወዳለሁ ቢለው ገጽቦስ ኢየሱ
 ተርኢ ለከ ወድጎረሰ ትራኢ ፡ መሥዋዕት ሁኜ በም
 ቀርብበት ጊዜ በደብረ ታቦር እገለጽልሃለሁ ብሎት
 ነበርና ፤ ኤልያስንም እንተሰ ትከውነኒ ሰምዓ በደ
 ቃሪ መዋዕል ብሎት ነበርና ፡ ስለምን ሁሉትን ከነ
 ቢያት ሦስቱን ከሐዋርያት አመጣ ቢሉ ተራራ የቤተ
 ክርስቲያን ምሳሌ ፤ በቤተ ክርስቲያን ብሉይ ሐዲስ
 እንዲነገሩ ለማጠየቅ ፡ አንድም የመንግሥተ ሰማያት
 ምሳሌ ፤ ነቢያትም ሐዋርያትም አንድ ሁነው እንዲወ
 ርሷት ለማጠየቅ ፡ ከመዓስባን ሙሴን ከደናግል ኤል
 ያስን አመጣ ፡ ደናግል እንጅ መዓስባን አይወር
 ሷትም ባሉ ነበርና ደናግልም መዓስባንም አንድ
 ሁነው እንዲወርሷት ለማጠየቅ ፡ ከምውታን ሙሴን
 ከሕያዋን ኤልያስን አመጣ ፡ ንሕነ ሕያዋን የተባ
 ሉና ኢንበጽሐሙ ለምውታን የተባሉ አንድ ሁነው
 እንዲወርሷት ለማጠየቅ ፡

፬ ወእውሥእ ኢፕሮስ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየ
 ሱስ እግዚአ ሠናይ ለነ ህልዎ ዝየ ፡

፬ ቅዱስ ኢፕሮስ ከዚህ መኖር ለኛ በጓችን
 ነው አለው ፡ እንተ የወትሮ ሥራህን እየሠራህ ብን
 ራብ እያመሳክን ብንታመም እየፈወሰንን ብንሞት
 እያነሣንን ፡ ሙሴ የወትሮ ሥራውን እየሠራ ደመና
 እየጋረደ መና እያወረደ ባሕር እየከፈለ ጠላት እየገ
 ደለ ፡ ኤልያስ የወትሮ ሥራውን እየሠራ ሰማይ እየለ
 ጉመ እሳት እያዘነመ ዝናም እያቆመ በዚህ መኖር
 ለኛ በጉእችን ነው ወእመስ ትፈትድ ንግበር በዝየ
 ቦተ ማጎደረ ፡

ሐሰ ለከ ቢለው ገሥጾት ነበርና በሆንስ የኔን ነገር
 እትወድልኝም እንጅ ብትወድልኝስ ከዚህ ሦስት
 አዳራሽ እንሥራ ፡ እሐደ ለከ ፡ አንዱን ላንተ ፡
 ወእሐደ ለሙሴ ፡ አንዱን ለሙሴ ፡ ወእሐደ ለኤል
 ያስ ፡ አንዱን ለኤልያስ ፡ ሐተታ እነዚህን ቀኛዝማ
 ችነት ግራዝማችነት ይሾሙ ያለ ይመስላል ፡ የሱን
 አልተናገረም ቢትወደድነት የለመነ ይመስላል ፡

፭ ወእንዘ ይትናገሩ መጽአ ደመና ብሩህ ወጸ
 ለሎሙ ፡ ማቴ ፫፻፲፯ ፡ ፪ ኢፕ ፩፻፲፯ ፡

፭ ይኸን ሲናገሩ ብሩህ ደመና መጥቶ ጋረዳ
 ቸው ወሰበ ቦሎ ውስተ ደመና ይላል በሉቃስ ንጉሥ
 በትርሽማ ድንኳን ሳለ በላይ መላጃ ድንኳን ቤተ
 ክሉበት ንጉሥ ከድንኳን ገባ እንዲባል ፡
 ወናሁ መጽአ ቃል እምውስተ ደመና ዘይብል ፡
 ዝኾቱ ውእቱ ወልድየ ዘእፈቅር ዘቦቱ ሠመርኩ ፡
 ከደመናው ልመስከበት የወደድሁት ለተዋሕዶ የመ
 ረጥሁት ልጄ ይህ ነው የሚል ቃል ተሰማ ፡
 ወሎቱ ስምዕዎ እሞታለሁ ቢላችሁ አትሞትም
 እትበሉት ተቀበሉት ፡

፭ ወሰሚሾሙ እርዳኢሁ ወድቁ በገጾሙ ፡

፭ ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰምተው ደነገው ፡
 ወፈርሁ ጥቀ ፡

ፈጽመው ፈሩ ፡ ሐተታ የሐንስን ደነገጠ አላለውም
 እነዚህን ደነገጡ አለ እንደምነው ቢሉ ፡
 የሐንስ ፡ እልተጠራጠረምና ደነገጠ አላለውም እኔ
 ህን ተጠራጥረዋልና ደነገጡ እለ ፡ አንድም አታስ
 ደንግጥ ያለው ኢየሱስና ግጥምና የሐንስ አልደነገ
 ጠም አለ ፡ አታስደንግፅ ያላለው ያስደነግጣልና እኔ
 ህን ደነገጥ አለ ፡

፭ ወቀርብ እግዚእ ኢየሱስ ወገሠሦሙ ፡

፭ ጌታ ቀርቦ ያዛቸው ወይቤሎሙ ተንሥኡ
 ወኢትፍርሁ ፡

አይዟችሁ ተነሡ እሳቸው ፡

፭ ወእንሥኡ አዕይንቲሆሙ ፡

፭ ዓናቸውን አቅንተው አዩ ፡ ወእልቦ ዘርእዩ
 ወኢመነሂ ዘእንበለ እግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቱ ጌታ
 ችን ኢየሱስ ከርስቶስን አዩ እንጂ ማንንም ማን
 አላዩም ፡

፬ ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አዘዘሙ እግዚእ
 ኢየሱስ እንዘ ይብል ኢትንግሩ ወኢላመነሂ ዘርኢ
 ከሙ እስከ አመ ወልደ ዕጓለ እመሕያው እሙታን
 ይትነሣእ ፡

፬ ጌታም ከተራራው ሲወርዱ ወልደ ዕጓለ
 እመሕያው ከርስቶስ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ
 ያያችሁትን የሰማችሁትን አትናገሩ እሳቸው ፡ ሐተታ
 ውዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚያምኑበት ጊዜ እል
 ደረሰምና እስከ ትንሣኤ ፡ አንድም መከራን ወደ
 ጓላ እድርን ከብርን መናገር እይገባምና ፡ አንድም

ሰውን ሁሉ እየሰበሰበ መንግሥቱን ላሳያችሁ እያለ ምትሐት ያሳያል ሆነ ባሉት ነበርና ።

፲ ወተሰእልዎ አርዳኢሁ እንዘ ይብሉ እፎ ይብሉ ጸሐፍት ኤልያስ ሀለወ ይምጸእ ቅድመ ፤

፲ መውደቃቸው ሞት መነሣታቸው ትንሣኤ መሰላቸው ጸሐፍት ኤልያስ እስቀድሞ ይመጣ ዘንድ እንዳለው የሚናገሩት እንደምን ነው እሉት ።

፲፩ ወእውሥእ እግዚእ እያሉሰ ።

፲፩ ጌታም መለሰ ።

ወይቤሉሙ እወ ኤልያስ ይቀድሞ መጸእ ።

እዎን ኤልያስ እስቀድሞ ይመጣል ።

ወያስተራትዕ ዙሉ ።

ሁሉን ያከናውናል ።

፲፪ ወባሕቱ እብለክሙ ከመ ኤልያስ ወድእ ሙጽእ ።

፲፪ ነገር ግን ኤልያስ ፈጽሞ መጥቶ እንዳለ ሙእያሙርዎ ።

እንዳለቁት ግለት እንዳልተቀበሉት እነግራችኋለሁ ወባሕቱ ገብሩ ላዕሌሁ ዙሉ ዘክመ ፈቀዱ ።

የወደዱትን አደረጉበት እንጂ ግለት ዓስበ ዘማ እደ ረጉበት እንጂ ወከማሁ ሰወልደ ዕጓለ እመሕያውኒ ሀለዎ ይሕምም እምነሆሙ ።

ወልደ ዕጓለ እመሕያው ክርቶስም እንደሉ ከላቸው መከራ ይቀበል ዘንድ አለው ።

፲፫ ወእምዝ አእሙሩ አርዳኢሁ ከመ በእንተ የሐንሰ ይቤሉሙ ።

፲፫ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ገብሩ ላዕሌሁ የነገራቸው ስለ የሐንሰ መጥምቅ እንደሆነ ዐወቁ የሐንሰ መጥምቅ ነው እሉ ።

በእንተ ወርጋዊ ዘይጸዓር ።

፲፬ ወበጸሐ ጎበ እሕዛብ ይቤሉሙ ሞንትነ ትትጎሥሥዎሙ ማር.፪.፲፯ ሉቃ ፱፻፱ ።

፲፭ ከሕዝቡ በደረሰ ጊዜ ለምን ታዳክሟቸዋ ላችሁ አላቸው ። ሐተታ ስምንቱን መምህራችሁ ወዴት ሄደ እያሉ ሲያደክሟቸው ቆይተዋል ። ወቀርብ ጎቤሁ ብእሲ ወሰገደ ሱቱ እንዘ ይቅመሐ ስል ወይብል ተሣሃል ሊተ ወልድየ ። ክነገር ያልገባ ሰው ነው ለብቻው ቆይቶ ሰገደለት እቤቱ ልጄን እድንልኝ አለው ።

እስመ እኩይ ጋኔን እኃዞ ቢሰ ጋኔን እድርበታልና ። ወበእርእስተ አውራጎ ይሣቅዮ ወርጎ እያየ ይጥለ ዋልና ምልክተ ወርጎ ሲሆን ደም ይመላል ብርድ ብርድ ይላል ዳዩ ይቀሰቀሳልና ጨረቃ እንጂ ባታመ ልኩ ነው ለማለት ።

ወመብዝነቶስ ያወድቆ ውስተ እሳት ወቦ እመ ያወ ድቆ ውስተ ማይ ።

ይልቁንም ብዙ ጊዜ ከእሳት ከወጋ ይጥለዋል ።

፲፮ ወእምጸእክዎ ጎበ አርዳኢክ ።

፲፮ ያድኑልኛል ብዩ ወደ ደቀ መዛሙርትህ አመጣሁት ።

ወስዕት ፈውሶቶ ።

ማዳን ተሳናቸው ።

፲፯ ወእምዝ እውሥእ እግዚእ እያሉሰ ።

፲፯ ከዚህ በኋላ ጌታችን መለሰ ፡ ወያቤ

ኦ ትውልድ ኢአማኒት ወእሉት ።

እንቢተኛ እሉተኛ ትውልድ ሐዋርያት ፤

እስክ ማዕዚኑ እሄሉ ምስሌክሙ ።

እስክመቼ ከናንተ ጋራ እናራሰሁ ።

ወእስክ ማዕዚኑ እትኤገሠከሙ እስክ መቼ ዝም

እላችኋለሁ አላቸው ። ሐተታ ንጉሥ በሌለበት

ጊዜ ከንቲባ መሥራት መቅጸት እንዳይገባው ባያውቁ

መምህራችን በሌለበት ጊዜ አይቻለንም ብለዋልና

እስክ መቼ ከናንተ ጋራ እናራሰሁ ንጉሥ ባለ

ጊዜ ከንቲባ መሥራት መቅጸት እንዳይገባው ባያውቁ

መምህራችን ሳለ ነው እንጂ ብለዋልና እስክ

መቼ ዝም እላችኋለሁ ሳለሁማ እኔ እደርገው የለ

ምን ሲል እንዲህ እለ ።

እምጽእ ሊተ ዝየ ።

ወዲህ እምጣልኝ አለ ።

፲፱ ወገሠጽ እግዚእ እያሉሰ ።

፲፱ ጌታ ገሠጸው ማለት ገዕ መንፈስ ርኩስ አለው ።

ወወዕእ ጋኔኑ እምላዕሌሁ ፡ ጋኔኑ ከሱ ወጣ ።

ወሐይወ ወልዱ በይእቲ ሰዓት ልጁ በዚያች ሰዓት ዳነ ።

፲፳ ወእምዝ ቀሪበሙ አርዳኢሁ እንተ ባሕ ቲቶሙ ይቤልዎ ሰእግዚእ እያሉሰ በእንተ ምንት ንሕነ ሰዕነ አውሕሉት ።

፲፳ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ቀርበው እኛ ማስወጣት ስለምን ተሣነን እሉት ።

፲፱ ወይቤሉሙ እግዚእ እያሉሰ በእንተ ሕጸተ ሃይማኖትክሙ ሉቃ ፲፯፡፮ ።

፲፱ ስለ ሃይማኖታችሁ ማነስ ማለት ሃይማኖት ባይኖራችሁ ነዋ አላቸው ።

እማን እብለክሙ እመ ብክሙ ሃይማኖት መጠነ ገጠተ ሰናፔ ።

ኢካፈን እይሻም ፍጽምት ናት ፍጹም ሃይማኖት ቢኖራችሁ ወትብልዎ ለዝ ደብር ፍልስ እምዘየ ጎበ ከህ ወይፈልስ ይህን ተራራ ከዚህ ተነሥተህ ወዲያ ሂድ ብትሉት እንጂሄድ ።

ወእልቦ ዘይሰእነክሙ ።

ቸግሯችሁ የሚቀር እንደሌለ በውነት እነግራችኋለሁ ። ሐተታ ሊጻፍ ባይቻል ነው እንጂ በሱ ጊዜ ተደርጓል በሱ ጊዜስ አልተደረገም በአብርሃም ሶር

ያዊ ጊዜ የተደረገውን መናገር ነው ። ስለቀ ጳጳሱ

አንድ አይሁዳዊ ወዳጅ ነበረው ከንጉሠ ተንባላት ወዳጆች ናቸው ያም ሲጠይቅ ያም ሲጠይቅ እየሄዱ ይገናኛሉ እየተከራከሩ ሊቀ ጳጳስ አይሁዳዊን ምላሽ ያሳጣዋል ከዕለታት አንድ ቀን ለባቸው ገብቶ ነገር ሠራ የኒህ የክርስቲያን ሃይማኖታቸው እንጂ ደካማ ነው አለው ፡ እንኪያ እየተከራከሩ ምላሽ ያሳጡ ችግራላቸው አለው ፡

ሰዚህማ ምልክት እንጅል የምትባል መጽሐፍ አለቻቸው ለእው ብክሙ ትላለች ፡ አድርጉ ብትላቸው አይሆንላቸውም አለው አሱን ሲያገኘው ነገሩን ያጣዋል ነገሩ ትዝ ሲለው አሱን ያጣዋል ከዕለታት ባንድ ቀን አሱ ባለበተ ነገሩ ትዝ አለው አባቱ የምጣይ ቅህ ኑሮኝ አንተን ባገኝህ ነገሩን እያጣሁት ነገሩ ትዝ ሲለኝ አንተን እያጣሁህ ነበር ፡ አሁን ግን ነገሩም ትዝ ብሎኛል አንተም መጥተሃል አለው ፡ ምንድነው አለው እንጅል የምትባል መጣፍ አለቻችሁን አለው ፡ አዎን አለው እንዲህ ትላለች አለው አዎን አለው ታደርጋላትሁን አለው ፡ አዎን አለው ሚመጠን አእላፍ ክርስቲያን የዚህ ሁሉ ክርስቲያን ንግ ሃይማኖት ተራራ አያህልምን እንኪያስ አድርገህ አሳየኝ አለው ቀን ሰጠኝ አለው ምስት ቀን ሰጠው ሂዶ ከእመቤታችን ሥዕል አመለከተ ልጄ እንዲህ ያለው ሳንተ አይደረግልህም የሚደረግላት ስምዖን ዘኢሐቲ ዓይኑ አለ ተርታ ሰው መሰሉ ከገበያ ዕንጨት ሲሸጥ ታገኘዋለህ ሂደህ ንገረው እኔን አለችህ በሰው ያለዚያ በጅ አይልህም አለችው ቢሄድ ሕንድ ነገረችው አገኘው እየፈራ ሂዶ በስተጓላው ልብሱን ያዘው አወቀብኝ ብሎ ተቆጣው ምን አድርግ ትላለህ በሀገርህ ድጋ አይኖርምን አለው እመቤታችን ልካኝ ነው ብሎ ነገሩን ገልጦ ነገረው ፡ እንኪያስ እኔን አትግለጠኝ ክርስቲያንን ባንድ ወገን አሕዛብን ባንድ ወገን ሰብስቦህ ካህናቱን ልብሰ ተክህና አልብስህ ቆየኝ አንተ እኔ የምሠራውን ሥራ እያየህ ሥራ ሕዝቡ አንተ የምትሠራውን እያዩ ይሥሩ ግ፩ ኪርያላይሶን አድርሰው ሰገደው ሲነሡ ተራራው ተነሣ በውስጡ ተያዩ ሲሰግዱ ይመለሳል ሲነሡ ይነግላል ምስት ጊዜ እንዲሁ አድርገው ባራተኛው እየወጣ የሚያውካቸው ውኃ ነበር ሂደህ ተጋረድላቸው ብሎት ቦታውን ለቆ ሂዶ ተጋርዶ ላቸዋል አንድም ለእው ብክሙ ብለህ መልስ ፤ ሰመዩ ደብረ በእንተ ትዕቢቱ ምንትኑ ዝ ደብር ቅድመ ዘሩባቤል እንዲህ ደብር የተባለ ዲያብሎስ ነው ፍጹም ሃይማኖት ቢኖራችሁ ሰይጣንን ውጣ ብትሉት ይወጣል ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ ፡

፳ ወዝንቱ ዘመድ ኢይመዕኢ ዘእንበለ በጾም ወዘእሉት ፡

፳ ይህ አብሮ አደግ ጋኔን ካልጾሙ ካልጸለዩ አይወጣም ፡ አንድም ይህ ደካማ ባሕርያችሁ

ካልጾሙ ካልጸለዩ ጋኔን አያወጣም ፡ አንድም ወዘመዶ ፍጥረትኒ መስዎ ለአስሐትያ እንዲል ፡ ይህ የፍጥረት ወገን የሚሆን ሰይጣን ካልጾሙ ካልጸለዩ አይወጣም ፡

፳፩ ወእንዝ ያንሶሱ ውስተ ገሊላ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ህለዎ ለወልደ ዕገለ እመሕያው ያግብእም ውስተ እደ ሰብእ ፡ ማቴ ፳፻፲፭ ግር ዘ፤ ፴፱ ሉቃ ፱ ፡ ፵፬ ፡

፳፩ ጌታ በገሊላ ሲመላለስ የሰውን ልጅ ያሲ ዙት ዘንድ አላቸው ፡

፳፪ ማለት እያዛለሁ ፡ ወይቀትልም ፡

፳፪ እምታለሁ ፡ ወእመ ማልስት ዕለት ይትነሣእ፤ በሦስት ቀን እነሣለሁ አላቸው ፡ ወተከዙ ጥቀ አርዳሊሁ ስሚረምዙ ዘንተ ፡ ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰምተው ፈጽመው አዘኑ ፡

በእንተ ውሂበ ጸባሕት ፡

፳፫ ወበጸሐሙ ቅፍርናሆም መጽሐ እሰ ጸባሕት ዲናር ይነሥኡ እምገዛ ጴጥሮስ ፡

፳፫ ቅፍርናሆም በደረሰ ጊዜ ከጴጥሮስ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች መጡ ፡ ወይቤልም ሊቅከሙሰ አይጸብሕኑ ጸባሕት ፡ መምህራችሁ አይገብርም አሉት ፡

፳፬ ወይቤ እው ፡

፳፬ የኔ መምህር እዎን ይገብራል እዎን አይገብርም አላቸው ፡

ወበዊኦ ውስተ ቤት አቅደመ እግዚእ ኢየሱስ ብሂሎቱ ከቤት በገባ ጊዜ ጌታ አስቀድሞ ጠየቀው ፡ ምንተ ትብል አ ስምዖን ፡

ስምዖን ሆይ ምን ትፈርዳለህ ነገሥተ ምድር እምገብመኑ ይነሥኡ ጸባሕት ወጋዳ ፡ ነገሥታት ያመት ግብርና እጅ መንሻ ከማን ይቀበላሉ ፡

እምገብ ውሉዶሙኑ ወሚመ እምገዛ ነኪር ፡ ከልጆቻቸው ነው ወይም ከሌላ አለው ፡

፳፭ ወይቤ እምገብ ነኪር ፡

፳፭ ከሌላ ነው እንጅ ልጆቻቸውማ ይገብሩን ያስገብሩን አለው ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ውሉዶሙሰ እንጋ እግዳዝያንኑ እሙንቱ ፡ እንኪያ ልጆቻቸው ነጻ ናቸዋ አለው እኔም ነፃ ነኝ ሲል ነው እንከስ ግዑዝ ውኦቱ ወልድ ብሎታል ሲቁ ፡

፳፮ ወባሕቱ ከመ ኢያንጉርጉሩ ሐር ውስተ ባሕር ወደይ መቃጥነ ፡

፳፯ ነገር ግን እንዳያዘኑ ከባሕር ሂደህ መረብህን ጣል ፡

ወዘቀዳሚ አሥገርክ ዓሣ ንሣእ ወከሥት አፋሁ ፡ መጀመሪያ የያዘኸውን ዓሣ ወሰደህ አፋን ከፈት ማለት ሆዱን ቅደደው ፡

ወትረከብ ውስቴቱ ሰጢጥራሰ ዘውእቱ ፪ቱ ድር ጎም ።

በውስጡም አራት ድሪም ታገኛለህ ። ኪያሁ ንሣእ ወህቦሙ ህየንቲየ ወህየንቲክ ።

እሱን ወስደህ ፪ን ስለኔ ፪ን ስላንተ ስጣቸው እለው ሐተታ ቁመቱ ፭ ፭ እይደለም ቢሉ በዘመን ብዛት ተርቷል ከገበረስ እጉድሉም እይገብር ብሎ የሚዛን ደገነት ነው ። ባሕር የዚህ ዓለም ሰጢጥራሰ የወን ጌል ምሳሌ ፩ ድርህም ፩ ክፍል ሁኖ መጻፏን ያጠያቃል ወንጌልን ገንዘብ እድርገህ ህየንቲየ አሕ ቁ፪ን ህገንቲክ እሥራኤልን እስተምር ቢል ነው ከ፪ም እንደ ሰውነቱ ገበረ እንደ እምላክነቱ ባሕርን እስገበረ ።

በእንተ ክርስቲያናዊት ትሕትና ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወበይእቲ ሰዓት ቀርቡ ገቢሁ እርዳኢሁ ለእ ግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብሉ መኑ እንጋ የዓቢ በመን ግሥተ ሰማያት ። ማር ፱፣ ፴፫ ። ሉቃ ፱፣ ፴፮ ። ማቴ ፡ ፲፱ ፣ ፲፩ ። ከዚያ ብዕዓን ሰጠው ከዚህ ገበረለት ሾመው እንጂ ሾመው ተባብለዋል ።

፪ በዚያች ሰዓት ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው በመንግሥተ ሰማይ በላይ የሚሆን ማነው አሉት ።

፫ ወጸውዓ ሕፃነ ወእቀመ ማእከሎ ። ብላቴና ጦርቶ በመካከላቸው አቆመው ።

፫ ወይቤ አማን እብለከሙ እመ ኢተመየጥ ከሙ ከመ ዝንቱ ሕፃነ ኢትበውኡ ውስተ ሙንግ ሥተ ሰማያት ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፣ ፳ ።

፫ ተመልሳችሁ ከየውሃት ጠባይዓዊ ደርሳችሁ እንደዚህ ሕፃን ካልሆናችሁ መንግሥተ ሰማይ እንዳትገቡ በእውነት እነግራችኋለሁ ።

፬ ወዘአትሐተ ርእሶ ከመ ዝንቱ ሕፃን ውእቱ የዓቢ በመንግሥተ ሰማያት ።

፬ እንደዚህ ሕፃን ሁኖ ራሱን ያዋረደ የመን ግሥተ ሰማይ ባለቤት ይሆናል ። ይህም ትሕትና የሚያስተምርበት ሕፃን አግናጥዮስ ምጥው ለአንበሳ ነው ። በአንጾኪያ የኢጥሮስ ምስተኛ ሁኖ ተሹሟል ።

፭ ወዘሂ ተወከፈ ፩ደ ሕፃነ ዘከመዝ በሰምየ ኪያየ ተወከፈ ፤

፭ እንደዚህ ሕፃን የሆነውን በኔ ስም የተቀበለ እኔን ተቀበለ ማለት እኔ እድርባታለሁ ።

በእንተ ዘተናገረ ኢየሱስ በሳዕለ ዕቅድት ። ፮ ወዘሂ አስሐቶ ለ፩ዱ እምአሉ ንኡሳን እለ የአምኑ ብየ ይጌይሶ ከመ ይእስሩ በከማዱ ማኅረፀ አድግ ወደስጥም ውስተ ልጐተ ባሕር ።

፮ በኔ ካመኑ ምእመናን አንዱን ያሳተ እህያ በመዘውር የሚፈጥሩበትን ወፍሮ ካንገቱ እስሮ ከጥልቅ ባሕር ቢያስጥሙት ይሻለዋል ። አንድም ጽኑ ቀኖና ሰጥተው በአንብዓ ንስሐ ቢያስጥሙት ይሻለዋል ።

፯ አሌ ሎቱ ለዓለም እመነሱት ዘይመጽእ ።

፯ ከሚመጣው መከራ የተነሣ ለሰው ሁሉ ወየለት ።

እስመ ግብር ይመጽእ መንሱት መከራ ግድ ይመ ጣልና ።

ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውእቱ ብጽሲ ዘያመጽአ ለመ ንሱት ።

ነገር ግን ዋዛ ፈዛዛ ተጫውቶ መከራን ለሚያመጣት ለይሁዳ ወየለት ።

፰ ወእመሂ እይከ አው እግርክ ታስሕተከ ምትራ ወግድፋ እምላዕሌክ ። ማቴ ፳፱ ፣ ማር ፱፣ ፴፪

፰ እጅህም ብትሆን ወይም እግርህ ብታስትህ ካንተ ቆርጠህ ጣላት ።

እስመ ይጌይሰክ ትባእ ውስተ ሕይወት ሐንካሰክ ወጽውሰክ እምእንዘ ብከ ፪ አዕዳው ወ፪ አእጋር ትት ወደይ ውስተ እሳት ዘለዓለም ።

ሁለት እጅ ሁለት እግር ኑሮህ ወደ ዘለዓለም እሳት ስትገባ እንካሳ ልምሾ ሁነህ ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና ።

፱ ወእመሂ ዓይንክ ታስሕተክ ምልኡ ወአው ጽኡ እምላዕሌክ ።

፱ ዓይንህ ብታስትህ አውጥተህ ጣላት ። እስመ ይጌይሰክ ነቋረክ ትባእ ውስተ ሕይወት እም ትባእ ምስለ ፪ሆን አዕይንቲክ ውስተ እሳተ ገሃነም ሁለት ዓይን ኑሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትገባ አንድ ዓይን ኑሮህ ወደ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ። አንድም ወእመሂ ዓይንክ ብለህ መልስ ኤጲስ ቆጶስህን ብትነቅረው ሻረው ፤ እስመ ይጌይ ሰከ የነቀፍኸውን ኤጲስ ቆጶስ ሹመህ ኑረህ ጳላ ገሃነመ እሳት ከምትገባ የነቀፍኸውን ኤጲስ ቆጶስ ሽረህ ኑረህ ጳላ መንግሥተ ሰማይ ብትገባ ይሻልሃልና ።

፲ ዑቁ ኢታስተኃቅርዎሙ ለ፩ እምአሉ ንኡ ሳን ። መዝ ፴፫ ፣ ፯ ።

፲ በኔ ካመኑ ምእመናን አንዱን እንዳትንቁ እንዳታቃልሉ አስተውሉ ። እብለከሙ ከመ መላእክቲሆሙ በሰማያት ወትረ ይሬአዩ ገጾ ለአቡዩ ዘበሰማያት ።

መላእክተ ፀቃይዎቻቸው ያባቱን ፊት ዘወትር ያያሉ ማለት መላእክተ ፀቃይዎቻቸው በባልግል ነት እንዳሉ እነግራችኋለሁ እንዳይቀስፏችሁ ማለት ነው ። አንድም መላእክተ ፀቃይዎቻቸው በባልግ

ልነት እንዳሉ አሳቸውም በባለሟልነት እንዳሉ እነግራችኋለሁ እንዳያስፈርዱባችሁ ማለት ነው ፡

በእንተ በግዕዝ ዘተሐጉለት ፡

፲፩ እስመ መጽሐ ወልደ ዕጻለ እመሕያው ይገሥሥ ወያድህን ዘተኃጉለ ፤ ሉቃ ፲፱፡ ፲ ፡

፲፩ ወልደ ዕጻለ እመሕያው ክርስቶስ የጠፋ ውን ሊሻ የተገዳውን ለያድን ሰው ሁኑዋልና ፡

፲፪ ምንተ ትብሉ ፡ ሉቃ ፲፱፡ ፮ ፡

፲፪ አንቀጽ ንስሐ ነው ምን ትፈርዳላችሁ ፡ እመቦ ብሕሊ ዘቦቱ ጀ አባግዕ ፤ መቶ በግ ያለው ሰው ቢኖር ወእመ ተገድፎ ፩ እምኔሆሙ ፤ ከመቶው አንዱ ቢጠፋበት ፤ አኮሁ የኃድማ ጀወዛተ ውስተ ገዳም ፡

ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ ፡ ወየሐውር ይገሥሥ ዘተገድፎ የጠፋበትን ሊፈልግ ይሄድ የለምን ፡

፲፫ ወእምከመ ረከቦ አማን አብለከሙ ከመ ይትፈራሃሐ በእንተአሁ ፈድፋድ እም ጀወዛ እለ ኢተገድፋ ፡

፲፫ ያገኘው እንደሆነ ካልጠፋት ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ ጠፍቶ በተገኘው ደስ ይለዋል ብዬ ያስ እንዲ ሰው በእውነት እነግራችኋለሁ ፡

፲፬ ከማሁኬ አይፈቅድ አቡዩኒ ዘበሰማያት ከመ ይትኃጉል ፩ዱ እምእሉ ንሑሳን ፡

፲፬ እንደዚህም ሁሉ ሰማያዊ አባቱ ከተነሣ ሕያን አንዱ ሊጉዳ አይወድም ፡ እንደም ምንተ ትብሉ ብለህ መልስ ፡ መቶ በገኝ የተባሉ መቶ ነገደ መላእክት ናቸው ከመቶው አንዱ ዲያብሎስ ቢወጣ በሱ ሥፍራ አዳም ቢገባ አዳም ቢወጣ አኮሁ የኃ ድግ ፤ ባርሕየ መላእክትን ትቶ ባሕርየ አዳምን ገን ዘብ ማድረጉን መናገር ነው ፡ ኢነሥእ ሰዘነሥእ እመላእክት ዘእንበሰ ዳዕሙ እምዘርዓ አብርሃም እንዲል ፤ ወእምከመ ረከቦ ፡ አዳምን ንስሐ ንብቶ ቢያገኘው አማን አብለከሙ ንስሐ ከማያሻቸው ከመላእክት ይልቅ ንስሐ በሚያሻው በአዳም መመ ለስ ደስ ይለዋል ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ ፡ ከማሁኬ አይፈቅድ አቡዩኒ ዘበሰማያት ከመ ይትኃ ጉል ፩ዱ እምእሉ ንሑሳን ፡ አሁን እንደ ተናገርነው ሰማያዊ አባቱ ከተነሳሕያን አንዱ ሊጉዳ አይወድም ፡

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ሰአጋው ተገሥጸ ፡

፲፭ ወእመኒ እበሰ ለከ እኩከ ሐር ወገሥጸ ለባሕቲትከ ፡ ዘሌዋ ፲፱፡፲፮ ፡ ሲራ ፲፱፡፲፫ ፡ ሉቃ ፲፯፡፫ ፡ ያዕ ፳፡፲፱ ፡

፲፭ ወንድምህ ቢበድልህ በብቻህ ሁነህ በብቻው አድርገህ ለባሕቲትከ ለባሕቲቱ ለብቻህ ሁነህ ለብቻው አድርገህ ብቻህን ሁነህ ብቻውን አድርገህ ምክረው ወእመ ሰምዓከ ረባሕኮ ለእኩከ ፡ የተቀበለህ እንደሆነ ረባኸው ጠቀምኸው ፡

፲፮ ወእመሰ አሰምዓከ ንሣእ ምስሌከ በዳ ግም አሐደ ፡ ዘዳ ፲፮፡፲፭ ፡ ዮሐ ፳፡፲፯ ፡ ፪ቆሮ ፲፫፡፩ ፡ ዕብ ፲፡፳፰ ፡

፲፮ ባይቀበልህ ግን በሁለተኛው አንድ ሰው ጩምረህ ምክረው ፡ አው ጀተ ፡

አናንተን ባይቀበል ሁለት ሰው ጩምረህ አንተ ሦስ ተኛ ሁነህ ምክረው ፡

እስመ በአፈ ጀቱ ወፎቱ ሰማዕት ይቀውም ኩሉ ነገር ቆሁለት ምስክር ነገር ይጸናልና ፡ ንሣእ አሐደ ፡ በሦስት ምስክር ነገር ይጸናልና ፡ ንሣእ ጀተ ፡ አን ድም ባምስት ምስክር ነገር ይጸናልና ፡ ንሣእ ጀተ አው ፫ተ ፡

፲፯ ወእመሰ አሰምአሙ ሎሙሂ ንግራ ለቤተ ክርስቲያን ፡ ፩ ቆሮ. ፩፡፱ ፡ ጀተሰሉ ፫፡፲፫ ፡

፲፯ እሳቸውንም ባይቀበል ንግሩ ለጉባኤ ይላል የፍርድ መጣፍ ባንድ ደወል ለሚሰበሰቡ ንጉሩ እኒያን ባይቀበል ለቤተ ክርስቲያን ንጉሩበት ፡

ወእመሰ ለቤተ ክርስቲያን አሰምዓ ይኩን ከመ አረማዊ ወመጽብሐዊ ፡

ቤተ ክርስቲያን ንም ባይሰማት እንደ አረማዊ እንደ መጽብሐዊ ይሁን ማለት ይለይ ፡ ሐተታ ወንድሙን ቢበድል እግዚአ ብሔርን የካደ ይመስል ይለይ ማለቱ ስለምነው ቢሉ ፡ ወንድሙን ከበደለ ከሥጋው ከደሙ ይከለክ ላል ከሥጋው ከደሙ ከተከለከለ እንደ አረማዊ እንደ መጽብሐዊ መሆኑ ነውና ፡ አንድም የሚያየውን ወንድሙን መበደሉ እግዚአብሔርን መበደሉ ነውና

፲፰ አማን አብለከሙ ዘአሰርከሙ በምድር ይኩን እሱረ በሰማያት ፡ ዮሐ ፳፡፳፫ ፡

፲፰ ከምድራውያን ነገሥታት ከሌዋውያን ካህ ናት ወገን ያይደለን መለየቱ እንደምን ይሆናል ትሉኝ እንደሆነ በምድር ያሰራችሁት በሰማይ የታ በረ እንዲሆን ፡

ወዘፈታሕከሙ በምድር ይከውን ፍቱሐ በሰማያት በምድር የፈታችሁት በሰማይ የተፈታ እንዲሆን በውነት እነግራችኋለሁ ፡ እንዳለፈው ፡ ም ፲፯ ቍ ፲፱

፲፱ ወዓዲ አብለከሙ ለእመ ኃብሩ ፪ አው ፫ እምኔከሙ በውስተ ምድር በእንተ ኩሉ ግብር ዘሰ አሉ ይትገበር ሎሙ በሀበ አቡየ ዘበሰማያት ፡

፲፱ ያውሰ ቢሆን ጥቂት ነን ብዙ አይደለን መሰየቱ እንደምን ይሆንልናል ትሉኝ እንደሆነ ከና ንተ ወገን ሰለሚሹት ነገር በዚህ ዓለም ሁለቱ ወይም ሦስቱ አንድ ቢሆኑ በሰማይ አባቱ ዘንድ የሚሹት ነገር ይደረግላቸውዋል ብዬ እነግራችኋለሁ ፡

፳ እስመ ገብ ህለው ጀቱ ወፎቱ ጉብአን በስምየ ሆየ እሂሉ እነ ማእከሎሙ ፡

፳ ሁለቱ ሦስቱ በሰሜ አምነው አንድ ቢሆኑ አንድ በሆኑበት እኖራለሁ ማለት በአድሬባቸው እኖራለሁና ፡ ሐተታ ወልስቱ የተባሉ አንባቢ ተር

ጳጴጥ መጽሐፍ ናቸው ። አንድም ናዛዚ ተናዛዚ ጌር ላእከ ናቸው ። አንድም ንጽሐሥ ንጽሐ ነፍስ ንጽሐ ልቡና ናቸው ። ሃይማኖት ትውከል ተፋቅር ናቸው ።

ጳጴ ወእምዝ ቀርቦ ሲጥርስ ወይቤሉ እግዚእ ሚመጠን እመ እበሰ ሊተ እኩየ እገድግ ሉቱ ሉቃ ፲፱፻፱ ።

ጳጴ ከዚህ በኋላ ሲጥርስ እቤቱ ወንድሜ ምን ያህል ቢበድለኝ ይቅር ልበለው ። እስከ ሰብዕኑ እስከ ሰባት ድረስ ነውን አለው ።

ጳጴ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ኢይብለከ እስከ ሰብዕ ።

ጳጴ እስከ ሰባት እልልህም ፤ አላ እስከ ሰባት በበሰብዕ ሰባቱን አንድ ሸባቱን አንድ እያልከ እስከ ሰባ ነው እንጂ ፤ አንድም እስከ ሰብዕ በበሰብዕ ሰባውን አንድ እያልከ እስከ ሰባት ነው እንጂ አለው ።

በአንተ ምሳሌ አግብርት ወፈድዮት ዕዳ ።

ጳጴ ወበእንተዝ እብለከሙ ትመስል መንግሥ ሥተ ሰማያት ብእሴ ንጉሠ ዘፈቀደ ይትሀሰበሙ ለአ ግብርቲሁ ።

ጳጴ ንስሐ የሚገባ ስለሆነ መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ፤ ሕገ ወንጌል ተስፋ ፤ ተስፋ ኢየሱስ ከርስቶስ ብላቴኖቹን ሊቂጣጠራቸው የወደደ ንጉ ሥን ትመስላለች ።

ጳጴ ወሶበ አጋዝ ተሐስቦቶሙ አምጽኡ ሉቱ አሐደ ዘይፈድዮ አልፈ መካልየ ።

ጳጴ በተቆጣጠራቸው ጊዜ የእልፍ ወቂት ባለዳ አመጡለት ።

ጳጴ ወኃጢኦ ዘይፈድዮ አዘዘ እግዚአ ይሢ ጥምምስለ ብእሴቱ ወምስለ ውሉዱ ።

ጳጴ የሚከፍለው ቢያጣ ከልጆቹና ከሚስቱ ጋራ ሽጡት ብሎ አዘዘ በወንጌልስ መሸጥም የለ ተገዝቶ ደሞዝ አውጥቶ ይከፈለኝ ሲል ነው ። ወኩሉ ዘቦ እስከ ይፈዳ ።

ጳጴ እልፍ ወቂት እስኪከፍል ድረስ ።

ጳጴ ወወደቀ እንከ ውሕቱ ገብር ወሰገደ ሉቱ ወእስተብቀዮ ። ያ ባሪያ ወደቆ ማለደው ፤ እንዘ ይብል እግዚአ ተዓገሠኒ እቤቱ ታገሠኝ ። ወኩሉ አፈድየከ ። እልፍ ወቂት እከፍልሃለሁ ብሎ ።

ጳጴ ወምህር እግዚአ ለውሕቱ ገብር ወዕዳሁኒ ጎደገ ሉቱ ፤

ጳጴ ለዚያ ባሪያ ጌታው አዘነለት ዕዳውን ሁሉ ተወለት ።

ጳጴ ወወገኦ ውሕቱ ገብር ረከበ አሐደ ገብረ አምነ አብያጌሁ ዘይፈድዮ አልፈ ዲናረ ።

ጳጴ ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ወገን የመቶ ወቂት ባለዳ አገኘ ።

ወአገዞ ውነቆ እንዘ ይብል ሀበኒ ዘትፈድየኒ ።

ገንዘቤን ሰጠኝ ብሎ እስጢጋቆ ያዘው ።

ጳጴ ወወደቀ ውሕቱ ገብር ታጎተ እገሪሁ ወእስተብቀዮ እንዘ ይብል ተዓገሠኒ ።

ጳጴ ያ የጌታ ባርያ ታገሠኝ ማለት ቀን ሰጠኝ ብሎ ወደቆ ማለደው ፤ ወኩሉ አፈድየከ ። ጥቂት ጥቂት እያልሁ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ።

፴ ወዓበዮ ወሐረ ወሞቅሐ ፤

፴ ብትከፍለኝ ከፈለኝ ያለዚያ አይሆንም ብሎ አስሮ አጋዘው እስከ ይፈድዮ ፤ እስኪከፍለው ድረስ ።

፴፩ ወርአዮሙ አግብርተ እግዚአ ዘገብረ ተከዙ ጥቀ ፤

፴፩ የጌታው ባሮች ባልንጀሮቹ ያደረገውን አይ ተው ፈጽመው አዘኑ ፤

ወሐዊሮሙ ነገርም ለእግዚአሙ ዙሉ ዘገብረ ፤ ሂደው ያደረገውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት ፤

፴፪ ወእምዝ ጸውዖ እግዚአ ኦ ገብር አኩይ ዙሉ ዕዳ ጎደገ ለከ ።

፴፪ ከዚህ በኋላ ጌታው ጦርቶ አንት ከቶ ባርያ ዕዳህን ሁሉ ተውሁልህ ። እስመ እስተብቃዕከኒ ።

፴፫ ማልደኸኛልና ሰለ ማለድኸኝ አኮሁ መፍ ትው አንተሂ ትምህር ውእተ ገብረ ቢጸከ በከመ እነ መሀርከኩ ።

፴፫ እኔ እልፍ ወቂት እንደተውሁልህ አንተስ ልትተው አይገባህም ነበርን ።

፴፬ ወተምዓ እግዚአ ወመጠዎሙ ለእለ ይሣ ቅይዎ ።

፴፬ ጌታው ተቆጥቶ እሱ ለሰው ካላዘነ ብሎ መከራ ሥቃይ ለሚያጸኑበት ሰጠው ።

እስከ አመ ይሄልጥ ዙሉ ዘይፈድዮ ።

እልፍ ወቂት እስኪከፍለው ድረስ ።

፴፭ ከማሁኬ አቡየኒ ሰማያዊ ይገብር ለከሙ እመ አጋደግሙ እበሳሆሙ ለቢጽከሙ እምኩሉ ልብከሙ ።

፴፭ እንደዚህም ሁሉ የወንድሞቻችሁን ኃጢአት በፍጹም ልቡናችሁ ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባቴም እንዲህ ያደርግባችኋል ። አንድም ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብለህ መልስ መንግሥተ ሰማያት አብ መላእክትን ሊቂጣጠራቸው የወደደ ንጉ ሥን ትመስላለች አለ እሱ ነው ማለት ነው ። ወሶበ አጎዝ ተሀሰቦቶሙ ። በተቆጣጠራቸው ጊዜ ፍጹም ኃጢአት የሠራ አዳምን አመጡለት ። ወኃጢኦ ዘይፈድዮ ። ሃይማኖት ምግባር ቢያጣበት ። እዘዘ ይሲጥም በሱ በሐዋን በልጆቹ ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ ስንፈረደባቸው ። በአዳም ሁሉን መናገር ነው እንደም መምህረ ንስሐ ነው ፤ እዘዘ ይሢጥም ፤ በእዋ ላቱ ደዌያትን ፈረደበት ፤ ወኩሉ ዘቦ ቀናኖውን እስ

ከፈጽሞ ድረስ ፡ ወወድቀ ወአስተብቁ፡ በድየሃለሁ
ይቅር በሰኝ፡ ወክሎ እፈድየክ ፡ ቀናናየን እፈጽማለሁ
አለው ፡ ወምህር ፡ አዘነሱት ፡ ኃጢአቱን አስተሰረ
የለት ፡ ወወጊኦ ፡ ኃጢአቱ ከተሰረየለት በኋላ ከሐ
ዘቡ አንድ ተነሃላሂ አገኘ ፡ ወአኃዞ ወሐነቆ ፡
መጽሐፍ ያዘዘውን ፈጽሞ ብሎ አስጨንቆ ያዘው ፡
ወወድቀ ወአስተብቁ፡ ፤ ቀናናየን ልፈጽሞ ብሎ
ማለደው ፡ ወአበየ ወሞቆሐ ፡ ብትፈጽም ፈጽሞ
አስዚያ አይሆንም ብሎ አወገዘው ፡ አስከ ይፈድሮ ፤
ቀናናውን አስከፈጽሞ ድረስ ፤ ወርአየሙ አብያ
ጌሁ ፡ መላእክት አይተው ፈጽመው አዘኑ ሰው
ለሰው እንዲህ ይጨክናል ብለው ፤ ወሐዊሮሙ ነገ
ርዎ ፡ ሂደው የሠራውን ሥራ ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት
ሐተታ መንገሩስ የለም የነገሩት ዐውቆ ሥራ እን
ዲሠራ ዐውቆ ሥራ መሥራቱን መናገር ነው ፡
ወአምዝ ጸውዖ ፡ ከዚህ በኋላ በደዌ ጸረው ፡ ወይ
ቤሎ ፤ አንተ ከፋ ቂስ እኔ ኃጢአትህን ሁሉ አስተ
ሰረይኩልህ ፤ እስመ አስተብቃዕከኔ ፡ ማልደኸኛልና
ሰለማለድኸኝ ፡ አኩሁ መፍትሔ እኔ ይቅር እንዳል
ኩህ አንተህ የወንድምህን ኃጢአት ልታስተሰርይ
ለት አይገባህምን ? ተመየጥ አንተ ወአን ተወክፍኩ
ሀየንቴክ ሞተ በከመ ተወክፈ ክርስቶስ ሞተ ሀየን
ቴየ ወሀየንተ ዙሎሙ ልትለው አይገባህም ነበር
አለው ፡ ወተምን ወመጠዎ ፡ ፈርዶ መከራ ለሚያ
ጸኑበት ለደዌያት ሰጠው ፡ እስከ ይፈዲ ፡ ቀናናውን
እስከፈጽሞ ድረስ ፡ ወከማሁኬ ፡ የወንድማችሁን
ኃጢአት በፍጹም ልቡናችሁ ይቅር ከላላችሁ ሰማ
ያዊ አባታችሁ አሁን እንደተናገርሁት ያደርግባች
ኋል ፡

በአንተ ዘተግገሠ ኢየሱስ እም ኢየሩሳሌም ፡
ምዕራፍ ፲፱ ፡

፩ ወሶበ ፈጸመ እግዚአ ኢየሱስ ተንሥኦ እም
ገሲላ ወሐረ ወበጽሐ ውስተ ብሔረ ይሁዳ ማዕዶተ
ዮርዳኖስ ፡ ማር ፲ ፡ ፩ ፡

፪ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ይህን ነገር አስ
ተምሮ ከፈጸመ በኋላ ከገሲላ ወጥቶ የዮርዳኖስ ማዶ
ወደሚሆን ወደ ምድረ ይሁዳ ደረሰ ፡

፫ ወተለውዎ አሕዛብ ብዙኃን ፡
፬ ብዙ ሰዎች ተከተሉት ፡
ወፈወሶሙ በሀየ ፡ በዚያም አዳናቸው ፡
በአንተ ኪዳን ዘኢይትፈታሕ

፭ ወመጽሐ ገቢሁ ፈሪሳውያን ያመክርዎ ወይ
በልዎ ፡ ማር ፲ ፡ ፪ ፡

፮ ፈሪሳውያን ሊፈትኑት እንዲህ ሊሉት መጡ
ይከውናሁ ሉበእሴ ንዲን ብእሴት በኩሉ ዘአበሰት
ሎቱ ላትሰሰንበት ደረቀች ስኔፈች ብሎ ለሰው
ሚስቱን መፍታት ይገዛልን አሉት ፡

፫ ወአውሥኦ መላሰ ፡ ወይቤሎሙ ኢያንበብ
ከሙኑ በውስተ ኦሪት ዘከመ ፈጠሮሙ እምትካት
ተባዕተ ወአንስተ ፡ ዘፍ ፩ ፡ ፳፮ ፡

፬ ፕንቱን አዳምን ወንድ ሔዋንን ሴት አድ
ርጎ እንደፈጠራቸው በኦሪት እንደተጻፈ አልተመለ
ለከታችሁም አላቸው ፡ ብእሴ ወበእሴተ ገብሮሙ
ተባዕተ ያለውን ብእሴ አንስተ ያለውን ብእሴተ
አለ ፡

፭ ወይቤ ወበእንተዝ የኃድግ ብእሴ አባሁ
ወአዎ ወይተልዎ ለብእሴቱ ዘፍጁ ፳፬ ፡ ፩ ቆሮ ፳፻
፲፮ ፡ ኤፌ ፭ ፡ ፴፩ ፡

፮ ሰለዚህ ነገር ሰው አባት እናቱን ትቶ
ሚስቱን ተከትሎ ይሄዳል ፡ ሐተታ ፡ ቆላ ብትሆን
ቆላ ይወርዳል ደጋ ብትሆን ደጋ ይወጣል ፡
አንድም አሱ ፈቃድ ቢነሣበት በናቴ ላድርገው አይ
ልም አሷም ፈቃድ ቢነሣበት ባባቴ ላድርገው አት
ልምና አንድም በግብር አንድ ይሆናሉና ፡ ወይተ
ለዎ አባግን ቀርሜሎስ እንዲል ይትላጸቃ ሲል ፤
ወይከውት ፪ ሆሙ አሐድ ሥጋ አንድ አካል ይሆ
ናሉ በግብር አንድም ወንዶች ቢወልዱ ያንተ
ናቸው ሴቶች ቢወልዱ ያንቺ ናቸው አይባባ
ሉምና ፡ አንድም አሱን ቢመስሉ ያንተ
ይሁኑ አትለውም እሷን ቢመስሉ ያንቺ ይሁኑ
አይላትምና ፡ አንድም በዚህ ዓለም ሳሉ በሕጋቸው
ጸንተው ዐሥራት በኩራት ቀዳምያት አውጥተው
እንግዳ ተቀብለው ሥጋውን ደሙን በሚገባ ተቀ
ብለው ቢኖሩ በወዲያውም አንድ ዓለም ወርሰው
አንድ ዘሐይ ሞቀው ይኖራሉና ፡

፫ ናሁኬ ኢኮኑ ፪ተ ፡
፬ እነሆ ሁለት አይባሉም ፡
አላ አሐዱ ሥጋ እሙንቱ ፡
አንድ አካል ናቸው እንጂ ፡
ዘእግዚአብሔር አስተፃመረ ሰብእ ኢይፈልጥ ፡
እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለይም
አትለይ ሲል ነው ፡

፭ ለምንት እንከ አዘዘ ሙሴ የሀብዎ መጽ
ሐፈ ንጽጋቲሃ ወይድኃርዎ ፡ ዘዳ ፳፮ ፡ ፩ ፡

፮ እንዲህ ከሆነ ሙሴ የምትፈታበትን ነውር
የሚናገር ደብዳቤ ስጥቶ ይፍታት ብሎ ለምን አዘዘን
አሉት ፡

፭ ወይቤሎሙ ሙሴስ አዘዘከሙ በከመ እከየ
ልብከሙ ትድኃሩ አንስቲያክሙ ፡

፭ ሙሴስ እንደ ልቡናችሁ ከፋት ሚስቶቻ
ችሁን ትፈቱ ዘንድ አዘዘችሁ ፡
ወእምፍጥረትስ አኮ ከማሁ ዘተገብረ ፡
ፕንቱን ግን የታዘዘው እንዲህ አይደለም አላቸው
ሐተታ ፡ አንዲት ሴት ላንድ ወንድ አንድ ወንድ
ላንዲት ሴት ነው እንጂ የሞተችበት የሞተ
ባት በፈቺው ዮር የሚናደዱ ሆኑ ፡ ሙሴ ወደ እግ

ዚአብሔር ቢያውልክት የሞተበት ያግባ ብሎታል ሲጸላት ጊዜ ወንዱ ልቧን እያሸ የሚገድላት ሆነ ሴቲቱም መርዝ አጠጥታ ሥራይ አብልታ የምትገድለው ሁናለችና እንዲህ አለ ።

ወእነሂ እብላክሙ ዙሉ ዘይድንር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ ለሊሁ ረሰዖ ዘማ ማቴ-፩ ፡ ፱፪ ። ማር ፲ ፡ ፲፩ ። ሉቃ ፡ ፲፮ ፡ ፲፰ ፡ ፩-፭ ፡ ፩ ፡ ፲ ።

፪ እኔም ሳትሰበንበት ደረቀች ሰነፈች ብሎ ሚስቱን የሚረታ ሁሉ ዘማ አሰኛት ብዩ እነግራችኋለሁ ።

ወእንተ ደጋርዋ ዘእውሰበ ዘመወ ።

በነውር የተረታችሁትንም ያገባ በደለ ።

፲ ወይቤልም አርዳኢሁ እመ ከመዝ ውለቱ ሥርዓተ ብእሲ ወብእሲት ኢርቱፅ እውሰቦ ።

፲ የባልና የሚስት ሥራት እንዲህ ከሆነ ማለት ሰነፈች ደረቀች ብሎ መፍታት የማይገባ ከሆነ ሊያገቡ አይገባም እሉት ።

፲፩ ወይቤሉሙ እኮ ለዙሉ ዘይትከሃል ዝንቱ።

፲፩ ይህ ንጽሕ ጠብቆ መኖር ለሁሉ አይቻልም ዘእንበለ ለዙተውህቦ ።

ሀብተ ንጽሕ ለተሰጠው ግዕዛኑ ለጸናለት አራቱ ባሕርያት ለተሰማሙለት ነው እንጂ ።

፲፪ እስመቦ ሕፅዋን እለ ከማሁ ተወልደ እም ከርሠ እኞሙ ።

፲፫ ከእናታቸው ማገፀን ጀምሮ ሕፅዋን ሁነው የተወለዱ እሉና እንደ እባ ባይሉል ልጆች ሙጻዓ ስንት ብቻ ነበራቸው ።

ወቦ ሕፅዋን እለ ሐፀውዎሙ ሰብእ ።

ጋላ ሻንቅላ ሕፅዋን ያደረጋቸው እሉና ለኒያ ነው እንጂ ወቦ ሕፅዋን እለ ሐፀው ርእሶሙ በእንተ መነግሥተ ሰማያት ።

ከቤተ መንግሥት እንበላለን እንጠጣለን ብለው ሕፅዋን የሆኑ እሉ ለኒያ ነው እንጂ ።

ሐተታ ፡ ይህስ አይደነትም አህያን አልተዋጋም በሬን አልተራገጠም ብሎ ። እስመ ቦ ሕፅ ሕን ከናታቸው ማገፀን ሕፅዋን ሁነው የተወለዱ እሉና ለኒያ ነው እንጂ ፤ እለ ኤርምያስ ቀደስኩክ እምከርሠ እምከ እንዲል ፤ ወቦ እለ ሐፀ ውዎሙ ሰብእ ። መምህራን መክረው አስተምረው ንጹሐን ያደረጋቸው እሉና ለኒያ ነው እንጂ ። ሙሴ ኢያሱን ኤልያስ ኤልሳዕን ወቦ እለ ሐፀው ርእሶሙ በእንተ መነግሥተ ሰማያት ፤ ባሕርያቸው ደካማ ነውና አይችሉትም ብሎ ነው እንጂ ከሕገ ሥጋ ሕገ ነፍስ ከሕገ እንስሳ ሕገ መላእክት እንዲበልጥ ታውቆ የለም መነግሥተ ሰማያትን እንወርሳለን ብለው ንጽሕ ጠብቀው ከሴት ርቀው የሚኖሩ እሉና ለኒያ ነው እንጂ ወዘሰ ይከል ተግግሮ ለይትግገሥ ።

መታገሥ የሚቻለው ማለት ንጽሕ ጠብቆ ከሴት ርቆ እናራለሁ የሚል ግን ንጽሕ ጠብቆ ከሴት ርቆ ይኑር ።

በእንተ ሕፃናት እለ መጽእ ጎበ ኢየሱስ ፤

፲፫ ወእምዝ እምጽኡ ሎቱ ሕፃናት ከመ ያን ብር እዴሁ ላዕሌሆሙ ወይጸሊ ። ማር ፲ ፡ ፲፫ ሉቃ ፡ ፲፰ ፡ ፲፮ ።

፲፫ ከዚያ በኋላ እጁን ይጭንባቸው ዘንድ ማለት በእንብርተ እድ ይባርካቸው ዘንድ ሕፃናትን ይዘው መጡ ። በኤልሳዕ ልማድ ሕፃናት መጥተው ዕርግ በራህ ብለው ዘበቱበት ሁለት ድባት እስንስቶ ፱፪ ሕፃናት እስፈጂ የነቢዩ እግዚአብሔር መርገሙ እንዲህ የጉዳ በረከቱ እንደምን ይጠቅም ብለው እያመጡ የሚያስባርኩ ሁነዋልና በዚያ ልማድ አመጡለት ።

ወገሠጽዎሙ አርዳኢሁ ለእለ አምጽእዎሙ ። አባቶቻቸው ያመጧቸው ሕፃናትን ተቆጧቸው ይጠቀጥቁናል ብለው ፤ እንድም ሕፃናትን ያመጧቸው አባቶቻቸውን ተቆጧቸው ትምህርት ያስፈቱናል ብለው ።

፲፬ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ጎድግዎሙ ለእሉ ሕፃናት ኢትከልእዎሙ ይምጽእ ጎበዩ ማቴ ፲፰ ፡ ፫ ።

፲፭ ወደኔ ይመጡ ዘንድ ሕፃናትን ተዋቸው እትከልከሏቸው እለ እስመ ለዘከመ እሉ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።

መነግሥተ ሰማያት ወንጌል የምትነገር እንደነዚህ ላሉ ነውና እንድም መንግሥተ ሰማያት የምትወረስ እንደነዚህ ላሉ ነውና ።

፲፮ ወእንበረ እዴሁ ላዕሌሆሙ ወኃለፈ እምሆየ ።

፲፯ እጁን ጭና ባርኳቸው ከዚያ ሄደ እነዚህም ከ፪የ የሚበዙ ናቸው ከኒህም ከ፫ጺምንት ያልደረሰ ሊቀ ጳጳስነት ጳጳስነት ኤጲስቆጶስነት ያልተሾመ የለም ከነዚህም እንዱ አገናጥዮሰ ምጥው ለእንበሳ ነው ።

በእንተ ወሬዛ ባዕል ።

፲፰ ወናሁ መጽእ ፩ ብእሲ ወይቤሉ ሊቀ ኄር ምንተ እግበር እምሠናያት ከመ እረስ ሕይወተ ዘለዓለም ። ማር ፲ ፡ ፲፮ ሉቃ ፡ ፲፰ ፡ ፲፭ ።

፲፱ እንድ ሰው መጥቶ መምህር የማታልፍ መንግሥተ ሰማያትን እወርስ ዘንድ ከበጉ ነገር ወገን ምን ላድርግ አለው ።

፲፯ ወይቤሉ ምንተ ትብላኒ ኄር ።

፲፯ እላመነም ብሎ ሳታምንብኝ ለምን ኄር ትለኛለህ አለው ። እንድም ኄር ብለው ኄር ይለኛል ብሎ በተንኮል መጥቷልና የሕሊናውን

አውቆት ጌር ብለው ጌር ይለኛል ብለህ ለምን ጌር ትለኛለህ ።
አልቦ ጌር ዘንጋለ ፩ እግዚአብሔር ።
ካንድ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር የለም አለው ።
ወአመሰ ትፈቅድ ትባክ ውስተ ሕይወት ዕቀብ ትእዛዛት ። ወደ ሕይወት ማለት መንግሥተ ሰማያት ትገባ ዘንድ ከወደድህስ ሕግጋትን ጠብቅ ዘፀ ፩ ፡ ፲፫ ፡ ፲፪ ፡ ፲፭ ፡ ፲፮ ።

፲፭ ወይቤሎ አይቴኑ ዕቀብ ።
፲፭ ማን ማን ልጠብቅ ። ዘአፃቅቦን የምጠብቃቸው ማን ማን ናቸው አለው ።
ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ኢትቅትል ነፍሰ ።
ጌታም ነፍሰ አትግደል ።
ኢትዘመ ። አትሰሰን ።
ኢትሰርቅ ። አትሰረቅ ።
በሐሰት አትመሰከር ።

፲፬ አክብር አባከ ወአመከ ።
፲፬ አክብር ማለት አባትህን እናትህን ርዳ ።
ወአፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍሰክ ።
ባልንጀራህን እንደ ራሴህ ወደድ አለው ።

፩ ወይቤሎ ወሬሃ ዘንተሰ ዙሎ ግቀብኩ እም ንዕስየ ።

፩ ይህንሰ ሁሉ ከእፃንነቴ ጀምራ ጠብቄያለሁ ፤ ምንት እንከ ተርፈኒ ።
ምን ቀረኝ ዘተርፈኒ የቀረኝ ምንድነው አለው ።
ወነጾሮ እግዚአ ኢየሱስ ወአፍቀሮ ።
ጌታ አይቶ ወደደው ።

፳፩ ወይቤሎ አሐቴ ተርፈተክ ።
፳፩ አንዲት ቀርታሃለች አለው ።
እመሰ ፈቀድክ ፍጹመ ከመ ትኩን ሑር ጠሂጥ ዙሎ ጥረተክ ወሀብ ለነዳያን ።
ፍጹምነትሰ ከወደድህ ሂደህ ገንዘብህን ሁሉ ሽጠህ ለነዳያን ስጥ አለው ።
ወታጣሪ መዝገብ ዘበሰማት በሰማይ መዝገብ ታገኛለህ ማለት መንግሥተ ሰማያትን ትወርሳለህ ።
ሐተታ እርድና ከምጽዋት ነገረው ሑር ሂጥ ብሎ እርድና ሀብ ብሎ ምጽዋትን ። አንድም ነዳያን ላም በሬ ፈረሰ በቅሎ ቢሰጧቸው ወጥቶ ወርዶ መሸጥ አይሆንላቸውምና ፤ ዳግመኛ የከብቱን ዋጋ የሚያውቅ ባለቤቱ ነውና ፤ አንዳገኙ እንዳይጥሉት ።
ወነፃ ትልወኒ ።
ለጊዜው በእግር ተከተለኝ ፍጹሚው በግብር ምስለኝ አለው ።

፳፪ ወሰሚዎ ወሬሃ ዘንተ ነገረ ወሐረ እንዘ ይቴክዝ ።

፳፪ አሉም ይኸን ነገር ሰምቶ እያዘነ ሄደ ።
እስመ ብዙኅ ጥሪቱ ።

ገንዘቡ ብዙ ነውና ። ሂጥ ቢለው ሰንቱን ይሸጣል ብሎ አንድም እሴን መከተል ሽቶ ነበርና ሑር ቢለው ። አንድም ፍጹምነት ሽቶ ነበርና አሐቴ ተርፈተክ ቢለው ።

፳፫ ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ ለአርዳ ኢሁ አማን እብሰከሙ ከመ ባዕል እምዕጹብ ይበውእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ።

፳፫ ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ባለጸጋ ጩርሶ መጽውቶ በጭንቅ መንግሥተ ሰማያት ይገባል ብዩ እንዲገባ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው ።

፳፭ ወካዕበ ዕብላከሙ ይቀልል ይገልፍ ገመል አንተ ሰቀረተ መርፍዕ እምባዕል ይባእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፭ ዳግመኛ ባለጸጋ መንግሥተ ሰማይ ከሚገባ ገመል በመርፌ ቀዳዳ በያልፍ ይቀላል ብዩ እነግራችኋለሁ ፤ ሐተታ ባይጻፍ ነው እንጂ በሱ ጊዜ ተደርጓል ። በሱ ጊዜሰ አልተደረገም ደቀ መዝሙሩ ታዴዎስ ያደረገውን መናገር ነው ይህን ሲያስተምር ነጋድያን ገመል ጭነው መጡ በቃል ያስተማርኸንን አድርገህ አሳየን አሉት እንጥረኝ ወዳጅ ነበረውና መርፌ ሰደድልኝ አለው ነገሩን አስቀድሞ ሰምቷልና ቀዳዳውን አስፍቶ ሰደደሰት ምን ቢሰፋ ገመል ያሳልፋል ያንተንም ዋጋ እግዚአብሔር አያስቀርብህ እንደጥንቱ አድርገህ ሰደድልኝ አለው እንደጥንቱ አድርጎ ሰደደለት ሦስት ጊዜ እያመለሰሰ አሳይቷቸዋል አንድም አይሁዳዊ እምኖ ተጠምቆ መንግሥተ ሰማያት ቢገባ አረማዊ እምኖ ተጠምቆ መንግሥተ ሰማያት ከገባ ይቀላል ብዩ በውነት እነግራችኋለሁ አይሁዳዊ እያደርገውም አረማዊ ያደርገዋል ማለት ነው ።

፳፭ ወሰሚዎሙ እርዳኢሁ እንከፍ ጥቀ እንዘ ይብሉ መኑ እንጋ ይከል ድጊነ ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱ ይኸን ሰምተው ገንዘቡን ሁሉ ጩርሶ መጽውቶ መንግሥተ ሰማያት መግባት ለማን ይቻላል ብለው ፈጽመው አደነቁ ። አንድም ታምራት ማድረግ ለማን ይቻላል ብለው አደነቁ ።

፳፭ ወነጾሮሙ እግዚአ ኢየሱስ ወይቤሎሙ በኅበ ሰብእ ኢይትከህል ዝ ።

፳፭ ጌታ አይቷቸው ታምራት ማድረግ በሰው ዘንድ አይቻልም

ወበኀበ እግዚአብሔርሰ ዙሎ ይትከሃል ።
በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ይህ ሁሉ ይቻላል ።
አንድም እግዚአብሔር ባላደረዘት ሰው ዘንድ አይቻልም ። እግዚአብሔር ባደረበት ሰው ዘንድ ግን ይቻላል ።
አንድም ገንዘቡን ጩርሶ መጽውቶ እግዚአብሔር ላላደረበት ሰው አይቻልም እግዚአብሔር ላደረበት ሰው ግን ይቻላል ።

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ዕጪት ስእስ ይተልውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፳፮ ወእምዝ አውሥእ ኢፕሮስ ወይቤሉ ናሁ ንሕነ ኀደግነ ዘሉ ወተሉናከ ምንተ እንከ ንረከብ ።

፳፯ ኢፕሮስ መሰሰ እኛ ሁሉን ትተን ተከ ትሰነሃል ምን እናገኝ ይሆን አሰው ፤ ሐተታ ምን ነበረውና እንዲህ አለ ቤሉ እንድ አህያ እንድ በረ መረቡን መርከቡን ትቶ ተከትሉታልና ይህ ሁሉ አይደለም እከበረሰሁ ባይ ልቡናውን ትቶ ተከ ትሉታልና እንዲህ አለ ።

፳፰ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ እንትሙ አለ ተለውጣሙኒ እሙ ዳግም ልደት እሙ ይነብር ወልደ ዕገሰ እሙሕያው ዲበ መንበረ ሰብሐቲሁ ።

፳፱ ሰው በሆንኩ ጊዜ ያመናችሁብኝ እናንተ ወልደ ዕገሰ እሙሕያው ክርስቶስ በዕርገት በየግን አብ በዘግነ ከሩብ በኖረ ጊዜ ። ወእንትሙኒ ትነብሩ ዲበ ፤ ተከወደቱ መናብርት ። ባሥራሁለቱ ነገደ እሥራኤል በመምህርነት ትሾማላችሁ ፤

ወትኪንኩ ፤ ተ ወ ዪት ሕዝበ እሥራኤል ። ዐሥራ ሁለቱን ነገደ እሥራኤልን ታስተምራላችሁ እንድም እሙ ይነብር ውስተ ዓለም ሕዲስ ይላል ያመናችሁብኝ እናንተ በዕለቱ ምጽእት ወልደ ዕገሰ እሙሕያው ክርስቶስ በጊዜነት በቅገኝ ጊዜ ባሥራ ሁለቱ ወንዘር ትቀመጣላችሁ ዐሥራ ሁለቱ ነገደ እሥራኤል ትፈርዳላችሁ ። ያን ጊዜስ መቀመጥም መፍረድም የለም ዛሬ የፈረዱት ፍርድ የማይንቀጥባቸው ስለሆነ እንዲህ አለ ፤

፴ ወዘሉ ዘኃደገ አብያቱ ወአኃወ ወአኃተ አበ ወእሙ ወብእሲት ወውሉደ ወኃፊውን በእንተ ስምዎ ምእተ ምክዕቤተ ይነሥእ ፤

፴፩ በኔ ስም እምኖ በኔ ስም ሰላመን እባቱን እናቱን እኅቱን ሚስቱን ቤቱን ንብረቱን ርስቱን የተወ ሁሉ መቶ ዕቀፍ ያገኛል አለ ሐተታ መቶ እናት አባት መቶ እኅት ወንድም መቶ ሚስት ያገኛል ማለት አይደለም በዚህ ዓለም ያባትነት የናትነት ወንድምነት የእኅትነት የሚስትነት ሥራ ይሠራለታል ሲል ነው ። ወሕይወት ዘለዓለም ይወርስ ። በወዲያው የዘለዓለም ሕይወት መንግሥተ ሰማይን ይወርሳል ፤

፴፪ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ ወደ ኃርት ይከውኑ ቀደምተ ። ማቴ ፳ ፤ ፲፮ ማር ፤ ፲ ፤ ፴፩ ሉቃ ፤ ፲፫ ፤ ፴ ።

፴፫ ኃለኞች ፊተኞችን ፊተኞች ኃለኞችን ይሆናሉ ማለት ቀደምት ጸሐፍት ፈሪሳውያን ደኃርት ሐዋርያትን ይሆናሉ አለ ዓሥራቱን በዙፊቱን እጥተው ደኃርት ሐዋርያት ቀደምት ጸሐፍት ፈሪሳውያንን ይሆናሉ አለ አግኝተው ፤ እንድም ቀደምት ሐዋርያት ደኃርት ሠለስቱ ምእትን ደኃርት ሠለስቁ

ምእት ቀደምት ሐዋርያትን ይሆናሉ ኋላ በሥራ ያሰቱታል እንጂ በጥምቀት በሚገኘው ክብር እንድናቸውና ።

በእንተ ምሳሌ ዘዓቀብተ ወይን ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ በዓለ ቤት ዘወፅእ ነግሃ ይትዓሰብ ገባእተ ለዐጸደ ወይኑ ።

፪ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል ሕገ ወንጌል ተሰፋ ተሰፋ ኢየሱስ ክርስቶስ ለወይኑ ቦታ ምንደኞችን ሊሰማማ ማለዳ የወጣ ባሰ ቤትን ትመስላለችና ቀደምት ወይከውኑ ደኃርተ ደኃርት ይከውኑ ቀደምተ ላሰው ። እንድም ትመስላለች እኮን ።

፫ ወተከሃሎሙ በበዲናር ለለዕለት ።

፬ በቀን ድሪም ድሪም አስጣችኋለሁ ብሎ የተሰማማቸውን ወረኃዎሙ ውስተ ዐጸደ ወይኑ ይትቀነዩ ።

ወይን ወብቁ ብሎ ወደ ወይኑ ቦታ የላካቸውን ባለቤት ትመስላለች ፤ ሐተታ ነገህ የተባለ ኩተወ ለዱ ጀምሮ እስከ ሰባት ዓመት ያለው ዘመን ነው እስከዚያ ሥራት እይሠራባቸውም መምህረ ንስሐ የሚይዙ ጸም የሚጀምሩ ከዚያ በኋላ ነውና ።

፭ ወወዲኦ ጊዜ ቼቱሰዓት ርእየ ካልዓነ እንዘ ይቀውሙ ውስተ ምሥያጥ ጽሩዓነ ።

፮ በሦስት ሰዓት በወጣ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቆመው አገኙ ።

፯ ወሎሙኒ ይቤሎሙ ሐሩ እንትሙኒ ውስተ ዓጸደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረትዓኒ አሁበዘመ ።

፪ እሩቸውንም ከወይኔ ቦታ ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እስጣችኋለሁ አላቸው ።

በኋላ የመጣን የቀናኝን እስጥሃለሁ ማለት ልማድ ነው ።

ወእሙንቱ ሐሩ ።

እሳቸውም ሐዱ ።

፭ ወወዲኦ ጊዜ ስሱ ወተሉዓት ሰዓት ገብረ ከማሁ ።

፭ ጳጳሳቸውም በቀትር በተሣት ወጥቶ ሥራ ፈትተው ካደባባይ ቆመው አገኙ ፤ እናንተም ሂዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እስጣችኋለሁ አላቸው ።

፮ ወጊዜ እሡሩ ወ፩ ሰዓት ወዲኦ ረከበ ካልዓነ እንዘ ይቀውሙ ።

፮ በሠርከ ወጥቶ ሌሎችን ሥራ ፈተው ካደባባይ ቆመው አገኙ ።

ወይቤሉሙ ለምንት ቆምከሙ ዝየ ዘሉ ዕስተ ጽሩዓኒከሙ ።

ቀን ሁሉ ሥራ ፈታችሁ ለምን ቁማችኋል አላቸው፤
ከዚያው ገብቶ ከተቆጠረ ብሎ ዘሎ ዕለት አለ ።
እንደም ዘሎ ሰዓት ሲል ነው ። ዐሥራ ሁለቱን
ሰዓት መግልት ሥራ ፈታችሁ ለምን ቁማችኋል
አላቸው ።

፮ ወይቤልም እስመ አልቦ ዘተዓሰበን ።
፯ የተሰማማን የለምና የተሰማማን ባይኖር
ነው እሱ ።
ወይቤልሙ ሐሩ አንትሙኒ ውስተ አጸደ ወይንየ
ተቀነዩ ወዘረትዓኒ አሁብከሙ ።
እናንተም ሄዳችሁ ወይኔን ጠብቁ የቀናኝን እስጣ
ችኋለሁ አላቸው ። ሠለስት የተባለ ከሰባት ዓመት
እስከ ሃያ ዓመት ያለው ዘመን ነው ። ቀትር ከሃያ
እስከ አርባ ያለው ነው ።
ተሳት ካርባ እስከ ሰባ ያለው ዘመን ነው ። ሠርከ
ከሰባ እስከ ሰማንያ ያለው ዘመን ነው እስከዚያ
ድረስ ሃይማኖት ሳይማሩ ምግባር ሳይሠሩ ኑረው
ከዚህ በኋላ በመምህራን እድሮ አስተምሮ በቃላ
መጻሕፍት ገሥጾ ምግባር እንዲሠሩ ሃይማኖት እን
ዲይዙ ማድረግ ነው ።

፰ ወሶበ መስየ ይቤሉ በዓለ ዓጾ ወይን
ለመጋቢሁ ጸውዎሙ ለገባችሁ ወሀቦሙ ዓለቦሙ

፱ ሲመሽ የወይን ባለቤት ሹሙን ጠርቶ ለም
ንደኖች ዋጋቸውን ሰጣቸው እለው ።
ወእኃዝ ቅድመ እምቀደምት እስከ ደኃርት ።
ከገባችሁ ሠርከ ጀምረህ እስከ ገባችሁ ነገህ ሰጥ እለው

፺ ወመጽኡ እለ ዐሠርቱ ወ፩ ሰዓት ።
፺፩ ገባዕተ ሠርከ መጡ ።
ወነሥኡ በበዲናር ።
ድሪም ድሪም ሰጣቸው ።

፺፪ ወመጽኡ ቀደምት ።
፺፫ ገባዕተ ነገህ መጡ ።
ወመሰሉሙ ዘያበዝሃ ሉሙ ውሂበ ።
እብዝቶ የሚሰጣቸው መስጧቸው ነበር ።
ወወሀቦሙ ሉሙኒ በበዲናር ።
ለሳቸውም ዲሪም ዲሪም ሰጣቸው ።

፺፬ ወነሥኡ አንጉርጉሩ ላዕሌሁ ለበዓለ
ቤት ።

፺፭ ተቀብለው በባለቤቱ አዘኑበት ።
፺፮ እንዘ ይብሉ እሱ ደኃርት አሐተ ሰዓተ
ተቀንዩ ወአስተዓረይኮሙ ምስሌን ለእለ ጸርን
ከበዳ ወላህባ ለዕለት ።

፺፯ የዕለት ጸረን ጋረን ትኩሳታን ማለት ጧት
ጀምረን እስከ ማታ ሰንደክም ከዋልን ከኛ ጋራ ገባ
እተ ሠርከን አስተካከልሃቸው ብለው አዘኑ ።
፺፰ ወይቤሉ ለ፩ እምኔሆሙ ዓርከየ ኢዓመልኩከ

፺፱ ከገባችሁ ነገህ አንዱን ወዳጁ አልበደ
ልሁህም አለው ።
አኮኑ በበዲናር ተከሃልኩከ በድሪም ተሰማምቸህ
እልነበረም ።

፻ ወንሣእ ዘይረከበከ ወሐር ።
፻፩ የሚገባህን ይዘህ ሂድ አለው ።
ወፈቀድኩ ለዝ ደኃራዊ አህቦ ከማከ ።
በኋላ ለመጣው ለዚህ እንዳንተ ልሰጠው ወድጄ
ለሁና ።

፻፪ ወሚመ አይደልወኔን ዘፈቀድኩ እግበር
በንዋይየ ።

፻፫ ወይም በገንዘቤ የወደድሁትን ማድረግ
አይገባኝምን ።
አው ዓይንከኑ ሐማሚ ውእቱ ዓይንህ ምቀኛ ናት
ማለት እንተሰ ምቀኛ ነህን ።
ወአንስ ጊር ።
እኔ ግን ቸር ነኝ ማለት ምቀኛ አይደለሁም ።

፻፬ ከግሁኔ ይከውኑ ደኃርት ቀደምተ ወቀደ
ምት ደኃርተ ።

፻፭ እንደዚህም ሁሉ ገባችሁ ሠርከ ገባችሁ
ነገህን ገባዕተ ነገህ ገባዕተ ሠርከን ይሆናሉ ።
እስመ ብዙኃን ጸውዓን ወንዳማን ጎሩያን ።
ጥቂትም ሁነው ብዙም ሁነው የተጠሩ የተመረጡ
ናቸውና ካጠገቡ ሳለው ቀደምት ይከውኑ ደኃርት
ወደኃርት ይከውኑ ቀደምተ ላለው አርእስት ሰጥ
አንድም ወሶበ መስየ ብለህ መልስ ፣ ምጽአት በደ
ረስ ጊዜ አምጺኢ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማት አብ መጋ
ቢሁ ወልድን አምጺኢ ዓለማት ፈጣሪ ዓለማት ወልድ
መጋቢሁ መልአኩን ምእመናንን ጠርተህ ከኋላ
ኖች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ሰጥ አለው ። ወመጽኡ
እለ ዐሠርቱ ወ፩ ሰዓት ፣ ኋለኞች መጡ ወነሥኡ
በበዲናር ። እንደ ሥራቸው ሰጣቸው ወመጽኡ
ቀደምት ፊተኞች መጡ ወጸሰሉሙ በቀዲመ እቅ
ማናት በአብዝኖ ገድላት የሚያበልጥላቸው መስ
ጧቸው ነበር ። ወወሀቦሙ ሉሙኒ ለሳቸውም እንደ
ሥራቸው ሰጣቸው ። ወነሥኡም አን ጉር ጉሩ
ማዘን የለም ነገሩ የሚያሰኝ ሰለሆነ ነው እንጂ ዋጋ
ቸውን ተቀብለው ፍርዱን አደነቁ ። እሱ ደኃርት
አሐተ ሰዓተ ተቀንዩ ጥቂት ሰዓት መከራ የተቀበሉ
እ ሊህን ብዙ ዘመን መከራ ከተቀበልን
ከኛ ጋራ አስተካከላቸው ብለው አደ
ነቁ ። ወይቤሉ ለ፩ እምኔሆሙ ዓርከየ ፣ ከደኃርት
ጸድቃን አንዱን ወዳጁ አልበደልሁህም አለው ።
መፍቀሬ ሰብእ ነውና ዓርከየ ይለዋል ወፈ
ቀድኩ ለዝ ደኃራዊ አህቦ ከማከ ወሚመ አይደል
ወኔን እግበር ዘፈቀድኩ በንዋይየ ። እንዲህ ማለት
ይህን ተናግሮ ዕንጦንሰን ከአስካፍ መቃረን ከክል

ኤፌ አንስት አየደን ከፍላጊ ትሩፍ ቤቡንዳን ከፈያ ታይ መዓንዝር መስደዳን መናገር ነው ።

አው ዓይንከኑ ሐግሚ አስመ አነ ጊር እንዲህ ግለት ገባለት ሠርከን ከገባለት ነገህ ገባለት ነገህ ገባለት ነገህን ከገባለት ሠርከ ግለት ጸለግኝ ከፈተኛት ፈተኛትን ከጸለግኝ ያስተካከለበትን ፍር ዲን ቅሱ ብቅር የሚያውቀው አስ መናፍን መናገር ነው ። ከግሁኔ አሁን እንደ ተናገርኩት ገባለት ሠርከ ገባለት ፋግህን ገባለት ነገህ ገባለት ሠርከን ይሆናሉ ። አስመ ብዙኃን ፣ ብዙም ሁነው ጥቂትም ሁነው የተጠሩ የተመረጡ ናቸውና ቀደምት ይከውኑ ደኃርት ደኃርት ይከውኑ ቀደምት ላለው ለላይኛው ስጥ ። ም ፡ ፲፱ ፡ ቀ ፡ ፱ ።

ሐተታ ፡ ነገህ የተባለ ዘመነ አበው ነው ሠለ ስት ዘመነ መሳፍንት ቀትር ዘመነ ነገሥት ተሰዓት ዘመነ ካህናት ሠርከ ዘመነ ሥጋዊ ነው ። አንድም ነገህ የተባለ ዘመነ ኦጵም ። ሠለስት የተባለ ዘመነ አብርሃም ቀትር ዘመነ መሴተሰዓት ዘመነ ዳዊት ። ሠርከ ፡ ዘመነ ክርስቶስ ቀደምት ይከውኑ ደኃርት ደኃርት ይከውኑ ቀደምት አለ ። በአቤል ጊዜ የነበሩ በዕለተ ዓርብ ያሉትን በዕለተ ዓርብ ያሉት በአቤል ጊዜ የነበሩትን ይሆናሉ ። አንድም በዓጸደ ነፍስ ያሉት በዓጸደ ሥጋ ያሉትን በዓጸደ ሥጋ ያሉት በዓጸደ ነፍስ ያሉትን ይሆናሉ ። አንድም ነገህ ዘመነ ክርስቶስ ፡ ሠለስት ዘመነ ሐዋርያት ቀትር ዘመነ ሰግዕታት ተሰዓት ዘመነ ሊቃውንት ሠርከ ዘመነ መነኩሳት ዘመነ ሐዋርያትና ዘመነ ክርስቶስ አንድ ወገን ነው ብሉ ። ሠለስት ዘመነ ሰግዕታት ቀትር ዘመነ ሊቃውንት ሰዓት ዘመነ መነኩሳት ሠርከ ዘመነ ደኃርት ጸድቃን በዕለተ ዓርብ ያሉት በዕለተ ምጽአት ያሉትን በዕለተ ምጽአት ያሉት በዕለተ ዓርብ ያሉትን ይሆናሉ ። አንድም ንሕነ ሕያዋን የተባሉት ኢንበጽሐው ለምውታን የተባሉት ንሕነ ሕያዋን የተባሉትን ይሆናሉ ።

በአንተ ትገቢት ሣልሲት ዘሐግግት ።

፲፮ ወእንዝ የዓርግ ኢየሩሳሌም ነሥሎ ለ፲ ወጀቱ አርጸኢሁ እንተ ባሕቲቶው ። ግር ፡ ፲ ፡ ፴፪ ሉቃ ፡ ፲፭ ፡ ፴፩ ።

፲፯ ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን አስከትሏቸው ሂደ ። ወእግሯሶሙ እምናናት ። ከመንገድ ፈቀቅ አደረጋቸው ፤ ሐተታ ፡ ወቀደሞሙ በፍናት ይላል በግርቆስ ፡ በፊት ያሉት በኋላ ነው በኋላ ያሉት በፊት ነው ሲሉ ቀድሟቸው ተገኝ ቷል እንዲህ ሲሆን እምታለሁ ይላል ብለውታል ።

፲፰ ወይቤሉሙ ናሁ ነዓርግ ኢየሩሳሌም ። ፲፱ ኢየሩሳሌም እወጣለሁ ።

ወይእንዝም ለወልደ ዕንሰ እመ ሕያው ። ወልደ ዕንሰ እመሕያውን ይይዙታል ግለት እያዛለሁ ። ወያዝበአም ኀበ ሊቃናት ወጸሐፍት ። ለሊቃናት ለጸሐፍት አሳልፈው ይሰጡኛል ። ወይኳንንም በሞት ። ይመት በቃ ይፈርዱብኛል ።

፲፱ ወይሚጥውም ለሕዝብ ።

፲፱ ለሕዝብ አሳልፈው ይሰጡኛል ወይሳለቁ ላዕሌሁ ። ይዘብቱብኛል ። ወይቀስናዎ ። እገረፋለሁ ። ወይሰቅልዎ ። እስቀላለሁ ። ወይቀትልዎ ። እሞታለሁ ። ወይትነሣእ በሣልሰት ዕለት ። በሦስተኛው ተን እነሣለሁ አላቸው ።

በአንተ ደቂቀ ዘብዴዎስ ።

፳ ወእምዝ መጽአት ኀቤሁ እሞሙ ሰደቂቀ ዘብዴዎስ ምስለ ደቂቃ ግር ፡ ፲ ፡ ፴፭ ።

፳ ከዚህ በኋላ የዘብዴዎስ ልጆች አናት ግር ያሞ ዛውፍልዎ ልጆችዋን አስከትላ መጣች ። ወወጽደት ጽሑ እንዝ ትስእል እየማለደች ሰገደች ለት ። ሐተታ ፡ እንዲያው አይደለም ኢየሩሳሌም ሊወጣ ሆነ የጅመት ነገር አንድ ጊዜ ከተደላደለ በኋላ ያስቸገራልና ሂደሽ ተናገራልን ለዘመድሽ ብለዋታል ፤ ወይቤላ ምንተ ትፈቅዷ እግበር ለኪ ምን ላደርግልሽ ትወጃለሽ አላት ።

፳፩ ወትቤሉ ረሲ ሊተ ከመ ይንበሩ እሉ ደቂትየ ፩ዱ ባየግንከ ወ፩ዱ በዕጋምከ በመንግሥትከ

፳፪ ወክገሥህ ጊዜ እኒህ ልጆቼ እንዱ በተኻህ እንዱ በግራህ እንዲቀመጡ አደርግልኝ ግለት እንዱን ቀኛዝማች ኢንዱን ግራዝማች በልልኝ አለኝው ።

፳፫ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ኢተ እምሩ ዘትስእሉ ፤

፳፬ የምትለምኑትን አታውቁም ግለት የባ ለጸጋ ልጅ ኃዘን ቢነገሩት አደን እንዲሉ እሞታለሁ እስቀላለሁ ብላችሁ ጅመት ሽልማት ትለም ናላችሁ አለ ትክልኑ ሰትየ ጽዋዕ ዘእነ እስቲ ወጥ ምቀተኒ ዘእነ እጠመቅ ትጠመቁት ።

በዚያውስ ላይ የኒን ጽዋ ትጠጣላችሁ የኒን ጥም ቀት ትጠመቃላችሁ ግለት እኔ የምሞተውን ሞት ትሞታላችሁ ይላቸው ። ሐተታ ጽዋዕ ጥምቀት አለው ሞቱን ። ጽዋ በተራ እንደሆነ ሞትም በተራ ነውና ጽዋ እንዲያፋቅር ሞቱም ያፋቅራልና ጽዋ

ፈጥሮ እንዲሁ ፈጥሮ ተነሥቷልና ወሐሐገ፡
ዕድሜ ሰርአት እንዲል ።

ጥምቀት እንዲያነጻ ሞቱም መንጽሐ ነውና
ወይቢልም እው ንከል ።

አምን ይቻላል አሉት ሐተታ ፡ ለጌታ የሚያደርግ
ሰው ሞትህን ሞት ሕይወትህን ሕይወት አደርጋ
ሰህ ማለት ልማድ ነውና ። አንድም ልፍትሩ ይላላሉ
በፍትሩ ይናደዳሉና ።

፳፫ ወይቢሉው ጽዋሳየሰ ትሰትዩ ወጥምቀት
የኒ ትጠመቁ ።

፳፫ ጽዋየን ትጠጣላችሁ ጥምቀቱን ትጠመ
ቃላችሁ ማለት ሞቱንን ትሞታላችሁ ። ወነቢረሰ በየ
ማንዩ ወበፀጋምዩ እኮ እነ ዘአሁብ ። በግራና በቀኝ

መቀመጥ ግን የምስጥ እኔ እይደሰሁም ማለት ቀኛ
ዝማችነት ግራዝማችነት የምሾም እኔ እይደሰሁም
ዘእንበሰ ዘአስተዳለው ሎሙ አሉየ ዘበሰማያት
ሰማያዊ አባቴ ላዘጋጀላቸው ለነገሥታት ነው እንጂ
አእምር ከመ ልዑል ይኳንን ጠንግሥተ ደቂቀ
ዕንሰ እመሕያው ወዘፈቀዩ ይሁብ እሰመ አይወ
የም መኩንን ዘእንበሰ እምነበ እግዚአብሔር ይል
የለም ቢሉ አልመጣሁበትም ሲል እንዲህ አሰ ።
አንድም በቀኝ በግራ ሁነን እንስቀል ትላላችሁን
በቀኝ በግራ መስቀል ለናንተ አይደለም ብማያዊ
አባቴ በችንቢት ላዘጋጀላቸው ለፈይታዊ ዘየማን
ሰፈያታይ ዘፀጋም ነው እንጂ ። አንድም ትክልት
ብለህ መልሰ ። በክብር እንኑር ትላላችሁን እንግዲ
ህሰ ወዲህ በክብር መኖር ለናንተ ብቻ አይደለም
ለምእመናን ሁሉ ነው እንጂ ወልዲያቶናኒ በፀ
ጋሙ እንዲል ።

፳፬ ወሰሚያሙ ፲ቱ አንጉርጉሩ ላዕሰ ጀቱ
አጋው ።

፳፬ ዐሥሩ ይኸን ሰምተው በሁለቱ ወንድ
ማማችን አዘኑ ዛሬስ ከዚህ አኑረውን ሹመት ይካ
ሰሉበን ጀመር ብለው ።

፳፭ ወእውረሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቢሉው
ኢተአምሩት ከመ መኳንንቱሙ ለአሕዛብ ይኳንን
ምሙ ወዓበይቶሙ ይቀንይዎሙ ።

፳፭ ጌታ ጠርቶ አሕዛብን ነገሥታቱ እንዲገዛ
ቸው ሹማምንቱ እንዲያዟቸው አታውቁምን አላቸው፤

፳፮ ወለከሙሰ አኮ ከማሁ ።

፳፮ ለናንተ ግን እንዲህ አይደለም ።

፳፯ ወበሐቱ ዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ዓቢየ
ይኩንክሙ ገብረ ወዘሂ ይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን
ሊቀ ይኩንክሙ ላዕከ ።

፳፯ ከናንተ ወገን ገዢ ሊሆን የወደደ ሰው ተገዢ
ይሁናችሁ በላይ ሊሆን የወደደም አገልጋይ ይሁ
ናችሁ እንጂ ።

፳፰ እሰመ ኢመጽአ ወልደ ዕንሰ እመሕያው
ክርስቶስ ከመ ይትላእክም ዘእንበሰ ጻዕሙ ከመ
ይትላክከ ወየሀብ ነፍሶ ቢዛ ብዙኃን ።

፳፰ ወልደ ዕንሰ እመሕያው ክርስቶስ ሊያ
ገለግል እንጂ ሊያገለግሉት ቢዛ ሊሆን እንጂ ቢዛ
ሊሆኑት አልመጣምና ፤ እንዲህም ባለ ጊዜ ፍቅረ
ሢመትን አጥፍተላችዋል ሁለቱ እኛ የምንገዛቸው
መስሎን ነው እንጂ የምንገዛቸው ከሆነ ሹመት
ሰጥናችን ብለዋል ፀሥፋም የሚገዙን መስሎን
ነው እንጂ የማይገዙን ከሆነ ቢሾሙ ምንዳችን
ብለዋል ።

፳፱ ወእንዘ ይወልእ እምኢያሪኮ ተለውም
ሰብእ ብዙኃን ።

፳፱ ከኢያሪኮ ወጥቶ ሲሄድ ብዙ ሰዎች ተከ
ተሉት ።

በእንተ ዕውራን ዘኢያሪሆ ።

፱ ወናሁ ጀቱ ዕውራን ይነብሩ ጥቃ ፍኖት ።
፱ ሁልት ዕውራን እነሆ ዘመንገድ ባጠገብ
ተቀምጠው ነበር ። ወሰሚያሙ ከመ እግዚእ ኢየ
ሱስ የኃልፍ ጸርሐ ።
ጌታ ሲያልፍ ሰምተው አሰምተው ተናገሩ ።
ወይቢልም ተግሃለን እግዚእ ወልደ ዳዊት ።
የዳዊት ልጅ አቤቱ እዘንልን አሉት ።

፱፩ ወሰብእሰ ይጌሥጽምሙ ከመ ያርምሙ ።
፱፩ ሰዎች ግን ዝም በሉ ይሏቸው ነበር ።
ታምራት ይደረጋል ሰው ይላባል ወንጌል ትሰፋ
ለች አራት ትጠፋላች ብለው ።
ወአዕበዩ ጸረሐ እንዘ ይብሉ ተግሃለን እግዚእ ወልደ
ዳዊት ባይን ዋዛ ብለው የዳዊት ልጅ አቤቱ እዘን
ልን ብለው አሰምተው ተናገሩ ።

፱፪ ወቆሙ እግዚእ ኢየሱስ ወእውረሙ ።
፱፪ ሰዕውር ርቆ መሄድ አይሆንለትምና ቁፋ
ጸራቸው ።

ወይቢሉው ምንተ ትፈቅዱ እግበር ለከሙ ።
ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ አላቸው ።

፱፫ ወይቢልም ከመ ይትዘውታ አዕይንቲን ።

፱፫ ዕውር ምን ይሻገል ቢሉት ብርሃን እንዲሉ
አቤቱ ዓይኖችን ይበራልን ዘንድ እንወዳለን አሉት።

፱፬ ወአምሐርም ለእግዚእ ኢየሱስ

፱፬ ጌታችንን አላዘነት ።

ወገውም አዕይንቲሆሙ ።

ዓይኖቸውን ዳሰላቸው ።

ወበጊዜሃ ነጻሩ ።

በዳሰላቸውም ጊዜ አዩ ።

ወተለውም ።

ለጊዜው በእግር ተከተሉት ፍጻሜው በግብር መሰ
ሉት ከ፩ አርድዕት ገብተው ተቂጠሩ ። እንድም
ወእንዘ ይወልእ እምኢያሪኮ ብለህ መልሰ ከልዕ

ልዩ ወደ ትሕትና በመጣ ጊዜ ነቢያት በግብር መስላት ወደቡ ይከፈላቸዋል፤ ይህንኑ ጥቃ ፍጥነት፤ ባሕታውያን ከዚህ ዓለም አፍኦ በጥቅም ለበረሃ አሉ። ፍጥነት ሐታታ እንዳለፈው ምዕ ፩፣ ቀ፣ ፩፩ ባሕታውያንን ዕውራን አላቸው ከግዮት ተከልክለዋል። ምሥጢር ገና አልተገለጸላቸውም፤ ወሰጊያው ጌታ በእኛ እንዲገለጥ ምሥጢር እንዲገለጥ ወደቀው።

ወደቢልም ተግላለ፤ ምሥጢር ገለጥላን አሉት። ወሰብላለ፤ አጋንንት ገን ገደላቸውን ያስተዋቸው ይገኛል። ያለባቸው ነብር በግደሪያቸው ሰብላ አላቸው። ወአዕበዩ ጸረሐ። ይህንን ጸር ታግሠው አመለከቱ። ወቆመ በእኛ ተገልጸዋቸው።

ወደቢሉም ምን ላደርገላችሁ ትወዳችሁ አላቸው። ከወ ይትከሙታ፤ ምሥጢር ሊገለጥልን እንወዳለን አሉት። ወገው ምሥጢር ገለጠላቸው ወሰጊያ፤ ያን ጊዜ ወደቀው። ወተለውም፤ ባሕታውያን በግብር መሰሉት።

ዘከመ ቦላ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም
ምዕራፍ ፩፩።

፩ ወተረቦ ኢየሩሳሌም በጽሕብ ቤተ ፋጊ እንተገባ ደብረዘይት፤ ግር ፲፩፣፩፣ ሉቃ ፲፪፣፩፣ ዘ።

፩ ወደ ኢየሩሳሌም ሊገባ በቀረበ ጊዜ የደብረዘይት አጠገብ ከምዕራብ ቤተ ፋጊ ደረሰ። ገባ ደላል ትግራ አጠገብ ሲል ፋጊ ፎናና የተመላተሰ ጉዳና ግለት ነው።

ወሰቢሃ ረነው እግዚእ ኢየሱስ ደተ እምአርዳኢሁ ያን ጊዜ ጌታ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ።

፪ ወደቢሉም ሐራ ሀገረ ዘትደግከው።
፪ በረታችሁ ወዳለ ሀገር ሂሉ። ወደኢተ ጊዜ ትረክቡ ዕድገት ዕሥርተ ምስለ ዕዋላ።
ያን ጊዜ አህያ ከወርገጥላዋ ጋራ ታሰራ ታገኛላችሁ።

፫ ትሕምን ወአምጽእምን ሊተ። ረታችሁ አምጡልኝ አላቸው ሐተታ፤ ሰው ሁሉ ከግእሰረ ጋጢ አት የግረታቸው ጊዜ እንደደረሰ ለግጠኖቹ።

፬ ወእመቦ ዘደቢለከው ምንተ ትገብሩ።
፬ ምን ታደርጋላችሁ የግላችሁ ሰው ቢኖር በሉ እግዚአብሔር ይረቅደው። ጌታቸው ይሻቸዋል በሉ በተረገጥረ ጌታቸው ነውና እንዲህ አለ።
ወበጊዜሃ ይረገውከው።
ያን ጊዜ ያሰናብዷል።

፭ ወዘ ዙሉ ዘኮነ ከው ይትረጸም ዘተብህል።
፭ በነቢይ በልዋ ለወለተ ጽዮን ነዋ ገጉሥኪ ጸድቅ ወየሆህ ይመጽእ ገቢኪ እንዘ ይጽፃን ዲበ ዕድገት ወዲበ ዕዋላ።

፮ ይህ ሁሉ የተደረገ ጸድቅ።
፮ የባሕርይ እምላክ የሆነ ጋዳጊ በቀለ ገጉሥኪ በዕዋል በዕድገት ተቀምጦ ይመጣል ብላችሁ ለጽዮን ልጅ ገንሯት ብሎ ነቢያት የተናገረው ቃል ይደርስ ይረጸም ዘገኙ ነው።

ሐተታ፤ ወሰት እሥራኤል ናቸው ጽዮን ኢየሩሳሌም ናት። በሀገሪቱ ሰዎችን መናገር ነው ልጅ ያግራ ልጅ የነጃም እንዲሉ እንደም ወለት አይለወጥም ጽዮን ሕገ ናት እናት ልጆቿን ሠርታ ተጥታ እንድታሳድግ ሕገም ሕዝቡን ሠርታ ተጥታ ታናራለችና። ቃለ ነቢያት ያለ እንደሆነ አያላችትም በልዋ ለወለተ ጽዮን ያለ ኢሳይያስ ይመጽእ ገጉሥኪ ያለ ዘካርያስ ነውና፤ ቃለ ነቢይ ያለ እንደሆነ የሁሉ ወንጌ ነውና፤ ቃለ ኢሳይያስ ደላል አብነት ኢሳይያስ እንደ አባት እንደ መምህር ዘካርያስ እንደ ልጅ እንደ ደተ መዝሙር ናቸውና።

፯ ወሐዊርው አርዳኢሁ ገብሩ በከመ አዘዘው እግዚእ ኢየሱስ።

፯ ወአምጽኦ ሉቀ ዕድገት ምስለ ዕዋላ።

፯ ደተ መዛሙርቱ ሂሉው እንደ አዘዛቸው።
፯ አደረጉ አጭ ከወርገጥላዋ ጋራ አመጡላት።

ወረጋት አልባሲሆሙ ላዕሊሆን።
ልብላቸውን ጉዘጉዘላት። ሐተታ፤ ኮርኝ ይቆረቁራል ልብስ አይቆረቁርምና የግትቆረቁር ሕገ ሠራሁላችሁ ሲል፤ እንደም ልብስ በአካል ያለውን ነውር ይሰውራል። አንተም ከባቱ አበላ ነህ ሲሉ፤ ወተሰዕነ እግዚእ ኢየሱስ ዲቢሆን።
በዕለቱም ጌታ በጥበብ ፩ ጊዜ ተተመጠባቸው።

ሐተታ፤ ከኢየሩሳሌም እስከ ቤተ መትደስ፤ ፲፮ ምዕራፍ ነው። ፲፱፣፭ን በእግሩ ሂሉ ሁለቱን በዕድገት ሂደል በዕዋል ሁኖ ቤተ መትደስን ፫ ጊዜ ዘረፈ። የምስትነት ምላሴ፤ ዐሥራራቱን በእግሩ መሂዱ ፲ ቃላት ፪፱ ኪዳናት ኪዳነ ኖን ከህንተ መልክ ጸደቅ ገዘረተ አብርሃም ጥምተተ የሐንሰ ነው። እንደም ፩፣፭ን ሽህ ካምስት መቶ ዘመን ባራት ባራት መቶ ዘመን ቢቋጽሩት ዐሥራ አራት ሊሆን መቶ ይጉድለዋል። ይህ ሲረጸም ሰው እንደሆነ ለግጠኖቹ ባህያ መተመጡ ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊረጸም፤ ትንቢት አጠፍዕ ሠረገላ እም አፍሪም ወአፍሪብ እም ይሁዳ ተብሎ ተነገሯል።

ምሳሌም ቀድሞ አባቶቹ ነቢያት ዘመነ ጸብእ የሆነ እንደ ሆነ በረረሰ ተቀምጠው ዘገር ነጥቀው ይታያሉ ዘመነ በላዊጃቸውን እንደሆነ ባህያ ተቀምጠው መነሳንሰ ይዘው ይታያሉና ዘመነ በላዊ ደረሰ ሲል ትንቢቱን ባወቀ አናገሯል ምሳሌውንም እንጅ ባወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ እንደምነው ቢሉ

ባህያ የተቀመጠ ሸሽተ አያመልጥም አሳዶም አይዝም እስከም ካልሸገ አልገገም ከሸገው አልታጣም ሲል ፡ አንድም እላ ከመ እንተ አደግ ነፍሳቸው እንዲል ፡ በንጹሐን መሐይምናን አድራግቸው እና ራሱ ሲል ፡ ዕድግት የእስራኤል ምሳሌ የሠረገ ተንበር መሸከም የለመደች እንደሆነች እስራኤልም ሕግ መጠበቅ በምድዋልና ዕዋል የአሕዛብ ተንበር መሸከም ያለመደች እንደሆነች አሕዛብም ሕግ መጠበቅ ያለመደች ናቸውና ፡ እንደም ዕድግት የራሪት ዕዋል የወገኗ ምሳሌ ፡ ዕድግት ተንበር መሸከም የለመደች እንደሆነ አሪትም የተለመደች ሕግ ናትና ዕዋል ተንበር መሸከም ያለመደች እንደሆነች ወንጌልም ያልተለመደች ሕግ ናትና ።

፩ ወዘደብዝት ሕዝብ ነጻታ አልባላህሙ ውስተ ፍናት ።

፩ የሚበዙት ሕዝብ ልብሳቸውን በጉዳና አነጠፉ ሐተታቸውን ካን ባንተ ለተቀመጡ ሸሽተ አህያ መሪት መርጥ አይገባትም ሲሉ ፡ አንድም ባኢቶልማድ አልሳሰ ከደቂቀ ነቢያት አንዱን ቀርነ ቅብዑን ይዘህ ሄደህ አዩን ቀብተህ አንግደኸው ፈጥነህ ና ከሰው ጋራ አትጫወት ብሎ ላከው ። ቢሄድ አዩን ከባል ንጀሮቹ ጋራ ሲጫወት ባደባባይ ተቀምጦ አንገው ብዩ መልክነት አለው ። እምኔነት እምነብ መኔ አለው ከኛን ነው ከሌለ ቢለው ንቢክ መልክክ ካንተ ተልኪ መጥቻለህ አለው ከአልፍኝ ይዞት ገባ ከመዝ ይዞ አምላክ እስራኤል ቀዳሳኩን ትንግሥ ላሳለ ሕዝብ የእስራኤል ብሎ ቀብሩት ሩጭሄደ ። ጳላ አዩ መጣምን አለህ ንገረን አሉት ። አራትአ ምሩኑ ከመ በከ ይዛዊዕ ዝ ብእሊ ። ይህ ሰው ሞካ ፈዛዛ እንዲናገር አዳውቅምን አላቸው ። እውነቱን ንገረን አሉት ። ንገረንን ካላቸውን ትንግሣለህ ብሎ ቀብሩት ሄደ አላቸው እኛስ ሌላ ምን እንገለጻን ባለው እኩሌቶቹ አንጽፈዋል እኩሌቶቹ ጋርደዋልና በዚያ ልማድ ።

ወካልፃንሂ ይመተሩ አዕጺቀ እምወሰተ ዕዕው ወይነጽፋ ውስተ ፍናት ።

ሌሎችም ቅጣል እየቆረጡ ዘመንገድ ያነጥፉ ነበር ሐተታ ፡ ሰሌን ነው ያሉ እንደሆነ አብርሃም ይሰሐቅን ይሰሐቅ ያዕቆብን በወሰዱ ጊዜ ፡ እሥራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ ፡ የዲት ሆሎርርኒስን በገደለች ጊዜ ፡ ሰሌን ቆርጠው ይዘው አመስግነዋልና በዚያ ልማድ ። አንድም ሰሌን እሾህም ነው ትእምርተ ጋዶል ትእምርተ ሞዊእ አለህ ሲሉ ፡ አራት አይባላውም ለብልፀ ይተወዋል። ባሕርይህ አይመረመርም ሲሉ ተምር ነው ያሉ እንደሆነ ተምር ልዑል ነው ፡ ልዑል ባሕርይ ነህ ሲሉ ፍሬው አንድ ነው ። ሞሐደ ባሕርይ ነህ ሲሉ ፍሬው በእጅህ የተከበበ

ነው ባሕርይህ አይመረመርም ሲሉ ዘይት ነው ያሉ እንደሆነ ዘይት ጽኑዕ ነው ጽኑዓ ባሕርይ ነህ ሲሉ ፡ ብሩህ ነው ብሩሃ ባሕርይ ነህ ሲሉ ፡ መሥዋዕት ነው ። መሥዋዕት ትሆናለህ ሲሉ ።

፪ ወሕዝብሰ እላ ይመርሁ ወኒለሂ ይተልው ይጸርት ወይብሉ ሆኅዕና ለወልደ ዳዊት ። መዝ፡ ፲፯ ፡ ሸ፮ ። ማር ፡ ፲፩ ፡ ፩ ፡ ሉቃ ፡ ፲፱ ፡ ፴፮ ።

፪ በራት በጳላ ያሉ ሕዝቡም ለዳዊት ልጅ መድኃኒት መባል ይገባል ። አሉ ።

ሐተታ ፡ ይተልው አዕራግ ይመርሑ ሕገናት ይተልው ሕገናት ይመርሑ አዕራግ ይተልው ሕዊርያት ይመርሑ ነቢያት አልፍ ቅድሚሁ አልፍ ድገራሁ ። ጸድቃን በየማን ተነሳሕያን በዕጋመ እኒህ ሁሉ ለዳዊት ልጅ መድኃኒት መባል ይገባል እያሉ አመስግነዋል ። በሩከ በይመጽአ በሰመ እግዚአብሔር ። በእግዚአብሔር ስም ማለት እግዚአብሔር ነኝ ብሎ እግዚአብሔር ባወጣለት ስም በስምዓ እግ አብሐር ፤ እግዚአብሔር መስክሮለት የመጣ እሱ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍሷ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍሱ የሚያድል ነው አሉ ። ሆኅዕና በሕርያም ። በሰማይ ያለ መድኃኒት ነው ።

፫ ወበዊእ አየሩሳሌም ተህውከት ዙላ ሀገር እንዘ ትብል መኑ ውእቱ ።

፫ በአየሩሳሌም ከተማ በገባ ጊዜ ይዞ ማንው ባሕር ወተግድቱ ተደራሽኝ የፊቱ ብርሃን ወሐዶን ሲበዘባዛት አይታ የሕገናትን ምስጋና ስምታ ።

፫ ወይዘሉ ሕዝብ ዝንቱ ውእቱ አየሱስ ዘእምናዝራት ዘገለለ ። ማር ፲፩ ፡ ፲፩ ። ሉቃ ፡ ፲፱ ፡ ፴፮ ።

፫ ሕዝቡ የገለገ ክፍል በምትሆን በኖዝራት ያደን አየሱስ ነው አሉ ። ዘከሙ ሰዶደሙ አየሱስ ለእላ ያረከሱ ቤተ መቅደስ ።

፫ ወቦኣ እግዚእ አየሱስ ውስተ ቤተ መቅደስ ።

፫ ጌታ ከቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ ። ወሰደደ ዙሉ እሰ ይሰይሙ ወይላዩሙ ውስተ ቤተ መቅደስ የሚሸጡትን ሁሉ አስወጣ ማለት ገበ ያውን ፈታ ። ወገፍትዓ ማዕዳቲሆሙ ለመወልጣን ። ቁፋን ለወርቅ ወርቁን ለብር የሚለውጡበትን ስፍራቸውን አፈረሰባቸው ። ወሐፍብርቲዎሙ ለእላ ይሠይሙ ርግቢ ያንክል ። ርግብ የሚሸጡትንም ወንበራቸውን ገለበጠባቸው።

ሐተታ ፡ የከተማ ቅሬ በወንበር ተቀምጣ ዶሮ እንደትሸጥ አንሱ ቋንጫ ወምበር አላቸው ከዚያው ላይ ሁነው ርግብ ይሸጣሉና ።

፲፫ ወይቢሎሙ ጽሑፍ ቤተየስ ቤተ ጸሎት ይሰመይ ። ኢሳ ሃጼ ፡ ጌ ፡ ኤር ፡ ጌ ፡ ፲፩ ፡ ሉቃ ፡ ፲፱ ፡ ፵፮ ።

፲፪ ቤቱ ቤተ መቅደስ የጸሎት ቤት ይባላል የግሏ ጽሑፍ አለ ። ወአንትሙስ ረሰይክምም ጸሐተ ረያት ወሰረትት ።

እናንተ ገን የልባ የሻ የወንበይ ጋሻ አደረጋችሁት። ገዢ ከሆነ ገን የተሰረተውን የተቀጣውን ይሸ ወብታል ይልውወብታልና እንዲህ አለ ። አንድም ገዢ የሕዝቡ ነው ያሉ እንደሆነ ሁለቱን ቅጽር ወደ ውስጥ እንዲን ቅጽር ወደ ውጭ አድርገው ገዢ እድርገታ ስለሆነ ቢሉ ተረጥ ረርተው ።

ከዚያ ነፃተው አይተርጉላቸውም ቢሉ አይገቡባቸውም እንደ ሕጋቸው ይገዟቸዋል እያወጡ ይሻግሉ እንድት ድል ገዢ ሲሆን እጅም ያስፈራ ነበርና ዘገቱ ለመዋጋት ። የካህናት ከልክል መስክ አለ ከካህናት አንዱ የሚያስወገሽ ልብስ ለብሶ ወደ ከብቱ ሂዶ ይቆማል ወግሽቶ ይገባል አውጥቼ ልውሰድ ያለ እንደሆነ ከል የገባ አይነጣ ቤተ መቅደስ የገባ አይወጣ እያሉ በምክንያት ያስቀሩባቸዋልና እንዲህ አለ ። ገዢው የካህናቱ ነው ያሉ እንደሆነ ካምስተኛው ቆመ ብእሲ አድርገውታል ። ለመሥዋዕት ይሆናል ብሎ የሰባውን ከሩቅ አገር ነድቶ ይዞ ይመጣል ፤ ከመንገድ ይከሳበታል እመቦ ዘበ ዝክር ወናይ ዘያበውእ በግዓ ገውረ ርገም ውእቱ ትሳለች ኦሪት ይኸን ለምን አመጣኸው ይሉታል እኔስ የሰባውን ነበር ያመጣሁት ከመንገድ ከሳብኝ እንጂ ይላል ቅንነቱማ ካለ የሰባ የኛ አለ ባንድ ሁለት ለውጠህ አትሠዋም ይሉታል እሺ ብሎ ለውጠ ይሠዋልና ።

ቀይ ወርቅ ያጣ እንደሆነ ነጭ ወርቅ ይዞ ይመጣል ፤ ለምን ይኸን አመጣህ ይሉታል ቀይ ወርቅ ባጣ ነው እንጂ ይላል ቅንነቱማ ካለ ከኛ ቀይ ወርቅ አለ ባንድ ሁለት አትሰጥም ይሉታል እንዲህ እያሉ ሁለተኛ ይቀበሉታልና እንዲህ አለ።

፲፬ ወመጽሐ ገቢሁ ዕውራን ወሐንካሳን በቤተ መቅደስ ።

፲፩ ጌታ በቤተ መቅደስ ላለ ዕውራን ሐንካሳን መጡ ።
ወአሕዮምሙ ።
አዳናቸው ።

፲፭ ወሶበ ርእዩ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት መን ከረ ዘጉበረ ወደቂቅኒ እንዘ ይጸርጉ በቤተ መቅደስ ወይብሎ ሆነዕና ለወልደ ዳዊት ።

፲፭ ሊቃነ ካህናት ጸሐፍትም ያደረገውን ታም ራት አይተው ለዳዊት ልጅ መድኃኒት መባል ይገባል ብለው ሲያመሰግኑ የሕፃናቱንም ምስጋና ሰምተው አሐወዙሙ ።
ደስ አላሰኛቸውም ። አሐወዘኒ ሶበ ሞቄ ፤ አሐወዘኒ ሰዕሣኤ አፋከሙ እንዲል ።

፲፮ አላ አንጉርጉሩ ።
አዘኑ እንጂ ።
ወይቢልም ኢትሰምዕኑ ዘይብሉ ፤
እሉ ሕፃናት ። መዝ ፡ ፰ ፡ ፪ ።

፲፯ እሊህ ሕፃናት የሚሉትን አትሰማምን አሉት ወይቢሎሙ እግዚእ አየሱስ እው ።
አምን እሰማለሁ ይገባኛል ብዩ ነው እንጂ አላቸው ፤
አልቦው አሙ አንበብከሙ ዘይቤ እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት አስተዳሉከ ስብሐተ ።

እንዲገባችግ ለማጠየቅ ከልጆች ከሕፃናት አፍ ምሥጋና አዘጋጅ ያለውን የተመለከታችሁበት ጊዜ የለም አልተመለከታችሁም አላቸው ። ሐተታ ፡ ደቂቅ የመንፈቅ ያመት ሕፃናት ያመት ከመን ፈቅ የሁለት ዓመት ። አንድም ደቂቅ ያርባ የሰማንያ ቀን ሕፃናት የመንፈቅ ያመት ናቸው ። ሰነዚህ መሥዋዕት ሊሰውላቸው ዕጉለ ርግብ ዘውገ ማዕነቅ ይዘውላቸው ወጥተዋል ሕፃናትም እናት አባታቸውን ተከትለው ወጥተዋል አዕ ባን ሲያመሰግኑ እይተው ከናቶቻቸው ትከሻ እየወረዱ ሰሌን እየቆረጡ ይዘው እመሰግንዋል ።

፲፯ ወጋጅኝሙ ወወፅእ አፍአ እም ሀገር ወቦአ ቢታንያ ወቤተ ሀየ ።

፲፰ ትታቸው ከከተማ ወጥቶ ቢታንያ ገብቶ እደረ ።

በእንተ በለስ ዘተረግመት ።
፲፰ ወጸቢሐ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ የዓርግ ሀገረ ርግብ ፤

፲፱ ማለዳ ወደ ከተማ ሲወጣ ተራብ
፲፱ ወርእየ ዕዕ በለስ በፍኖት ፡ ማር ፲፩ ፡ ፲፫ ።
፲፱ በመንገድ ዕዕ በለስን እየ ፤

ወሐረ ገቢሃ ይንግእ ፍሬ እምኔሃ ።
ፍሬ ጣኝባት ብሎ ወጽዷ ሄዶ ወአልቦ ዘረከቡ ውስቴታ ዘእንበለ ቆጽል ባሕቲቱ ።
ከቅጣል ብቻ በቀር ፍሬ አላገኘባትም ።
ወይቢላ ኢይኩን ፍሬ እምውስቴትኪ ለዓለም ፡ እንግዲህ ወዲህ ለዘላለም ፍሬ አይገኝብኸ ብሎ ረገማት ፤ ወየብበት በጊዜሃ ይእቲ በለስ ያን ጊዜ ፈጥና እንድም በምትለመልምበት ጊዜ ደረቀች ሐተታ ፡ በማርቆስ እስመ ኢኮነ ጊዜሁ ለበለስ ይላል ሊቁም እስመ መዋዕለ ከረምት ውእቱ ይላል እንደሌለ ያውቅ የለም ቢሉ እንዳንድ በክረ በለስ አይታጣም ብሎ ያው ቅሉ እንደሌለ ያውቅ የለም

ቢሉ አላዋቂ ሥጋን እንደ ተዋሐደ ለማጠየት፡ እኮ አያለምር ገቡአተ እላ ከመ የሀብ መካነ ለጥንተ ትስባኔቱ ዘኢየሱስም ገቡአተ አንዲል ፡ አንድም አውቃለሁ ብሎ ሥራውን አይተውምና በዚያው ሥራውን ለመሥራት፤ እንደም ወጸቢሐ ብለህ መልስ ሰው በሆነ ጊዜ ሰው ሁኖ ሲያስተምር ከሰው ፍቅር ተራባ ወርአየ ዕፀ በለስ እሥራኤልን በኢየሩሳሌም አገኘ በለስ ዘይቤ ቤተ እሥራኤል እሙንቱ እንዲል ወሐረ ሀቤሃ ፡ ሃይማኖት ምግባር ባገኝባቸው ብሎ ሄደ አላገኘባቸውም ዘአንበለ ቆጽል ባሕቲቱ አሥራኤል ከመሻል በቀር እሥራኤል መባል ብቻ ነው እንጂ ወይቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ ደግ ሰው እንዳ ይገኝብሽ ብሎ ረገማት ወየብሰት ፡ ያን ጊዜ ደግ ሰው ጠፋ ፡ ምነው አስጢፋኖስ ጳውሎስ ኤጲፋን ዮስ ፲፱ አልፍ ካራት ሽህ ሰማዕታት ሕፃናት የተ ገኙ ከእሥራኤል አይደለም ቢሉ ከኒህ በቀር ሲል ነው አንድም መልስ አራትን በዚህ ዓለም ሰፍና አገኛት ፡ ወሐረ ገቤሃ ፡ ፈጻሚ ሕግ ተባለ ፡ ወአ ልቦ ዘረከበ ዘአንበለ ቆጽል ፡ ፈጻሚ ሕግ ከመባል በቀር ድንገትን አላደረገባትም ።

ወይቤላ ኢይኩን ፍሬ ባንቺ ድንገት አይደረግ አላት ፡ ወየብሰት ፡ አራት ፈጥና ዐረፈች ፡ አንድም ወርአየ ዕፀ በለስ ብለህ መልስ የበለስ ቅጠል ሰፊ እንደሆነ ኃጢአትን በዚህ ዓለም ሰፍና አገኛት ፡ አንድም በለስ ሲበሉት ይጣፍጣል ቆይቶ ይከመ ጥጣል ፡ ኃጢአትም ሲሠሩት ደስ ያስኛል ኋላ ያሳዝ ናልና ፡ ወሐረ ገቤሃ ኃጥአ ተባለ ወአልቦ ዘረከበ ፡ ኃጥአ ተመባል በቀር ኃጢአት አልሠራም ፡ ወይ ቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ ፡ ባንቺ ዘመጣ ፍዳ የሚ ያዝ አይኑር አላት ወየብሰት ፡ ኃጢአትም ፈጥና ጠፋች ፡ በአንጻረ በለስ ረገማ ለኃጢአት አንዲል።

በአንተ ትውክልት ገበ አግዚአብሔር ።

፳ ወርአየሙ አርዳአሁ አንከሩ ወይቤሉ ኦፎ በጊዜሃ የብሰት በለስ ፡ ማር ፲፩ ፡ ፳ ።

፳ ደቀ መዛሙርቱ አይተው በምትሰመልም በት ጊዜ ፈጥና እንደምን ደረቀች ብለው አደነቁ ።

፳፩ ወአውሥአ ወይቤሉሙ እማን እብለከሙ ከመ አመ ብክሙ ሃይማኖት ወኢትናፍቁ እኮ ከመ ዕፀ ባሕቲቶ ዘትገብሩ ማቴ ፡ ፲፯ ፡ ፲፱ ።

፳፩ ሃይማኖት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩ ዕን ጫት ብቻ አድርቃችሁ አትቀሩም ብየ በውነት አነግራችኋለሁ ።

አላ ለዝነቱን ደብር አመ ትብልም ፍልስ ወተ ወረው ውስተ ባሕር ይትገበር ለክሙ ፡ ይኸንም ተራራ ከዚህ ተነሥተህ ከባሕር ግባ ብትሉት ይደረ ግላችኋል እንጂ ታሪክ እንዳለፈውም፤ ፲፯ ፡ ቁ፡ ፩ ።

፳፪ ወክሉ ዘስአልክሙ በጸሎት አንዘ ትት አመኑ ትነሥኡ ።

ማቴ ፡ ፯ ፡ ፯ ፡ ማር ፡ ፲፱ ፡ ፳፱ ፡ ዮሐ ፡ ፲፬ ፡ ፲፫ ፡ ፲፯ ፡ ፳፫
፳፪ በሃይማኖት ጸንታችሁ የለመናችሁትን ሁሉ ታገኛላችሁ ።

ዘከመ ተስክሎሙ አግዚአ ኢየሱስ በእንተ ጥምቀተ ዮሐንስ

፳፫ ወበዊአ ቤተ መቅደስ እንዘ ይሚህር መጽአ ገቤሁ ሊቃነ ካህናት ወመላህቅተ ሕዝብ ወይቤልም በመባሕተ መኑ ትገብር ዘንተ ።
ማር ፲፩ ፡ ፳፭ ፡ ሉቃ ፡ ፳፪ ።

፳፫ ከቤተ መቅደስ ገብቶ ሲያስተምር ሊቃነ ካህናት የሕዝቡም አለቆች መጥተው ይህን የምታ ደርግ ከምድራውያን ነገሥታት ከሌዋውያን ካህ ናት ወገን ያይደለህ ገበያውን መፍታትህ ማን አስ ናብቶህ ነው ። ወመኑ ወሀበከ ዘንተ ሥልጣን በማን ሥልጣን ነው አለት ።

፳፬ ወአውሥአ ፡ መለሰ ወይቤሉሙ አሴ አለክሙ አነሂ አሐተ ቃለ ።

፳፬ እኔም እንድ ጎገር እጠይቃችኋለሁ እላ ቸው ፡ ሐተታ ቢጠይቁት መመለስ ነው እንጂ መጠ የቅ ይገባልን ቢሉ ቅድሚያ አለኝ ሲል ነውምሳሌ በግዕን ጠይቋቸው አልመለሱለትም ነበርና ። እንድም እንደ ምላሽ ያለ ጥያቄ ነው ። አምክመ ነገርከመኔ አነሂ አየድዓክሙ በአይ ሥልጣን እገ ብር ዘንተ ። የነገራችሁኝ እንደሆነ ገበያውን የምፈታ በማንም ሥልጣን እንደሆነ እኔም እነግራችኋለሁ ።

፳፭ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቱ ውክቱ ፡
፳፭ የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ነው ማለት ዮሐንስ ማስተማሩ በማን ፈቃድ ነው ። እምስማይኑ ሮሚመ እምስብእ ከሰማይ ነውን ማለት በአግዚአብሔር ፈቃድ ነውን ፡ ወይስ በሰው ፈቃድ ነው አላቸው ወሐለዩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ ። አርስበርሳቸው እንዲህ አሉ ።

፳፮ አመ ንብሉ እምስማይ ይብለነ በአፍ ዘኢ አመንክም ፡ ማቴ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ።

፳፮ በአግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብንለው ምነው ያላመናችሁበት ይሰናል ። ወአመ ንብሉ እምስብእ ንፈርሆሙ ለሕዝብ ፡ በሰው ፈቃድ ነው ብንለው ሕዝቡን እንፈራሰን ። እስመ ከመ ነቢይ ይሬሰይዎ ለዮሐንስ በኅቤሆሙ ዮሐንስን እንደ አባት ያከብሩታል እንደ መምህር ያፍሩታልና ወአውሥአ መለሱ ።

፳፯ ወይቤልም ለአግዚአ ኢየሱስ ኢነአምር።
፳፯ አናውቅም አሉት ።

አነሂ ኢያደዳክሙ በአይ ሥልጣን አገብር ዘንተ። ገባያውን በማንም ሥልጣን እንደ ፈቃዕት እኔም አለነግራችሁም አላቸው ።

፳፰ ወምንተ ትብሉ ።

ጽጵ ምን ትፈርዳላችሁ ። ብእሲ ቦቱ ይቱ ደቂቅ አኃው ። ላንድ ሰው ሁለት ልጆች አሉት ። ወይቤሉ ለቀዳማዊ ሐር ወወልድዮ ተቀንይ የም ውስተ ዐዶ ወይንዮ ። ታላቁን ልጁን ልጄ ዛሬ ሂደህ ወይን ጠብቅ አለው

ጽ፬ ወአውሥአ ወይቤ ለሆ አግዚአየ ። እጄ አለው ። ወአሥረ ። ላይሂድ ተረ ።

፩ ወሰክልዐሂ ይቤሉ ከማሁ ፤ ፩ ታናፔን ሂደህ ወይኑን ጠብቅ አለው ። ወይቤ እንብዮ ። አይቻለኝም አለ ። ወአምድጎረዝ ነስሐ ወሐረ ። ከዚህ በኋላ ያባቱን ትእዛዝ አፈረሰሁን ብሎ ሄደ ።

፩፭ ሙኑ እንከ እምፄሆሙ ዘገብረ ፈቃደ አፁሁ ። ፩፭ እሂዳለሁ ብሎ ከቀረውና አልሂድም ብሎ ከሂደው ያባቱን ፈቃድ የፈጸመ ማነው አላቸው ። ወይቤልም ደኃራዊ ። ታናፔ ነዋ ታላቁማ ዘበተበት እንጂ አደረገሰትን አሉት ።

ፈተታ ፡ ታላቅ ልጅ የተባሉ ጸሐፍት ፈረሳ ውያን ። ታና፩ ልጅ የተባሉ ኃጥአን መጽብሐን ናቸው ። እሂዳለሁ ብሎ እንደ ተረ እረትን ተቀብሎ በወንጌል ላያምት ተርተዋል ። አልሂድም ብሎ እንደሂደ ኃጥአን መጽብሐንም ሕጉን ካፈረሱ በኋላ በወንጌል አምነዋልና ። ወይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለከሙ ከመ መጽብሐን ወዘማውያን ይቀድሙከሙ በዊአ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ። ኃጥአን መጽብሐን ቀድመዋችሁ መንግሥተ ሰማይ ይገባሉ ብዬ እንዲገቡ በውነት እነግራችኋለሁ ። መከተሉስ አስና እንዲህ አሰ ቢሉ ቢያምኑ እንዲ ያገባቸው ለማጠየቅ ፤

፴፪ እስመ መጽአ ኅቤክሙ የሐንስ በፍኖተ ጽድቅ ወኢ አመንክምም ።

፴፪ የሐንስ ወንጌልን ቢያስተምር አንቀበልህም ብላችሁታልና ወመጽብሐንስ ወዘማውያን አምነዋ ። ኃጥአን መጽብሐን ግን አምነውታልና ። ወአንትሙስ ርኢከሙሂ ኢነሳሕከሙ ። እናንተ ግን አይታችሁ አላመናችሁም ። ድጎረ ለአማን ቦቱ ። ኋላ ለማመን ፡ አንድም ድጎረ ከመ ትእመኑ ቦቱ ኋላ ታምኑበት ዘንድ ። አንድም ነሳሕከሙ ድጎረሁ ለአማን ከማመን ወደኋላ አፈገፈጋችሁ ። አንድም ድጎረት ፡ ኋላ ታምኑበታላችሁን ። ድጎረሰ ተአምኑ

ቦቱ ኋላ ግን ታምኑበታላችሁ አፎት ርኢይ ታመ ጽአ አማን ፡ እንዲል ፡ እፎ ኮነ ወልደ ዕንላ እመ ሕያው ይሉታልና ።

በእንተ አኩያን ገባዕት ።

፴፫ ወይቤሉሙ ካልዕተ ምሳሌ ስምዑ ። አላ ፡ ጅ ፡ ፩ ፡ ኤር ፡ ፪ ፡ ጽ፩ ። ማር ፡ ፲፪ ፡ ፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳ ፡ ፱ ።

፴፫ ፪ኛ ምሳሌ ስመ ፡ ብእሲ በዓለ ቤት ተከለ ዐጾድ ወይን ። ባለቤት ወይን ተከለ ፡ ዐጾድ ወይን አፍለስከ እምግብጽ እንዲል ፡ ዐጾድ ወይን ሐረገ ወይን ጉንደ ወይን ምንዳደ ወይን ይላል አብነት ። ወገብረ ሎቱ ጸቆን ። ትጽር ቀጠረለት ። ወአክረየ ሎቱ ምክዶዶ ። የዘቢብ ማስጫ ውድማ አበጀለት ። ወሐንጸ ማጎፈዶ ። ለጠባቂ ግንብ ሠራ ። ወሂመ ዓቀብተ ። ጠባቂ ሾመ ። ወወሀዘሙ ለዓቀብት ወነገደ ። ጠባቂ ጽሞ ሄደ ።

፴፬ ወአመ በጽሐ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ አግብርቲሁ ኅብ ዓቀብተ ወይን ፤

፴፭ የሚያፈራበት ጊዜ ቢደርስ ብላቴናፔን ከጠባቆች ላከ ። ከመ ያምጽኦ ሎቱ እምፍሬ ወይኑ ። ከወይኑ ፍሬ ያመጡት ዘንድ አምሉ ብሎ ።

፴፭ ወአኃዘዎሙ ዓቀብት ሰአግብርቲሁ ። ፴፭ ጠባቆች ብላቴናችን ይዘው ቦ ዘቀተሉ የገደሉት አለ ። ወቦ ዘወገሩ ። በደንጊያ የመቱት አለ ። ወቦ ዘቀሠፉ ። የገረፉት አለ ።

፴፮ ወእምዝ ፈነወ ካልዓን አግብርቲ ዘይ በገዡ እምቀደምት ።

፴፮ ከዚህ በኋላ ከቀድሙት የሚበዙ ሌሎች ብላቴናች ላከ ። ወኪያሆሙኒ ከማሁ ረሰይዎሙ እላቸውንም እንደዚሁ አደረጋቸው የገደሉት በደንጊያ የመቱት የገረፉት አለ ።

፴፯ ወድጎረ ፈነወ ኅቤሆሙ ወልዶ እንዘ ይብል የጎፍርዎ ለወልድየሰ ።

፴፯ ከዚህ በኋላ ልጄንስ ቢሆን ያከብሩታል ባይሆንም ያፍሩታል ብሎ ልጄን ላከ ።

፴፰ ወሶቡ ርኢይዎ ዓቀብት ለወልዱ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ ነዋ ዝንቱ ውኣቱ ወራቢሁ ንዑ ንቅትሉ ወንርከብ ርስቶ ። ማቴ ፡ ፳፮ ፡ ፱ ፡ ፳፯፡፩።

ጭ ጠባቆች ባዩት ጊዜ ርስቱ ይገባኛል የሚል እነሆ ይህ ነው ሌሉን ገድለን ርስቱን እጅ እናድርግ አሉ ፡

ጭ ወነሥእዎ ወእውፅእዎ እፍእ እምዓጸደ ወይን ወቀተልዎ ፡ የሐ ፡ ፲፩ ፡ ፶፫ ፡

ጭ ይበው ከወይኑ ቦታ አውጥተው ገደሉት የሰው ደም ተከል የደርቃል ይባላልና ፡

ጭ ወሶበ መጽአ በዓለ ዓጸደ ወይን ምንተ ይሬ ሰዮሙ ለእሉ ዓቀብት ፡

ጭ የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ ምን ያደርጋ ቸዋል እነዚህን ጠባቆች አላቸው ፡

ጭ ወይቤልዎ በእኩነት ለእኩያን ያጠፍረሙ

ጭ እንደመሰለባቸው ያወቁት እንዲህ የሚያ ደርግ የለም ብለዋል ፤ ያላወቁት ግን ይሙት በቃ ፈርዶ ይገላቸዋል አሉ ፡

ወወይኖሂ ይሁብ ለካልዓን ዓቀብት ፡

ወይኑንም ለሌሎች ሰዎች ያስጠብቃል ፡

ለእለ ይሁብዎ ፍሬሁ በበጊዜሁ ፍሬውን በየጊዜው ለሚያቀርጡለት ፡

ወበበእግዋሊሁ ፡

በየዘለላው ፤ ካንዱ ዘለላ ቀይ ጥቁር ነጭ ያፈራልና እንድም ብእሲ በዓለ ቤት ብለህ መልስ ፡ አምጸኤ ዓለማት ፈጣሬ ዓለማት አብ ሕገ ኦሪትን ሠራ ፡ ወገብረ ሎቱ ጸቆን ፡ በኦሪት ረድኤት እንዲገኝ ማድረጉን መናገር ነው ፡ ወአከረየ ምሥዋዓ ብር ትን ፡ ወሐነጸ ቤተ መቅደስን ሠራ ፡ እንድም ወአከ ረየ ልቡናን ፡ ወሐነጸ ማኅፈደ ተልዕሎት ትን ቤትን ፡ እንድም አምጸኤ ዓለማት ፈጣሬ ዓለማት አብ በልጁ ህልው ሁኖ ወንጌልን ሠራ ወገብረ ሎቱ ፡ በወንጌል ልጅነት እንዲገኝ አደረገ ፡

ወአከረየ ፡ ንዋየ ቅድሳትን ፡ ወሐነጸ ቤተ ክር ስቲያንን ሠራ ፡ እንድም ወአከረየ ስፍሐ አእምሮን ወሐነጸ ተልዕሎት ፡ ሃይማኖትን ሠራ ፡ ወወሀቦሙ ለዓቀብት ፡ ጠብቁ ብሎ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው ወአመ በጽሐ ፡ ሃይማኖት የሚይዙበት ምግ ባር የሚሠሩበት ጊዜ ቢደርስ ፈነወ አግብርቲሁ ፡ ሃይማኖት ምግባር ያሠሩለት ዘንድ ዓበይተ ነቢ ያትን ላከ ፡ ወነሥእዎሙ ሕግ መጠበቅ የሚገባ ቸው ሕዝቡ ዓበይተ ነቢያትን ደቂቀ ነቢያትን ይዘው ቦ ዘቀተሉ ፡ የገደሉት አለ እነኚሳይያስን ወቦ ዘወገሩ እነኤርምያስን ፡ ወቦ ዘቀሠፉ ፡ እለ አዋጽን ሠያጤ በለስ ብለው ገርፈውቻል ፡

ወእምዝ ፈነወ ከዚህ በኋላ ከዐበይተ ነቢያት የሚበዙ ደቂቀ ነቢያትን አስተምሩ ብሎ ላከ ፡ ወኪያሆሙኒ ከማሁ እሳቸውንም እንደነዚያ አደረጓቸው ፡ ወእ ምዝ ፈነወ ከነዚህ ሁሉ በኋላ ልጁን በሥጋ ላከ ፡

ልጁንስ ቢሆን ያከብሩታል ባይሆን ያፍሩታል ብሎ ፡ ወሶበ ርእይዎ ፡ ሕግ መጠበቅ የሚገባቸው

ሕዝቡ ሰው ሁኖ ባዩት ጊዜ መምህርነት ይገባኛል የሚል እነሆ መጣ ንዑ ንቅትሎ ሌሉን ገድለን መም ሀርነቱን ገንዘብ አናድርግ አሉ ፡ ወእውፅእዎ ከከ ተማው አፍእ አውጥተው በቀራንዮ ሰቅለው ገደ ሉት ፡ እንድም ሕግ መጠበቅ ከሚገባው ከል ቡናቸው አውጥተው ጠልተው ተመቅኝተው ሰቅ ለው ገደሉት ፡

ወሶበ መጽአ ምንተ ይሬስየከሙ ሲል ነው ፡ የሕጉ ባለቤት ጌታ በመጣ ጊዜ ምን ያደርጋችኋል አላ ቸው ፡ ወይቤልዎ በእኩይ ለእኩያን ይቀትሎሙ ፡ ፈርዶ ያጠፋቸዋል አሉት ፡ ወወይኖሂ ይሁብ ፡ ሕጉንም ለሌሎች ያስጠብቃል ፡ ለእለ ይሁብዎ ፡

በዓሉን በየጊዜው ለሚያከብሩ መጽለት ሰዊት ፋሲካ ነው ፡ ወበበእግዋሊሁ በየአገባቡ ፡

ጭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አልቦሁ አመ እንበብከሙ ውስተ መጽሐፍት አብን እንተ መነ ንዋ ነደቅት ይእቲኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት መዝ ጸ፲፯፻፳፩ ፡ ግብ፡፱፡፲፩ ፡ ሮሜ፡፱፡፱፫ ፡ ልጁ፡፳፻፺፯ ፡

ጭ እናጠዎች የናቋት ደንጊያ የማዕዘን መስ ብሰቢያ ሆነች ፡ እምነብ እግዚአብሔር ኮነት ዛቲ ፡ ይህች በእግዚአብሔር ፈቃድ ሆነች ፡ ወነካር ይእቲ ለእዕይንቲነ ፡

ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ናት ብሎ መጽሐፍ የተናገረውን የተመለከታችሁበት ጊዜ የለምን አላ ቸው ፡ እንድም እንተ መነንዋ ብለህ መልስ አሕ ዛብ የናቋት ኦሪት በ፬ ማዕዘን መከበሪያ መጽደቂያ ሆነች ፡ እምነብ እግዚአብሔር ፡ መናቋም መከ በሪያ መጽደቂያ መሆንዋም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ፡ ነቋም እግዚአብሔር አብ ነው ወነካር ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ናት ፡ እንድም አብን እንተ መነንዋ አሕዛብ የናቋት ዘሩባቤል ንጉሠ ነገሥት ሆነ ፡ መናቋም ንጉሠ ነገሥት ፡ መሆኑም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ወመንከር በል ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ነው ወያዕቆብስ ያስተኤሪ ንጉሠ እንዲል ሁለቱ ካሥሩ ነገድ ከተለዩ በኋላ አንድ አድርጎ ነግሷልና ፡ እንድም አብን እንተ መነንዋ ሐና ቀያፋ የካዱት ክርስቶስ ንጉሠ ነገ ሥት በከረ ምእመናን ሆነ ሐተታ ፡ ነደቅት አላ ቸው የሰውን ልቡና በትምህርት እናንጸለን ይላሉና እምነብ እግዚአብሔር ኮነት ፡

መናቋም በከረ ምእመናን ንጉሠ ነገሥት መሆኑም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ነቋም እግዚአብ ሔር ነው ወመንከር ፡ ለዓይነ ልቡናችን ድንቅ ነው ፡ እንድም አብን እንተ መነንዋ ፡ ጸሐፍት ፈሪሳውያን የናቋት ወንጌል ፡ በኦሪት ማዕዘን መከበሪያ መጽደቂያ ሆነች ፡ እም ኀብ እግዚአብሔር ፡ መና ቋም መከበሪያ መጽደቂያ መሆንዋም በእግዚአብ

ሐር ፈቃድ ነው ነቁም እግዚአብሔር ወልድ ነው
ወነካር ፤ ለዓይነ ለቡናችንም ድንቅ ናት ።

ግዢ ወበእንተዝ እብለከሙ ከመ ይነሥእዋ እም
ኔከሙ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ወይሁብዋ ለሕ
ዝብ ዘይገብሩ ፍሬሃ ።

ግዢ ስለዚህ ነገር ግሰት አንቀበልም ስላላችሁ
ወንጌልን ከናንተ ነሥተው ሥረታን ሰሚሡ ሰሌ
ሉች ሰዎች ያስጠብቁታል ብዩ እነግራችኋለሁ ፤
እንዲህም ባለ ጊዜ ከሀክትንም መንግሥትንም ከላ
ችው እንዳሳለፈባቸው ያጠይቃል ።

ግዢ ዘስ ወድቀ ዲበ ይእቲ እብን ይትቀጠቀጥ ።

ግዢ ከደንጊያ ላይ የወደቀ ይሰበራል ወለዘሂ
ወድቀት ዲቤሁ ተሐርዖ የወደቀችበትም ይሰበ
ራል ። ሐተታ ፤ በላይም ሆነ በታችም ሆነ ደን
ጊያ ሰባሪ ሰው ተሰባሪ ነው ። አንድም ዘስ ወድቀ
በዕለተ ዓርብ በጌታ በጠላትነት የተነሣበት አይ
ሁዳዊ ፤ ይትቀጠቀጥ ፤ በታምራት ይጠፋል ወዘሂ
ወድቀት ። ጌታ በታምራት የተነሣበት አይሁዳዊ
የሐርዖ ። በአርባ ዘመን በጥጦስ ይጠፋል ።

አንድም ዘስ ወድቀ ዲበ ዕብን በዕለተ ዓርብ በጌታ
በጠላትነት የተነሣበት አይሁዳዊ በግ ዘመን በጥ
ጦስ ይጠፋል ። ወለዘሂ ወድቀት ዲቤሁ ። ጌታ
በአርባ ዘመን በጥጦስ በጠላትነት የተነሣበት አይ
ሁዳዊ ተሐርዖ ፤ በምጽአት ይጠፋል አንድም በመ
ባሕተ መኑ ትግብር ዘንተ በማለት በጌታ በጠላትነት
የተነሣ አይሁዳዊ ይትቀጠቀጥ ። ጥምቀቱ ለዮሐ
ንስ እምሳበ አይቲ ባለው ይረታል ። ከርስቶስ ወልደ
መኑ በማለት ጌታ በጠላትነት የተነሣበት አይሁ
ዳዊ ዘለሊሁ ዳዊት እግዚእየ ይቤሉ በእፎ ይከውኖ
ወልዶ ባለው ይረታል ።

ግዢ ወሰሚያው ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን
ምላሴያቲሁ እንከሩ ወእእመሩ ከመ በእንቲአሆሙ
ይብል ።

ግዢ ፈሪሳውያን ሊቃነ ካህናት ምላሴውን ሰም
ተው እደነቁ በላቸው እንደመሰለባቸው ፀወቁ

ግዢ ወፈቀዱ የእኃዝዎ ።

ግዢ ሊይዙት ወደዱ ።

ወፈርሁ ሕዝበ ።

ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ ።

እስመ ከመ ነቢይ ይፈእይዎ ሕዝቡ ጌታን እንዳባት
ያከብሩታል እንደ መምህር ያፍሩታልና ።

በእንተ ምሳሌ ንጉሥ ዘገብረ ከብካበ ለወልዱ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ዳግመ ወነገረ
በምሳሌ ።

፩ ጌታ ሁለተኛ በምሳሌ ነገራቸው

፪ እንዘ ይብል ትመሰል መንግሥተ ሰማያት

ብእሴ ንጉሥ ዘገብረ ከብካበ ለወልዱ ሉቃ ፲፱፡ ፪
፲፮ ፤ ራዕ ፤ ፲፱ ፤ ፱ ።

፪ መንግሥተ ሰማያት ሕገ ወንጌል ሕገ ወን
ጌል ተስፋ ተስፋ ኢየሱስ ከርስቶስ ለልጁ ሰርግ
ያዘጋጀ ንጉሥን ትመሰላለች ።

፫ ወፈነው አግብርቲሁ ይጸውዕዎሙ ለእለ
ተግሡሩ ውስተ ከብካብ ።

፫ የታደሙትን ወደ ሰርግ ጥሯቸው ብሎ ብላ
ቴኖቹን የላከን ወዓበዩ መጸኢ ፤ እንመጣም
ያሉትን ።

፬ ወዳግመ ፈነወ ካልዓነ አግብርተ ።

፬ ሁለተኛ ሌሎችን ላከ ።

እንዘ ይብል በልዎሙ ለእስ ዓሠርናሆሙ ።

ያደምናቸውን እንዲህ በሏቸው ብሎ ።

ናሁ ምሳህየ አስተዳሎኩ እነሆ ሰርግ አዘጋጅቻለሁ

ወጠባሕኩ መጋዘዕትየ ወእስዋርየ ።

ሚል ገች አርጃለሁ ።

ወክሉ ድልው ።

ሁሉ ተዘጋጅቷል ።

ንዑ ውስተ ከብካብየ ።

ወደ ሰርግ ኑ ብሎ ላከ ።

፭ ወእመንቲስ ተሐዩዩ ወኃሰፋ

፭ እሳቸው ግን ቸል ብለው ሄዱ

በ ዘሐረ ውስተ ገራጎቱ ፤

ወደ እርሻው የሄደ አለ ።

ወቦ ዘሐረ ውስተ ንግዱ ።

ወደ ንግዱ የሄደ አለ ።

ወቦ ዘሐረ ውስተ ዓጸደ ወይኑ

ወደ ወይን ጥበቃው የሄደ አለ

፮ ወእለ ተርፋ እኃዙ አግብርቲሁ ወቀተልዎሙ

፮ የቀሩት ግን ብላቴኖቹን ይዘው ገደሏቸው ።

ወኪያሁኒ እግዚእሙ ጸአሉ ። አሱንም ነቀፉት ።

፯ ወተምዓ ንጉሥ ወፈነው ሐረሁ ይቅትል

ዎሙ ለእልክቱ ቀተልት ።

፯ ንጉሥ ተቆጥቶ ግደሏቸው ብሎ ጭፍራ ላከ

ወቀተልዎሙ ።

ገደሏቸው ።

ወሀገርሙኒ አውዓዩ በእሳት ።

ሀገራቸውን አቃጠሉ ።

፰ ወእምዝ ይቤሉሙ ለአግብርቲሁ ከብካብ

የሰ ድልው ውሉቱ ።

፰ ከዚህ በኋላ ለብላቴኖቹ ሰርጉስ ተዘጋ

ጅቷል ።

ወባሕቱ አደለዎሙ ለእስ ዓሠርናሆሙ ።

ነገር ግን ላደምናቸው አላደላቸውም አላቸው ።

፱ ሐሩኬ እንከ ውስተ መራሀብት ወእናቅጽ

ወክሉ ዘረከብከሙ ጸውዑ ሊተ ውስተ ከብካብ